

Nữ thần Nguyệt Quế

Contents

Nữ thần Nguyệt Quế	1
1. Chương 1 : Sự Xung Đột	2
2. Chương 2 : Xung Đột Lần 2	5
3. Chương 3 : Nana Gặp Chuyện...	7
4. Chương 4 : Nana Gặp Chuyện Phần 2	8
5. Chương 5 : Nana Gặp Chuyện Phần 3	10
6. Chương 6 : Thân Thể Của S.h.e	12
7. Chương 7 : Phục Hồi Trí Nhớ	14
8. Chương 8 : Jiro Biết Yêu...	17
9. Chương 9 : Cuộc Hẹn Giữa Fah Và S.h.e	20
10. Chương 10 : Đêm Hẹn Hò Giữa Fah Và S.h.e	25
11. Chương 11 : Lời Nguyền Dành Cho Nana...	28
12. Chương 12 : Dark World & Mật Chỉ...	33
13. Chương 13 : Thiên Phong Tứ Thần	38
14. Chương 14 : Mật Chỉ Dành Cho Thiên Phong Tứ Thần	41
15. Chương 15 : Thi Hành Nhiệm Vụ	44
16. Chương 16 : Thi Hành Nhiệm Vụ Phần 2	48
17. Chương 17 : Sự Đối Đầu	51
18. Chương 18 : Kí Ức Tình Yêu	54
19. Chương 19 : Cơn Ghen Vô Cớ Của Hebe Và Nhân Vật Bí Ẩn...	59
20. Chương 20 : Sự Truy Đuổi Báu Vật Và Thân Thể Của A.h.k	63
21. Chương 21 : Vòng Tròn Tình Yêu	68
22. Chương 22 : Phút Nhận Ra Quá Chậm Trễ Của Hebe	72
23. Chương 22 : Phút Nhận Ra Quá Chậm Trễ Của Hebe (2)	73
24. Chương 23 : Hạnh Phúc Của Người Đây Là Đau Khổ Của Người Kia...	75
25. Chương 24 : Quyết Định Của Nana...	82
26. Chương 25 : Nụ Hôn... (1)	86
27. Chương 25 : Nụ Hôn... (2)	93
28. Chương 26 : Thức Tỉnh...	100
29. Chương 26 : Thức Tỉnh... (2)	102
30. Chương 27 : Em Sẽ Yêu Anh Lần Nữa... (1)	104
31. Chương 27 : Em Sẽ Yêu Anh Lần Nữa... (end)	110

Nữ thần Nguyệt Quế

Giới thiệu

Nguồn: h4 Cast: S. H. E Fahrenheit NỮ THẦN NGUYỆT QUẾ Casting: do tính cách, thân thể của

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nu-than-nguyet-que>

1. Chương 1 : Sự Xung Đột

Tại căn tin trường The Prince vào giờ ra chơi, chính xác là bàn số 9

1 cô gái tóc ngắn kiểu tomboy vẫy tay:

_Ở đây nè Nana

Nana vẫy tay chào lại rồi nhẹ nhàng bước tới đặt cuốn sách xuống bàn khẽ mỉm cười...

Cô bé lúc này vờ dỗi:

_Cậu lúc nào cũng lâu lắc cả đấy!

Nana phân bua:

_Thì tớ phải đọc nốt cuốn sách mới xuống được chứ!

1 cô gái tóc tém bước tới trên tay bưng 3 khay thức ăn (vip ghê 3 khay mà pà này bưng được):

_Cậu lúc nào cũng chỉ biết đọc sách thôi!

Nana nũng nịu kéo tay cô tóc tém ngồi xuống:

_Thôi mà tớ xin lỗi 2 cậu mà, ngồi xuống nào Hebe!

Hebe mỉm cười rồi trách yêu Nana:

_Cậu chỉ giỏi chiêu này thôi à!

Nana way sang cô bé tomboy vẫn còn đang giận dỗi nài nỉ:

_Cậu đừng giận tớ nữa mà Ella!

Hebe đẩy khay thức ăn sang chỗ Ella:

_Phải đấy! giận hoài xấu đó!

Ella khẽ mỉm cười:

_Thôi tớ giận thôi, ai mà giận Nana dễ thương cơ chứ!

Nana mỉm cười dịu dàng:

_Hi, cậu khéo nói ghê!

Cùng lúc đó, 4 chàng trai bước vào căn tin, cả khu bùng sáng lên, không khí nhộn nhạo hẳn lên, biết là Fahrenheit nên S.H.E chả thèm ngó ngang...

Suy nghĩ của Ella:

_Mới chuyển wa mà làm thấy ghê! Xấu vậy mà cũng được làm ca sĩ hừ!

Đang miên man suy nghĩ, nói đúng hơn là rửa thắm Fahrenheit thì Hebe lên tiếng cắt ngang dòng suy nghĩ:

_Ella à, cậu snag lấy dùm tớ chai nước tương nhé!

Ella hoàn hồn:

_Um cậu đợi tớ chút!

Đang tung tăng bước về với chai nước tương trên tay thì...Bụp!!!...Ella nằm chổng queo dưới đất...còn cái chai nước tương thì văng tứ tung vào người Ella, điên tiết Ella quát:

_Cái thằng nào làm chuyện này hả??????????

Người làm chuyện này là Chun, nãy giờ ổng đang cười, cười mà mún lăn xuống đất luôn:

_Haha.....HiHi.....HoHo

Ella tức wá xông tới trước mặt Chun:

_Này, tui ko đụng chạm gì đến anh, sao anh cứ thích kiếm chuyện tui hoài vậy, Chun Wu!!!!!! Anh chết chắc rồi

Dứt lời, Ella rượt Chun chạy vòng vòng cái căn tin

Bực mình vụng chai nước tương, vì ông Chun mà Hebe ko được chấm nước tương, lại thêm ồn ào, Hebe hét lên:

_2 người có thôi đi ko hả??????

Tiếng hét đó quả thật có hiệu quả đối với Ella, Ella stop ngay, còn Chun cứ tưởng Ella rượt mình nên chạy mãi, đến khi có tiếng nói của Hebe vang lên:

_Này cậu có bị điên ko đấy, có ai rượt cậu đâu mà cậu chạy hoài thế!

Ella nhìn sang Chun rồi buông 1 câu phũ phàng:

_Rõ điên!!!!!!

Thế là 1 tràng cười lại vang lên, trong đó Ella nhà ta cười to nhất, còn Chun quê độ quá, chỉ mong có cái hố để được chui vào...

Hebe cắt ngang tràng cười bằng 1 câu nói:

_Này, tớ nghĩ cậu nên xin lỗi bạn tớ đấy!

Chun đỡ quê nhưng mặt vẫn đỏ bừng:

_Ờ...xin lỗi...nhưng nãy cô té trông mắc cười lắm...haha

Hebe tức giận:

_Cậu xin lỗi kiểu đấy ai mà chịu được!

Calvin kéo Chun:

_Thôi cậu xin lỗi đằng hoàng đi!

Chun vẫn ko chịu thua:

_Nhưng tớ đã xin lỗi rồi còn gì?

Ella nhin nãy giờ mới lên tiếng:

_Anh xin lỗi cái kiểu đấy thì tui ko chấp nhận!

Chun:

_Vậy chứ cô mún sao?

Ella cười đắc ý:

_Anh phải quỳ xuống chấp tay nói xin lỗi ss Ella...haha

Chun xua tay:

_Cô mơ đấy à!

Ella phẫn nộ:

_Vậy thì anh coi nè!

Thế rồi lịch sự lại tái diễn, Ella rượt Chun chạy âm âm trong căn tin, lúc này Hebe cũng đành bắt lực...

Calvin quay sang Jiro:

_Jiro! Nhiệm vụ của cậu là bắt Chun lại!

Jiro nhăn nhó:

_Lại mình á!

Calvin tỏ ra ngạc nhiên:

_Ko lẽ mình sao???

Jiro thở dài rồi xông vào bắt Chun:

_Haizzzz sao số tui khổ thế trời!

Nana thấy tình thế căng thẳng đành lên tiếng:

_Hebe à! gọi Ella dừng đi ko khéo lại lên phòng giám thị uống trà!

Hebe nhăn mặt:

_Chán thiệt! đúng là hết nói nổi Ella!

Đúng lúc đó thầy giám thị đi ngang, nghe tiếng động âm âm trong căn tin, lại thêm nhiều người vây quanh quá, tò mò thầy bước vào căn tin, đập vào mắt thầy là thức ăn vung ***, nước tương văng tung toé, Ella đang rượt Chun âm âm trên bàn, Hebe và Jiro cũng đang rượt theo Ella và Chun, thầy lấy cái còi ra và thổi:

_Dừng lại ngay cho tôi!!!! Huýtttt!!!!!!!!!!!!

Nghe tiếng còi 4 đứa đứng lại, thầy giám thị hét lên lần nữa:

_lên phòng giám thị cho tôi!!!!

thầy giám thị bước trước, 7 người bước theo sau, cả 7 người nhìn nhau lo lắng

...Phòng Giám thị...

Thầy giám thị tức giận:

_Chuyện này là thế nào??? Sao lại có chuyện phung phí thức ăn và phá hoại tài sản nhà trường như thế!

Ella phân bua:

_Tại Chun gạt chân con té nên mới thế ạ!

Chun cãi lại:

_Nhưng tui đã xin lỗi rồi còn gì?

Ella bực mình:

_Nói chung tại anh

Chun:

_Tại cô!

Ella:

_Anh!

Chun:

_Cô!

Thầy giám thị tức điên lên:

_Im lặng cho tôi!!!!!!!

thấy im lặng thầy giám thị tiếp tục:

_Nể tình các em là đội văn nghệ của trường nên nương tay, Ella và Chun 2 em bày ra trò này, 2 em phải tổng vệ sinh toilet cho thầy, còn 2 em kia (ý chỉ Hebe và Jiro) 2 em là đồng phạm nên phải dọn sạch căn tin, 3 em kia thì chỉ là xem thôi, nên 3 em phải làm vệ sinh phòng hội trường (xem cũng có tội...)

Ella vẫn ngoan cố:

_Nhưng...

Thầy giám thị quát:

_Ko nhưng nhĩ gì nữa, đi làm ngayyyyyyyyyyyyyyy

Ella vùng vằng bỏ đi, 6 người còn lại chào thầy rồi lần lượt đi làm nhiệm vụ của mình...

End chap 1

2. Chương 2 : Xung Đột Lần 2

...Tại toilet...

Ella xách xô nước đặt xuống trước cửa toilet nữ, đứng chống nạnh:

_Anh qua toilet nam đi, tui ở đây, xem như tui và anh ko quen biết, ko đụng chạm gì tới nhau nha!

Chun xách xô nước bỏ qua toilet nam:

_Qua thì qua làm như tui thềm ở lại với cô á!

...Tại căn tin...

Không khí ở đây khá là im lặng, thấy thế Hebe lên tiếng phá vỡ bầu không khí im lặng:

_Này!

Jiro ngược lên nhìn cô bạn trước mặt mình:

_Hả?

Hebe hỏi:

_Nãy cậu đâu có lỗi, sao cậu ko thanh minh!

Jiro xua tay:

_Thôi nói chi, nói cho sự việc phức tạp thêm à!

Hebe mỉm cười nhẹ nhàng nhưng cũng rất dễ thương:

_Con người cậu khờ thiệt ha!

Jiro bối rối trước nụ cười của Hebe:

_Này, cậu ko được nói tớ khờ nha!

Hebe nói đùa:

_Um ko khờ thì thôi, mà cậu cũng là ca sĩ rồi còn gì, mình nói cậu khờ ko biết có bị fan của cậu đánh ko đây!

Jiro mỉm cười:

_Hi, cậu đùa hoài, theo cậu nghĩ chắc tớ khờ nhưng tớ hát thì rất được nhá!

Hebe buột miệng:

_Vậy cậu hát thử tớ nghe đi!

Jiro ngạc nhiên:

_Bộ cậu chưa nghe nhạc nhóm mình sao?

Hebe thản nhiên:

_Chưa bao giờ!

Jiro hơi ngạc nhiên vì câu trả lời của Hebe nhưng rồi từ ngạc nhiên chuyển sang ậm ừ:

_Hả???...à...um....nhưng....

Hebe tỏ ra vẻ hiểu biết:

_Cậu mắc cỡ sao?

Jiro ko nói gì chỉ đỏ mặt gật đầu...

Hebe cười hồn nhiên:

_Vậy để tớ bắt nhịp cho cậu hát nha!

Jiro gật đầu mỉm cười, rồi Hebe bắt nhịp, người hát người đệm vang cả căn tin, rất vui vẻ, cả căn tin tràn ngập tiếng cười...

...Phòng hội trường...

Tại đây không khí khá là yên tĩnh, thậm chí yên tĩnh đến nỗi ko có 1 tiếng nói chuyện luôn vì chẳng ai nói với ai câu nào. Cả 3 ai làm việc nấy, cả 3 đều đang cố gắng hoàn thành công việc của mình...Sau 2h chiến đấu với đồng tài liệu trên kệ, cuối cùng Nana cũng hoàn thành công việc của mình, Nana nhìn lên ngó xuống mà ko thấy Calvin và Aaron đâu cả, cô đành lật cuốn sách đang đọc dở của mình ra đọc tiếp, lật được vài trang cô ngủ quên trên bàn...Đúng lúc đó Calvin và Aaron cũng hoàn thành xong nhiệm vụ của mình, tính đánh thức Nana dậy nhưng tính tò mò trỗi dậy Calvin chợt dừng lại trước cặp kính của Nana, nhẹ nhàng gỡ kính của cô ra, cả Calvin và Aaron đều ngạc nhiên, Calvin thầm nghĩ:

_Cô bé này cũng xinh phết chứ nhỉ!

Nana đang ngủ thì có 1 cái cảm giác khó chịu, mất tự nhiên, cô chợt tỉnh giấc...hốt hoảng vì cặp kính của mình đang trên tay Calvin, cô vội giựt lấy kính trên tay Calvin đeo vào...mặt đỏ ửng...vừa tính chạy ra phòng hội trường thì...Rầm!...Cụp!...cửa phòng đóng lại...đèn tắt hết...cả phòng bây giờ chỉ còn là bóng tối. Calvin gất:

_Lại cái quái gì nữa đây?

Nana đắm chiêu 1 hồi lâu, như chợt nhớ ra chuyện gì đó vội reo lên:

_A...nhớ rồi bây giờ mấy giờ rồi!

Calvin xoa cằm:

_Chắc cỡ 7h mấy

Nana tiếp tục:

_Đúng rồi! phòng hội trường tự đóng cửa và tắt điện vào 7h tối đến 5h sáng hôm sau mới có lại!

Aaron từ đâu bước đến vỗ vai Nana:

_Vậy chúng ta làm gì đây hả bé cưng?

Aaron làm Nana giật mình, quay lại...đầu đụng đầu...cốp...cả 2 vừa xoa vừa than...Calvin nhăn mặt:

_Aaron, sao cậu thích cứ giỡn thế hả?

Aaron cười nham nhở:

_Giỡn vậy đời nó mới tươi đẹp chứ! tối nay mình bị nhốt rồi, ko sao vì vẫn còn cô bé này ở đây, chắc mình sẽ ko cô đơn đâu hehe...

Aaron dứt lời, Nana rợn tóc gáy, mặt cắt ko còn giọt máu, may là trong tối nên ko ai thấy...Hoảng quá, Nana lấy điện thoại ra gọi cho Ella và Hebe...

End chap 2

3. Chương 3 : Nana Gặp Chuyện...

...Tại toilet...

Đang cầm cúi làm việc thì Chun nghe tiếng hát, anh đứng lên...thì ra tiếng hát đó phát ra từ toilet nữ...ở bên đó Ella đang vừa làm việc vừa hát...cô hát say sưa đến mức ko để ý có 1 người đang nhìn cô ngẩn ngơ...Đang hát giữa chừng thì bỗng nhiên chuông điện thoại của Ella reo lên...Chun nghe tiếng điện thoại của Ella thì giật mình vội quay về toilet nam tiếp tục làm việc...Ella nghe điện thoại:

_Alo! Nana hả? có chuyện gì vậy?

Nói mãi mà ko ai trả lời chỉ nghe tiếng thút thít ở đầu dây bên kia...Ella đâm ra lo lắng:

_Nana!!!!Chuyện gì vậy?

Nana này giờ mới lên tiếng:

_Ella ơi!! Cứu mình!!! Tút!!!Tút!!!Tút!!!

Vừa dứt lời bỗng điện thoại tắt lun, Ella hốt hoảng:

_Alo! Alo! Nana.....

...Tại căn tin...

Ko khí vui vẻ tràn ngập cả căn tin, Hebe và Jiro đang nói chuyện vui vẻ với nhau thì điện thoại Hebe reo, Hebe nghe điện thoại:

_Alo! Ella hả? có chuyện gì đấy!

Ella lo lắng:

_Ko biết Nana có chuyện gì ko? này Nana gọi cho tớ, tớ chỉ nghe tiếng thút thít, Nana bảo cứu cậu ấy rồi mất tín hiệu lun!

Hebe bật dậy:

_Hả? Đi tìm Nana mau lên!

...Tại phòng hội trường...

Nana ngồi gần tò te:

_Ồ...điện thoại hết pin rồi...sao hết đúng lúc vậy???

Nana quay sang định mượn điện thoại của 2 người kia thì bắt gặp ánh mắt muốn ăn tươi nuốt sống cô, sợ quá đâm ra hoảng cô la toáng lên:

_á....Á....Á....Á....

Với cái tần số hét đó, đủ để làm 4 người kia nghe được, Chun đang làm việc cũng phải ló đầu ra xem...thế là cả bọn tức tốc 3 chân 4 cẳng chạy tới phòng hội trưởng, Chun, Ella, Jiro, Hebe đứng nhau ở phòng hiệu trưởng, thấy Hebe...Ella lo lắng:

_Hebe...Nana...Nana...là tiếng của Nana!

Hebe thở dốc:

_Mình biết! Nhưng có chuyện gì thế?

Ella hỏi hã:

_Có chuyện rồi...mau đến phòng hội trưởng!

Ella kéo tay Hebe chạy đi, ko quên liếc xéo Chun và Jiro:

_Nana mà có chuyện gì là mấy ông coi chừng tui!

Nhìn sắc mặt của Ella và Hebe, Chun và Jiro còn phải hoảng sợ (chứ gì nữa trước giờ Ella và Hebe thương Nana nhất Nana mà có gì thì 2 ông này có đường chết)...vừa chạy vừa cầu nguyện cho 2 thằng bạn trời đánh của mình ko làm gì nên tội...

End chap 3

Liệu Nana sẽ xảy ra chuyện gì? Đón đọc chap 4 nhé!

4. Chương 4 : Nana Gặp Chuyện Phần 2

...Tại thư viện...

Thấy Nana la lớn quá, Calvin và Aaron cũng hoảng, ko biết làm sao cho Nana nín đành bịt chặt miệng của Nana lại, Nana sợ quá khóc âm ỉ, nước mắt rơi xuống mỗi lúc một nhiều làm ướt hết tay 2 người, Calvin thấy tình thế căng thẳng đành nói với Aaron:

_Cô bé này nhát quá! Đừng giỡn nữa Aaron!

Aaron quay qua nhìn Nana:

_Cậu nín đi, tụi tớ chỉ giỡn thôi, tụi tớ ko làm gì cậu đâu!

Đúng lúc đó, 4 người kia chạy tới, Ella đưa tay mở công tắc đèn ngoài (còn bên trong vẫn tối thui), Hebe gọi khê:

_Nana ơi! Cậu có trong đó ko?

Nana nghe tiếng của Hebe mừng như bắt được vàng, vội vùng vẫy khỏi 2 người kia chạy ra cửa đập rầm rầm:

_Hic...Hebe ơi!...Bọn họ...ăn hiếp...tớ...huhu...

Ella hét lên:

_Đây 2 tên kia, 2 người làm gì Nana của tui đấy!

Đến lúc này Calvin và Aaron mới lên tiếng, thấy 2 thằng bạn trời đánh của mình chẳng tỏ ra sợ hãi, ngược lại còn rất thản nhiên, Chun và Jiro vội lắc đầu và kết luận ngay 1 cái ý nghĩ đen tối:

_Oh...no! Có chuyện thật rồi!

Nghe đến đây, lại thêm phần Nana khóc tức tưởi, Ella và Hebe lộ rõ vẻ lo lắng:

_Nana...Nana...cậu có mất...cái gì ko??

Nana sụt sịt, nghe Ella và Hebe hỏi cô tưởng vụ điện thoại nên thản nhiên trả lời:

_Ừm...có...nhưng chỉ...hết pin thôi!

4 người kia trợn mắt:

_Hả???Hết pin...vậy là....(suy nghĩ đi đâu thế mí bro ss)

Cả 4 người làm Nana vừa giật mình vừa tò mò nên nín khóc lun:

_Sao có chuyện gì à?

Hebe hét toáng lên:

_2 cậu làm gì Nana hả?

Chun lắc đầu ngao ngán:

_Tớ ko ngờ đẹp trai như 2 cậu mà lại ko có mắt thẩm mỹ đến thế...Aaron thì tớ ko nói còn Calvin, tớ đành pótay!

Jiro cũng gật gật tỏ ra đồng ý còn Aaron và Calvin chả hiểu cái mô tê gì cả...

Hebe và Ella nghe xong nhìn Chun bằng ánh mắt hình viên đạn:

_What? Ông nói gì đấy!

Chun nhìn Ella đang bốc khói nghi ngút trên đầu...hoảng hồn nhưng vẫn đáp lại Ella:

_Ko phải sao? cô xem lại bạn cô đi, nhìn từ đầu đến chân có chỗ nào gọi là đẹp ko? mà những người hotboy như tui tui phải quen những cô gái vip cơ...cô cũng nhìn lại mình đi, bạn sao mình vậy!!!!!!

Ella tức quá hóa rồ:

_Anh...nói...nói...tôi....

Chun thừa thắng xông lên:

_Anh...tôi gì...cà lăm lun ời hả? kaka

Ella tức quá ko làm gì được, cô lăm lăm tới gần Chun và Búp!!!! - cô ban cho Chun 1 phát ngay chân

Chun nhìn Ella bằng ánh mắt căm thù:

_Cô dám đạp tui à, cô biết tay tui!

Chun toan đánh Ella (vũ phu) nhưng bị Jiro chặn lại (anh hùng =]]):

_Lo cứu người đi! Cãi với loại người đó làm gì? (nghe câu này thấy hết anh hùng)

Hebe nãy giờ im lặng, nghe đến câu đó cũng phải nổi điên:

_Loại người đó là sao? Cậu đừng quá khinh người như thế chứ hotboy Jiro ạ!

Jiro thấy Hebe giận vội xin lỗi:

_Tớ xin lỗi tớ ko cố ý nói cậu...

Chưa kịp nói xong đã bị Calvin cắt ngang:

_Này tính cãi nhau tới sáng hả? ko cứu tui này à!

Ella hỏi Hebe:

_Ồ đúng rồi cậu có cách gì chưa?

Chun chen ngang:

_Đập bể cửa là xong chứ sao?

Ella nói tiếp:

_Ngu! làm vậy là phá hoại tài sản nhà trường bộ ông muốn làm vệ sinh nữa à! Hay làm riết ghiền rồi haha!

Chun quê độ lần 2 trong ngày, Hebe và Jiro thấy tình thế như vậy liền đồng thanh cắt ngang:

_Thì đi kiểm thầy Giám thị là xong!

Ella nghi ngờ:

_Wow! 2 cậu đồng thanh dữ!

Hebe kéo tay Ella chạy đi:

_Còn ko đi kiểm mau lên, lo nghĩ ngợi tào lao!

Thế là 4 đứa lại túc tốc chạy quanh tìm thầy Giám thị...

...Tại phòng Giám thị...

Loay hoay mãi, Ella dừng lại:

_Chết rồi! ko thấy thầy Giám thị làm sao bây giờ?

Chun thở dốc:

_Ra nhà xe xem sao?

Hebe hưởng ứng và lôi tuột Ella đi:

_Good idea! Đi nhanh lên!

...Nhà xe...

Cả bọn phóng như bay đến nhà xe, đúng là có thầy Giám thị ở đó, thấy thầy mừng quá, cả bốn đồng thanh la lên:

_THẦY GIÁM THỊ!!!!!!!!!!!!!!

Thầy giám thị nghe tiếng gọi, quay lại:

_Sao mấy đứa chưa về?

Hebe thở ko ra hơi:

_Dạ...thầy...thầy...phòng...phòng...hội. ..trưởng...

Thầy Giám thị nhăn mặt:

_Em nói gì vậy Hebe? Thầy ko hiểu? Phòng hội trưởng thế nào?

Jiro thấy vậy tiếp lời cho Hebe:

_Dạ phòng hội trưởng đóng cửa rồi, 3 đứa bạn tụi em lại được thầy phân công vào đó trực nên tụi em mới tìm thầy mở cửa ạ!

Thầy Giám thị ôm đầu:

_À thầy nhớ rồi...thôi mau qua đó đi!

End chap 4

5. Chương 5 : Nana Gặp Chuyện Phần 3

...Phòng hội trưởng...

Nana nãy giờ nghe tụi kia nói chuyện mà chẳng hiểu cái gì hết:

_Nãy tụi kia nói gì vậy?

Calvin nhún vai:

_Biết chết liền!

Aaron đáp thêm:

_Bạn của cậu nói chuyện mà tui này chả hiểu?

Đang nói chuyện thì Bụp!!! Tất cả các đèn sáng lên và cánh cổng mở ra...Thấy cửa mở Nana phóng như bay ra ôm 2 con bạn thân...Calvin và Aaron từ từ bước ra...

Ella nhìn Calvin và Aaron giận dữ:

_Hai cậu đã làm gì Nana của tớ?

Nana nhìn Ella đầy thắc mắc:

_À mà nãy tui cậu nói gì tớ ko hiểu?

Calvin tiếp lời:

_Đúng rồi! Cái gì mà mất thẩm mỹ, còn cái gì mà vip nữa là sao cơ?

Hebe ngạc nhiên:

_Chẳng phải bọn họ...làm...hại...cậu sao?

Nana quay sang nhìn Hebe:

_Hại gì cơ?

Ella kéo Nana quay sang phía mình:

_Thì...hại đời...cậu đấy!

Nana tròn mắt hét lên:

_Hai cậu nghĩ đi đâu vậy? Cái gì mà hại đời?

Hebe ngạc nhiên:

_Vậy sao cậu khóc?

Nana nhìn sang Calvin và Aaron:

_Bọn họ...nói...tối nay...có mình...họ sẽ ko cô đơn...hic hic

Nghe xong, Ella và Hebe nóng mặt:

_Hả????

Hebe nóng giận:

_Quá quái!...Sao 2 người đó có thể làm thế chứ?

Ella cũng bực bội:

_Quá lắm rồi!...2 cái tên kia...sao dám làm thế??? 2 ông coi chừng đấy!!! may cho các ông Nana ko có gì đấy!

Calvin gân cổ lên cãi:

_Tui tớ có chạm gì cô ta đâu?

Aaron gật gù:

_Bạn của mấy cô nhát quá chời, ai làm gì được??

Hebe vẫn ko chịu thua (vô tình làm 1 người ngẩn ngơ):

_Mấy cậu hù thế thì sao Nana ko khóc chứ?

Ella bon chen:

_Đúng đó tại Nana hiền chứ gặp tui là ko xong đâu!

Nãy giờ, ông thầy Giám thị bị xem là người vô hình, ông thấy tình hình căng thẳng quá bèn đứng ra ngăn chặn cuộc chiến xảy ra:

_Hừm....Thôi các em! Về đi trễ rồi...ko ba mẹ mong!

Cả đám nghe vậy vội chào thầy rồi ra về, trước khi về ko quên ném cho nhau những ánh mắt hình viên đạn (chủ yếu là của Chun và Ella)...Tối hôm đó, trong cơ thể S.H.E có những biến đổi kì lạ, những biến đổi mà người bình thường ko hề có...

Đêm ấy, Aaron thức trắng đêm vì Hebe, từ lúc thấy Hebe anh cứng đờ cả người...Nhìn thấy Hebe 1 thứ cảm giác lại quay trở về...

End chap 5

Liệu S.H.E thật sự là ai????

Aaron và Hebe có quan hệ gì???? Đón đọc chap 6 nhá

6. Chương 6 : Thân Thể Của S.h.e

Giới thiệu lại nhân vật:

Nhậm Gia Tuyền as Selina Ren (Nana): xinh đẹp, dịu dàng nhưng rất nhút nhát, yếu đuối, đôi lúc lại cực kỳ lạnh lùng...bên cạnh cô người khác luôn cảm thấy rất huyền bí...Là 1 người sáng suốt nhất nhóm S.H.E...nhưng lại là người cần bảo vệ nhất...

Sinh ngày: 06/06 (ngày của quỷ)...Mỗi khi đến ngày sinh nhật thì... (ko thể nói)

Thân thể thật sự: Nguyệt thần, vị thần tượng trưng ặt trăng khuyết và sự lạnh lùng...

Siêu năng lực: điều khiển lý trí và hành động của người khác...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Điền Phúc Chân as Hebe Tian: nhí nhảnh, dễ thương, rất biết lấy lòng người khác...nhưng đừng thấy vậy mà tưởng pả hiền nhá...một khi đã nổi giận thì cực kỳ đáng sợ (dữ hơn cả Ella)...

Sinh ngày: 08/06...Mỗi khi đến ngày sinh nhật thì cô sẽ.... (bí mật là ko thể bật mí)

Thân thể thật sự: là thánh nữ thứ 38 của magic world, nắm giữ sức mạnh của biển cả và đất...

Siêu năng lực: điều khiển mọi thứ thuộc nước và đất, ngoài ra cô còn có thêm 1 siêu năng lực của thánh nữ magic world là làm ngưng đọng thời gian...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Trần Gia Hoa as Ella Chen: cá tính, rất mạnh mẽ...đôi lúc lại hơi háo thắng...Bề ngoài trông cô như 1 cậu con trai nhưng trong lòng thì ko con trai tí nào...

Sinh ngày: 10/6...Mỗi lần đến ngày sinh nhật thì sẽ có 1 biến động rất lớn trong người cô (từ từ sẽ biết há)

Thân thể thật sự: nữ thần của bầu trời...

Siêu năng lực: tạo ra bất cứ thứ gì thuộc về thời tiết...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

=> Nữ thần nguyệt quế as S.H.E: sở dĩ cả 3 được phong cho tên này là vì mỗi khi bị ai dí thì tuyệt chiêu của 3 cô nàng này là biến thành cái cây để che mắt người khác, cái đó giống như sự tích cây Nguyệt Quế...Còn lý do tại sao cả 3 đến với thế giới loài người thì mời mọi người quay ngược thời gian trở về 10 năm trước...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

...10 năm trước...

Magic world - 1 thế giới phép thuật rất hùng mạnh...magic world vượt hơn cả thế giới loài người nếu ko có sự nghịch ngợm phá phách của 3 cô nàng nhóm S.H.E mà chủ yếu là Hebe và Ella...

Năm đó, khi mà magic world triệu tập các vị thần lại để bàn bạc chuyện mở rộng magic world, trong đó có cả Nana và Ella cũng đến...do đó Hebe - thánh nữ của magic world được phép đi dạo chơi cùng 2 cô bạn...Trong magic world, ko ai là ko tò mò cái căn cứ bí mật của vị thần tối cao...và 2 cô nàng nghịch ngợm Ella và Hebe cũng ko ngoại lệ...nghe nói rằng nơi đó có 1 thứ báu vật rất huyền bí...Lần này cả 3 hội tụ lại...Ella và Hebe đã nảy ra ý định...

Ella vui mừng:

_Cuối cùng cũng tới nơi cao nhất của magic world!

Nana mỉm cười:

_Chỗ này đẹp thật!

Hebe thản nhiên:

_Chả có gì gọi là đẹp cả!

Ella chu mỏ:

_Thì cậu ở đây hoài nên đâu thấy đẹp!

Hebe xụ mặt:

_Ở đây chán gần chết!

Nana vỗ vai Hebe:

_Chắc cậu chưa khám phá ra chỗ nào vui thôi!

Hebe buồn rầu:

_Mình ở đây mấy ngàn năm rồi! Còn chỗ nào mình chưa biết đâu?

Ella ranh mãnh:

_Còn 1 chỗ...

Hebe tò mò:

_Chỗ nào??????

Ella hớn hở:

_Căn cứ bí mật!!!!!!

Nana ngăn cản:

_Ko được đâu 2 cậu?

Hebe nhìn Nana:

_Sao lại ko được?

Ella nhăn mặt:

_Ko biết đâu? Giờ biểu quyết bằng cách giơ tay ai đồng ý giơ tay!!!!!!

Hebe kết luận:

_2 thắng 1, Nana thua! Đi nào!

Ella lôi tuốt Nana và Hebe đi:

_Nhanh lên! Mình nóng lòng lắm rồi!

Thế rồi, cả 3 cùng đi khám phá cái căn cứ bí mật đó...Hôm đó, 1 sự kiện cực kỳ quan trọng xảy ra...báu vật bị...rơi xuống trần gian...vị thần tối cao Joe rất tức giận...:

_Nữ thần Nguyệt Quế!!! Các con quá đáng lắm! Sao có thể làm mất cả báu vật do Thiên Đế đưa agic world để trấn giữ cả 3 world hả????

Nana vội thanh minh:

_Dạ thưa thần tối cao! Chúng con chỉ tò mò đi xem thử báu vật thôi! Nhưng ko ngờ vừa xem được 10s nó lại tự rơi xuống trần gian!

Joe vẫn tức giận:

_Ta ko biết! Các con ko cần thanh minh! Ta sẽ trừng trị các con!

Hebe rướm rướm nước mắt:

_Papa...ý nhầm...thần tối cao à...tụi con biết lỗi rồi...tha cho tụi con đi mà!

Ella cũng rối rít:

_Tụi con xin lỗi ngài thần tối cao...hic...hic...

Hoàng hậu Ariel - vợ của vị thần tối cao ôn tồn:

_Thôi! Thần tối cao à! Tha cho Nữ Thần Nguyệt Quế đi!

Joe quát:

_Ko được!

Ariel nhỏ nhẹ:

_Nhưng Hebe là con của chúng ta!

Joe chột khựng lại rồi đồng dục nói:

_Thôi được! Nếu có hoàng hậu nói dùm các con thì ta sẽ giảm nhẹ hình phạt cho các con...từ nay ta ban lệnh nếu ai tìm được báu vật sớm nhất thì ta sẽ ban thưởng...còn riêng Nữ thần Nguyệt Quế sẽ bị đày xuống trần gian xóa hết kí ức cho đến khi làm đủ 100 điều tốt thì mới có thể hồi phục trí nhớ và năng lực...Còn 1 điều nữa các con sẽ phải chịu 3 lời nguyện của Dark World cho đến khi tìm lại được báu vật...

Nữ thần Nguyệt Quế hoảng hốt:

_Hả????

Nhưng chưa kịp nói gì thì cả 3 đã biến mất!!!

Đó cũng chính là lý do vì sao S.H.E lại ra nông nổi này và lời nguyện đó cũng chính là điều mà các ss phải hứng chịu khi đến ngày sinh nhật....

Chú thích: 3 world: là 3 thế giới...magic world...thế giới loài người...và thế giới của ma quỷ...vào lúc ấy do magic world rất hùng mạnh nên Thiên Đế giao báu vật agic world trấn giữ 3 world...nhưng từ khi đánh mất thì magic world cũng yếu đi phần nào...ko chỉ có magic world đang tìm lại báu vật mà thế giới ma quỷ cũng đang truy tìm tung tích của báu vật...

End chap 6

7. Chương 7 : Phục Hồi Trí Nhớ

Quay trở lại hiện tại...

Tại 1 nơi khá là bí mật mà cũng ko kém phần huyền bí, được trang trí rất lộng lẫy, đầy màu sắc...nơi đó chính là căn cứ bí mật của S.H.E...

Hebe nghịch nghịch cái bóng đèn xanh lá:

_Vậy là chúng ta đã phục hồi trí nhớ!

Ella vịn vai Hebe:

_Vậy là chúng tớ chúng ta đã làm đủ 100 việc tốt!

Nana đẩy gọng kính lên:

_Cũng là lúc lời nguyện bắt đầu!

Hebe tỏ ra hoảng sợ:

_Cái lời nguyện của Dark World vào ngày sinh nhật á hả?

Nana khẽ nhủ mày:

_Um...có lẽ nó đang bắt đầu!

Ella giãy giụa:

_Hic...ko chịu đâu! Tớ đã làm quá chời việc tốt mà sao còn phải chịu cái lời nguyện đó chứ?

Nana nhìn Ella:

_Vậy lúc trước ai đã bày trò xem báu vật hả?

Ella xụ mặt:

_Thì...nhưng...

Hebe chợt nhớ ra điều gì đó liền la lên:

_Hình như lúc mình phục hồi trí nhớ là lúc mình phải lấy công chuộc tội!

Ella thắc mắc:

_Là sao???

Nana nghiêm nghị:

_Tức là tìm Báu Vật!

Ella hỏi:

_Nhưng ta phải làm sao?

Hebe phân bua:

_Tớ nghĩ chúng ta nên hành động trong tối thì hơn! Tránh việc đụng độ với thế giới ma quỷ!

Nana gật gù:

_Đúng đó! Thế giới ma quỷ cũng đang tìm kiếm báu vật!

Hebe tự sướng:

_Uhm vậy là được rồi! ý kiến của tớ là good idea keke!

Ella chau mày:

_Thôi đi cô nương tự tin hoài! Mình phải làm sao tìm được báu vật nhanh hơn thế giới ma quỷ!

Hebe chợt thắc mắc:

_Vậy còn Fahrenheit!

Nana quay sang nhìn Ella:

_Ella! Bỏ qua cho Chun đi!

Ella bực dọc:

_Tưởng tớ ko mún à, xem cậu ấy đi, cậu ấy thích gây sự với tớ cơ mà!

Hebe cười ranh mãnh:

_Có khi nào Chun thích cậu ko?

Ella giật mình:

_Cậu nói gì đấy? Làm gì có chuyện đó!

Hebe cười:

_Thì ai biết được à!

Ella vội nói:

_Cậu...mà cho dù thế thì tớ cũng chả thích cậu ta!

Hebe cười gian:

_Thì tớ chỉ nói thế thôi! Cậu làm gì giải thích dữ vậy! Bộ cậu thích Chun hả?

Ella rượt Hebe chạy vòng quanh Nana:

_Cậu dừng lại! Tớ mà bắt được cậu là cậu chết với tớ!

Hebe cầu cứu Nana:

_Nana! Cứu tớ với....

Nana đứng giữa 2 người như cái nhân, kéo qua bên đây, đẩy qua bên kia, bực mình Nana quát:

_Dừng lại ngay!!!!!!!

Hebe và Ella đứng hình ko dám nhúc nhích, Nana hạ giọng:

_2 cậu bớt giỡn được ko? Tụi mình đang bàn chuyện quan trọng mà!

Ella xoa lưng Nana:

_Được rồi...xuống...bớt nóng...tụi tớ ko giỡn nữa!

Nana mỉm cười:

_Các cậu hứa nhé!

Hebe móc nghéo:

_Um...hứa!

Nana mỉm cười nắm tay Hebe và Ella đi:

_Thôi chúng ta về thôi!

Ella và Hebe đồng thanh:

_Đi!!!!!!!!!!

End chap 7

Liệu S.H.E sẽ bỏ qua ko gây sự với Fahrenheit nữa hay ko???

Hay là sẽ tiếp tục cãi nhau???

Đọc tiếp chap 8 nhá!!!!!!!!!!

8. Chương 8 : Jiro Biết Yêu...

Sáng Chủ Nhật...9.00...

...Tại nhà Fahrenheit...

Hôm nay Jiro khá là lạ...nguyên 1 buổi nay ngồi nhìn cái cây cười như thằng điên...rồi còn ngồi lẩm ba lẩm bầm gì đó...xong rồi còn ung dung vừa ngắm hoa vừa hát...còn nhảy múa nữa chứ...thường ngày thì ổng đâu có vậy...nên cả 3 thằng ngồi bên kia kết luận 1 câu:

_Thằng Jiro hôm nay bị điên!!!!!!

Calvin nhìn Jiro nhẩn mặt rồi kéo Chun và Aaron lại tò tí te:

_Thằng Jiro nó điên thật rồi tụi bay ơi!!!!!!

Aaron hỏi:

_Mún biết chuyện gì xảy ra ko?

Calvin cốc đầu Aaron:

_Mún sao ko mún...vậy cũng hỏi!

Aaron xoa đầu:

_Thì cái gì cũng phải từ từ chứ! Cốc đầu quá nè...hic...

Chun nhẩn nhó:

_Thôi đi 2 ông nội...còn ông nội Aaron có cách gì thì nói ra đại...còn bày đặt mún với chả ko????

Aaron đứng thẳng lưng:

_Thì qua đó rình là biết chứ sao!

Calvin cốc Aaron thêm 1 cái nữa:

_Chời! Có vậy mà cũng ko nói ra...cậu rãnh ghê!

Chun nhẩn mặt đi trước:

_Vậy 2 cậu có qua ko thì bảo!

Calvin và Aaron tí tởn chạy theo:

_Đợi tớ với...!

Chun quay lại ra hiệu im lặng:

_Suyt!!!!

Jiro nãy giờ lo hát chả biết 3 cái tên kia đang rình mình:

_Là...Lá...La...Cô ấy là thiên thần...xinh xắn...đáng yêu...Anh iu em...Wo Ai Ni...I Love You...

3 tên kia đang rình nghe xong cái há hốc mồm lun:

_Rồi! Thằng Jiro điên chắc lun!

Lần này tới lượt Chun gõ đầu Aaron:

_Thì biết nó điên nên mới qua rình nè!

Calvin cũng hòa theo:

_Um...cậu cũng sắp khủng giống thằng Jiro rồi!...

Chưa kịp nói xong là Calvin đã bị Aaron pát đầu:

_Cậu thích đùa quá ha! 2 ông có duyên ghê luôn ha! đang nói vụ Jiro tự nhiên past qua tớ chi...tớ ko có muốn nghe...còn cái đầu tớ nữa...làm như vô ko cần tiền là vô hoài hả???

Calvin mỉm cười cầu hoà:

_Hi! Giỡn thôi mà...đừng nóng...rình tiếp đi!

Chun bắt giác nói:

_Khỏi rình nữa!

Aaron thắc mắc:

_Sao vậy! Ko lẽ...cậu...biết chuyện gì đang xảy ra à...Khai mau!

Calvin thấy vậy cũng kéo Chun ra 1 góc:

_Nói mau!!!!

Chun đang ấp a ấp úng thì hiện hình trên trán Calvin và Aaron và 2 chữ nhiều chuyện (con trai mà nhiều chuyện dữ)...

Chun ko chịu nổi cảnh trước mặt mình nữa...diễn tả sơ sơ các tác động trước mặt Chun nhá, Aaron thì đang ôm tay Chun lay qua lay lại van xin năn nỉ (đúng là 8)...Calvin còn ghé gối hơn nữa...ôm lun cả chân Chun...vừa ôm vừa xoa nữa...(oẹ...vì 8 mà có thể làm tất cả =.)...bực mình quá...Chun đẩy 2 tên đó ra và quát:

_Tránh xa tớ ra! Tớ mới nói...

Hai người nghe vậy vội vàng văng xa ra 10m...Chun ôm đầu:

_Chờ! 2 thằng khùng!

Calvin và Aaron đứng đằng xa quát quát Chun (Chờ ơi khùng nặng):

_Vậy được chưa!

Chun cũng quát quát lại (3 người này khùng *****):

_Qua đây!!!

2 người thấy Chun quát liền lon ton chạy qua...Chun thưởng 2 đứa mỗi đứa 1 quả ngay đầu:

_Khùng nè! 2 cậu có tâm thần ko?

Calvin ko chịu im:

_Thì cậu bảo tại tớ tránh xa mà!

Chun bực mình:

_Nhưng mà xa vậy sao nói chuyện được!

Aaron gật gù:

_Ồ ha!

Chun nổi máu pà 8:

_Mà thôi! vào vấn đề chính đi!

Chun chỉnh lại cái áo...tỏ vẻ hiểu biết...bước tới bước lui...xoa xoa cằm (có râu đầu mà xoa)...

Calvin và Aaron sốt ruột:

_Kể lẹ đi ông nội....

Chun ôn tồn:

_Ồ từ từ...cháo nó mới nhừ...chuyện là vậy...hùi nãy...tớ thấy...Jiro...(lại ngáp ngừng)

Calvin và Aaron quát:

_Thấy cái gì?

Chun tiếp tục áp úng cho 2 tên kia sốt ruột chơi:

_Mình thấy...thấy...ko thấy gì hết...haha!

Calvin bình cho Chun mấy phát:

_Cho hết khủng nè! Làm tụi tớ tưởng cậu biết!

Chun ôm đầu:

_Ai biểu 2 cậu nhiều chuyện chi?

Calvin suy nghĩ 1 hồi rồi thốt lên:

_Mình nhớ rồi!

Aaron và Chun đồng thanh:

_Nhớ gì???

Aaron nhìn Calvin bằng ánh mắt hình viên đạn:

_Đừng nói tới cậu lên cơn nha...tuần này hết thuốc rồi đó!

Calvin nhú mày:

_Tớ nhớ thiệt mà!

Chun vòng qua ghế salon ngồi vào xem tivi:

_Thôi tớ ko rảnh nghe cậu điên đầu!

Aaron cũng ngồi xuống cùng Chun:

_Thà hỏi Jiro cho lẹ!

Calvin thấy vậy liền đi thẳng vào vấn đề:

_Jiro và Hebe đó!

Aaron nghe đến chữ Hebe lập tức phóng như bay ra chỗ Calvin:

_Hả? Gì cơ?

Chun chen vào:

_À...hình...như...hôm qua tớ thấy...Jiro...đối với Hebe có cái gì đó khác khác...

Chưa nói xong thì Jiro bước tới:

_Các cậu đang nói gì mà vui thế!

Aaron kéo Jiro lại nghiêm nghị:

_Cậu...Cậu...thích Hebe hả?

Jiro ngơ ngác...im lặng...

Calvin kéo Jiro sang bên mình:

_Cậu nói thiệt đi! Cậu thích Hebe đúng ko?

Jiro ko nói gì chỉ đỏ mặt gật đầu...

Chun ôm trán:

_Ồi trời!

Jiro ngạc nhiên:

_Sao vậy Chun!

Chun nhăn mặt:

_Có vậy mà này giờ tụi tớ suy nghĩ điên cái đầu! Biết vậy hỏi cậu cho lẹ!

Jiro mỉm cười, Calvin cũng mỉm cười theo:

_Vậy thì chúng ta phải tác hợp cho 2 người rồi!

Chun gật đầu:

_Ok thôi! Mà trong S.H.E thì tớ thấy Hebe là xinh nhất rồi đấy! Cậu khéo chọn thật!

Jiro cười hạnh phúc:

_Hi! Các cậu hứa là phải giữ lời nhé!

3 người cười nói vui vẻ...chỉ có mình Aaron là lẳng lặng bỏ đi...nhưng tại 3 người kia vui quá nên ko để ý...

Aaron ngược lên nhìn bầu trời:

_Có phải em ko?????????

End chap 8

Aaron hỏi câu đó là ẩn ý gì???

Calvin và Chun sẽ tác hợp JiHe như thế nào???

Đón xem chap 9 nhé!!!!!!!

9. Chương 9 : Cuộc Hẹn Giữa Fah Và S.h.e

Sáng hôm sau tại nhà Fah...

Jiro mắt long lanh nhìn 3 thằng bạn của mình:

_Các cậu có cách gì chưa?

Calvin tỏ vẻ suy tư:

_À...để xem...hay là...

Aaron chen vào:

_Thì mời S.H.E đến buổi quảng bá album tối nay của mình là được chứ gì!

Jiro reo lên:

_Wow! Sao hôm nay cậu thông minh đột xuất vậy nè!

Aaron nhăn mặt:

_Ý cậu là nói tớ ngu triền miên à?

Jiro cười ranh mãnh:

_Biết mà còn hỏi! Keke...

Aaron rượt Jiro chạy vòng quanh Chun:

_Cậu chết này!

Chun quát:

_2 cậu thôi ngay đi! Còn cậu Jiro cậu mà còn giỡn nữa là tụi tớ ko giúp cậu đâu đấy!

Aaron mỉm cười đắc thắng:

_Kaka! Nghe chưa Jiro!

Jiro ráng nhin:

_Thôi thì tạm ko giỡn với cậu nữa Aaron!

Calvin thấy tình hình khá căng thẳng bèn lên tiếng:

_Thôi đi học nào các cậu trẻ rồi!

Tại nhà các S.H.E

Một tiếng la với tần số cực cao vang lên mà chủ nhân của tiếng la đó chính là Nana:

_Các cậu có dậy ko thì bảo?????????

Ella và Hebe thản nhiên bước xuống cầu thang, Hebe dụi dụi mắt:

_Nana! Cậu làm gì hét toáng lên thế hả?

Ella bước bên Hebe:

_Chẳng phải tụi tớ đã chuẩn bị xong rồi sao!

Nana khoanh tay trước ngực:

_Còn 5p nữa là cổng trường đóng! Chắc các cậu ko mún có tên trong sổ kỉ luật há!

Ella nhìn lại đồng hồ rồi kéo Hebe đi:

_Sao cậu ko gọi 2 tụi tớ dậy sớm hả Nana?

Nana nhìn Ella tóe lửa:

_Thì tớ đã gọi rồi đấy! Gọi khan cả tiếng mà các cậu còn ko chịu xuống!

Hebe can 2 người:

_2 cậu có đi học ko? Hay đứng cãi!

Ella lôi Nân và Hebe đi:

_Mau lên còn 3p!

Trước cổng trường The Prince...

Nana hối hả:

_Hết giờ rồi! Tèn ten! Cánh cửa đang...

Ella tiếp lời:

_...đóng dần! Đừng đóng! Please! còn 5 bước nữa!

Tách - Sau 1 tiếng búng tay thì mọi vật đều đứng yên...Hebe nhẹ nhàng bước đến gần Nana và Ella...vỗ nhẹ vào vai 2 người...lập tức 2 người hoạt động trở lại...

_Vào thôi!

Ella nhớ ra:

_Chời! Mình phục hồi năng lực rồi mà ko nhớ! Pótay!

Nana trách:

_Sao cậu ko xài sớm! Làm chạy mệt mún chết lun nè!

Hebe thản nhiên:

_Tại mới có lại phép thuật! Tớ đâu biết! Lâu ko xài nên ko wen!

Ella kéo tay 2 cô bạn mình vào trường:

_Vào lẹ đi! Lo gì đâu ko hà!

Tách - 1 tiếng búng tay lại vang lên...sau tiếng đó thì mọi vật trở lại bình thường

Thấy S.H.E tới...Fah nhào ra...đặc biệt là Jiro...Jiro hớn hở:

_Chào buổi sáng! Hebe!

Hebe mỉm cười:

_Chào cậu Jiro!

Ella ngửa miệng:

_Chời! Mới sáng sớm mà gặp ôn thần chắc xui nguyên ngày quá!

Chun định cãi lại nhưng Calvin ngăn:

_Nhịn đi Chun, vì hạnh phúc của anh em mà!

Nghe thế Chun đành nhịn:

_Ok! Tôi nhịn cô...

Ella tự sướng:

_Kaka...cãi ko lại thì nói đại...

Jiro nhìn Hebe:

_Hebe à!

Hebe ngược lên nhìn Jiro:

_Hả? Sao cơ?

Jiro tiếp tục nhìn Hebe:

_Tối nay cậu rảnh ko?

Hebe nhìn sang hướng khác:

_À tớ ko biết nữa! Mà có chi ko?

Calvin chen vào:

_Nếu rảnh thì đi dự buổi quảng bá album của tụi tớ nha!

Hebe ngập ngừng:

_À...nhưng...tớ mún Nana và Ella đi cùng!

Jiro hớn hở:

_Sao cũng được miễn cậu đi là được rồi!

Nana bắt chọt hét lên:

_Ko được đi!

6 người 12 con mắt dán chặt vào Nana, cô kéo 2 cô bạn mình sang 1 góc:

_Các cậu biết hôm nay ngày gì ko?

Ella ngây thơ:

_Ngày gì?

Hebe ôm trán:

_Ôi trời! 06/06...hèn chi Nana phản ứng mạnh vậy!

Ella hốt hoảng:

_Vậy là đi ko được!

Hebe nhìn sang Fah nói:

_Các cậu cho bọn tớ suy nghĩ nhé! Ra về bọn tớ sẽ trả lời các cậu!

Aaron bắt giắc mỉm cười:

_Ok thôi!

Hebe nhìn Aaron rất lâu...đến khi Ella huých tay Hebe thì cô mới tỉnh...mỉm cười chào tạm biệt Fah:

_Um...vậy thôi bye nhé! Tụi tớ lên lớp!

Jiro nhìn thấy nụ cười thiên thần của Hebe...xịt máu cam tùm lum tà la...1 đám nữ sinh vây quanh nhìn thấy thần tượng của mình đang máu cam... nước miếng chảy tùm lum...khẽ nhăn mặt...nhưng rồi cũng xuýt xoa...

Aaron vỗ vai Jiro:

_Đi rồi! Nhìn mãi!

Calvin chỉ vào Jiro hét lên:

_Cậu ghê quá!

Chun lắc đầu:

_Thật là mất hình tượng!

Jiro nghe thấy vậy lấy gương ra ngắm soi...kết quả cuối cùng là 1 tiếng la thất thanh của Jiro...và 1 cái phóng như bay vào toilet nam...

Lại nói về Hebe...sau khi nhìn thấy Aaron...cô cứ suy nghĩ mãi...ngước lên nhìn bầu trời:

_Có phải anh ko? Á Luân!

...Trong lớp S.H.E...

Ella tí tởn:

_Đi đi Nana! Hiếm lắm mới được đi mấy chỗ đó 1 lần!

Nana lắc đầu:

_Ko được đâu! Lỡ họ mà biết thì chết!

Hebe vỗ nhẹ vào vai Nana:

_Ko sao mà Nana! Chúng ta sẽ về trước 12h!

Nana vẫn lo sợ:

_Nhưng...tớ...vẫn sợ...

Ella trấn an:

_Ko sao mà! Có tớ đây mà!

Hebe phân bua:

_Đến đó sẽ rất đông người! Như thế tụi mình sẽ quen được nhiều người hơn! Cái đó cũng giúp ta tìm thấy báu vật nhanh chóng hơn!

Ella hưởng ứng:

_Phải đó Nana! Đi đi mà!

Nana nghe cũng có lý nên đành gật đầu:

_Um...thôi được...nhưng phải về trước 12h nhá!

Ella reo lên:

_Yeah!!!!!!!!!!

Hebe huých Ella:

_Bé mồm thôi cô nương!

Ella cười trù:

_Hi! I'm sr...

Các tiết học cứ thế trôi qua...cuối cùng giờ ra về cũng đến...S.H.E thu dọn đồ đạc đi về...ra tới cổng trường thấy Fah đã chờ sẵn ở đó...

Thấy Hebe, Jiro hớn hở vẫy tay:

_Đây nè Hebe!

Hebe cũng vẫy vẫy tay:

_Tới nè!

Jiro hỏi:

_Quyết định xong chưa?

Hebe trả lời:

_Xong rồi...Bọn tớ sẽ đi...

Jiro chen ngang:

_Yeah!!!!!!!!!!

Hebe mỉm cười:

_Nhưng tụi tớ phải về trước 12h nhá!

Jiro cười toe toét:

_Ok! Vậy tối nay 7h các cậu có mặt tại nhà hàng Royal hay tụi tớ sang đón!

Hebe nhìn sang Nana rồi nhìn sang Fah:

_Thôi! Để tụi tớ tự đi được rồi!

Jiro mỉm cười:

_Ok!

Ella kéo Hebe qua chỗ mình:

_Vậy tụi tụi tớ về!Bye...

Hebe nhìn sang Aaron rồi nhìn sang Jiro vẫy tay:

_Bye!

Jiro cười títt mắt...Aaron lại bỏ về trước...trong lòng bỗng dâng lên 1 cảm giác kì lạ:

_Phải em ko??? Nhưng sao anh lại có 1 thứ cảm giác rất kì lạ!

End chap 9

Liệu Fah và S.H.E sẽ hẹn hò như thế nào????

Đón xem tiếp chap 10 nhé!

10. Chương 10 : Đêm Hẹn Hò Giữa Fah Và S.h.e

Đúng vào ngày 06/06...7.00pm...

...Tại nhà hàng Royal...

Đây là 1 nhà hàng cực kỳ sang trọng...rất nhiều khách đã có mặt...tại 1 chiếc bàn cạnh quầy nước có 4 chàng trai đang nói chuyện...

Jiro sốt ruột:

_Sao Hebe lâu quá!

Calvin bước tới:

_Cậu đừng sốt ruột quá!

Jiro nhìn đồng hồ:

_7h rồi còn gì nữa! Sao Hebe vẫn chưa đến?

Calvin vịn vai Jiro:

_Từ từ thôi! Con gái mà! Phải điệu chút chứ? Đi trễ cũng là 1 tính nết của con gái!

Chun phá lên cười:

_Ko biết Ella mà điệu thì sẽ trông thế nào nhỉ?

Aaron ghẹo Chun:

_Sao cậu để ý Ella vậy? Bộ cậu thích người ta hả?

Chun chối bậy bậy:

_Làm gì có? Cậu hâm đấy à!

Aaron hồn nhiên:

_Cái đấy thì ko biết nhá! Còn hâm hay ko thì tớ đã hâm lâu rồi! Haha

Đang tùm nham nói chuyện thì Aaron nghe thấy trước cửa nhà hàng nhốn nháo hẳn lên...cả 4 nhanh chóng bước đến xem có chuyện gì xảy ra...thì xuất hiện trước mắt các anh là 3 thiên thần...Gương mặt nhẵn nhõ...nhưng vẫn toát lên sự xinh đẹp...và 3 thiên thần đó chính là S.H.E nhà ta...Nana hôm nay hoàn toàn lột xác hẳn...trông cô rất dịu dàng trong chiếc váy màu vàng...còn Hebe cô ko còn tinh nghịch như mọi ngày mà thay vào đó là 1 Hebe xinh đẹp với chiếc váy ngang gối xinh xắn...Ella phải nói hôm nay trông cô nữ tính hẳn lên và vô cùng quyến rũ...với cái váy đen gợi cảm làm cho ai cũng phải dán chặt mắt vào cô...và Fah cũng ko ngoại lệ...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Jiro cứ luôn ngắm nhìn Hebe ko chớp mắt...tốn cả 1 xô máu cam...còn về Chun thì anh đang dán chặt mắt vào Ella...há hốc mồm...đơ toàn tập...(giờ thì đã biết ss của ta xinh chưa haha)...Aaron thì vẫn thế...anh vẫn luôn hướng mắt về phía Hebe...cuối cùng là Calvin nhìn Nana thoáng ngạc nhiên nhưng rồi anh chợt nở nụ cười hài lòng...cả 4 “nhẹ nhàng” chen vào đám đông...Calvin lên tiếng:

_Xin lỗi! Đây là bạn của chúng tôi!

Nghe đến đó, lập tức mọi người dẫn ra, tránh đường cho Fah và S.H.E đi...

Ella bực dọc:

_Sao các cậu ko ngủ lun đi! Bực mình wá à!

Hebe ngây thơ:

_Làm như chưa thấy người ấy nhỉ?

Jiro mỉm cười:

_Ko phải chưa thấy người mà là chưa thấy thiên thần xinh như cậu!

Hebe ngượng ngùng:

_Cậu giỡn hoài!

Ella xen vào giữa:

_Này cậu chỉ khen mỗi Hebe thôi! Còn tụi tớ thì sao?

Jiro nhăn mặt:

_À...thì...ờ hôm nay cậu trông nữ tính hơn! Còn Nana nhìn cũng rất xinh!

Ella trợn mắt:

_Vậy chứ bình thường tớ ko nữ tính sao? Nana xinh vậy mà nói “cũng” là sao??

Jiro hết hồn:

_À thì...tớ đã khen rồi đấy!

Ella gơ nắm đấm ra thì Nana ngăn lại:

_Này Ella! Cậu hứa gì với tớ!

Ella nhìn Nana rồi liếc xéo Jiro:

_Oh...tớ sr...tạm tha cho cậu đấy Jiro!

Aaron mếu:

_Các cậu tìm chỗ ngồi đi! Mệt lắm rồi này!

Hebe khẽ nói:

_Từ lúc nào anh trở nên trẻ con như thế nhỉ?

Calvin chỉ tay sang cái bàn gần sân khấu:

_Qua đó ok?

6 người đồng thanh:

_Ok!

Sau 1 cuộc tranh giành, giành giật chỗ ngồi thì cuối cùng cũng yên vị...Sau khi yên vị cũng là lúc bắt đầu buổi tiệc...Fah bước lên sân khấu...Ella thì đương nhiên ngồi ăn...Nana thì đang xem Fah biểu diễn...duy chỉ có Hebe là ngồi lặng người...

Ko gian thì rất sôi động nhưng đối với Hebe thì cô chả cảm thấy vui gì...mà lòng cô chợt nhói lên...cô luôn dõi mắt theo Aaron...nhưng càng nhìn thì cô lại càng đau lòng...cô đã tự bảo rằng cô ko được khóc nhưng nước mắt vẫn cứ mún ứa ra...chợt cô cười 1 cách cay đắng:

_Anh vẫn thế! Ko biết anh có còn nhớ em ko? Càng nhìn anh em lại càng đau khổ! Giá như em và anh chưa quen nhau thì tốt biết mấy! Em đã tự nhủ rằng quên anh nhưng sao em lại ko làm được! Có lẽ trong long anh mãi chỉ có mình Xebe thôi!...

Đang miên man suy nghĩ thì Hebe và S.E bị cắt ngang bởi 1 tiếng nói đồng dục của Calvin:

_Xin mời S.H.E lên góp vui 1 bài ạ!

Cả 3 nghe đến đó...khẽ nhăn mặt nhưng cũng vui vẻ bước lên...

MC hỏi:

_Các cô sẽ hát bài gì?

Ella mỉm cười:

_Super Model!

Cả 3 trao đổi gì đó với ban nhạc 1 hồi lâu rồi bước vào trong...

Da Da Da Sha La La – giai điệu bắt đầu ngân vang...cả sân khấu tối om...

Sen mi de xiao rong...you ya de dong zuo

bu yong kai kou...yan jing li bu kai wo

Cả 3 bước ra trong 1 trang phục khác...cả 3 giọng hát đang hoà hợp với nhau...những vũ điệu sôi động làm cả khán đài nóng lên...dưới sân khấu mọi người ko ngừng hò hét...

Ở 1 góc khác Aaron đang dõi theo Hebe...lòng anh chợt cảm thấy khó hiểu..."Em thích hát loại nhạc mạnh như vậy bao giờ nhỉ?"...từ lúc rời khỏi cô ấy – 1 người mà anh rất iu...có 1 khuôn mặt rất giống Hebe nhưng anh chưa xác định được đó có phải người iu anh ko...anh ko còn là anh...1 người lun lạnh lung anh đã trở thành 1 người rất trẻ con...đơn giản chỉ để che giấu cảm xúc của anh mà thôi...

Super Model zhe ci huan ni zuo – giai điệu kết thúc, S.H.E bước xuống với những tiếng hò hét rất lớn...Jiro hí hửng:

_Wow! Hebe cậu hát hay quá!

Hebe mỉm cười nhưng vẫn dán chặt mắt vào Aaron:

_Dở mà! Hi!

Calvin xen vào:

_Ko ngờ các cậu hát hay thế!

Nana cười nhẹ:

_Các cậu ko chê là may rồi đấy!

Calvin nhìn sang Chun:

_Ai dám chê! Các cậu xem này! Các cậu hát làm Chun hồn xiêu phách lạc này giờ đấy!

Chun nghe tới tên mình giật mình:

_Đâu...có đâu nào!

Aaron thở dài:

_Haizzz...nãy giờ 3 tiếng đồng hồ mới nói được 1 câu!

Jiro tỏ ra vẻ rất lịch lãm:

_Tớ có thể mời cậu nhảy 1 bản ko?

Hebe định từ chối nhưng chưa kịp đã bị Jiro lôi tuột đi...

Calvin cũng mời Nana nhảy, Nana cũng vui vẻ nhận lời, duy chỉ có 3 người là ko ra nhảy...trong đầu mỗi người đang theo đuổi 1 suy nghĩ riêng...

Chợt Aaron phá vỡ bầu ko khí im lặng:

_Sao 2 cậu ko ra nhảy!

Chun ngạc nhiên:

_Với cô ta á!

Ella tiếp lời:

_Never!

Aaron mỉm cười:

_Thì tớ có nói gì đâu! 2 cậu làm gì phản ứng mạnh vậy!

Chun lắc đầu:

_Vớ vẩn!

Aaron ranh mãnh:

_Ella à! Hay là...tụi mình...

Ella hiểu ý Aaron cũng cười gian:

_...ra nhảy...

Nhạc vang lên...Ella và Aaron bắt đầu công cuộc “làm sập sàn”...tất cả đang vui vẻ...1 điều họ ko ngờ tới là 5p nữa đồng hồ sẽ điểm 12h...

End chap 10

Vào 12h sẽ có gì xảy ra??????

Tiếp tục đón đọc chap 11 nha!!

11. Chương 11 : Lời Nguyên Dành Cho Nana...

Nhạc vẫn vang lên đều đều...mọi người đang chìm đắm trong những vũ điệu...tiết tấu của bản nhạc thì...có 1 người đang rời khỏi đám đông...khuôn mặt đỏ bừng...và người đó chính là Nana...lên lời trong dòng người...Nana nắm tay Ella kéo khỏi đám đông...rồi cô tiếp tục lôi Hebe ra khỏi tay Jiro...hối hả bỏ đi...

Ella chứng kiến hành động của Nana, tỏ vẻ thắc mắc:

_Cậu định lôi tụi tớ đi đâu vậy?

Nana gằn giọng:

_Ko kịp rồi!!!!

Đang miên man suy nghĩ về Aaron thì Hebe bị lời nói của Nana kéo trở về thực tại...cô ngược lên xem đồng hồ và thốt lên:

_Hả??? 12h rồi!!!!!!

Ella lập tức lôi mạnh Nana đi:

_Nhanh lên! Hebe! Kéo ko kịp đó!

Hebe chạy theo sau và giục:

_Đừng để Nana nhìn thấy hình tròn!

Lại nói về Jiro...anh loay hoay mãi ko thấy Hebe đâu...anh nhìn sang cửa thấy Hebe chuẩn bị ra về...anh phóng như bay ra cửa:

_Hebe! Cậu đi đâu vậy?

Hebe nhìn Jiro ái ngại:

_Xin lỗi cậu! Nhưng 12h rồi! Tụi tớ phải về!

3 người còn lại cũng nhanh chóng tập trung tại trước cửa...Calvin nhìn chăm chăm vào Nana:

_Cậu ta bị sao vậy? Sao mặt mày đỏ bừng thế!

Ella nhìn sang Calvin vội xua tay:

_Chẳng có gì đâu! Chỉ là Nana uống say thôi!

Chun tỏ ra ngạc nhiên:

_Nhưng cô ấy đâu có uống rượu làm sao say được?

Hebe kéo nhanh 2 cô bạn của mình đi...vì cô biết Nana ko chịu nổi nữa:

_Thôi bọn tớ về! Bye nhé!

Aaron từ đâu đưa lên cái túi lên:

_Túi các cậu này! Ko mang về à!

Hebe giật phắt cái túi trong tay Aaron và quay sang Nana:

_Mong là cậu ko thấy gì hết nhá Nana!

Nhưng mọi việc đã quá chậm trễ...Nana đang thay đổi...cô gầm gừ 1 cách đáng sợ...Đôi mắt xanh biếc của cô đang dần biến mất...đôi mắt dịu dàng...nhút nhát ấy đang dần chuyển sang màu đỏ...sâu thẳm trong đôi mắt đó hiện lên 1 sự hận thù...khuôn mặt khả ái ban đầu đã ko còn...mà thay vào đó là 1 khuôn mặt vô cùng gian tà và dữ tợn...Và bây giờ Nana nhút nhát của mọi ngày đã biến mất...mà hiện lên trước mắt mọi người là 1 Nana cực kỳ đáng sợ...nói chính xác hơn đó chính là 1 hồn sói...1 con quỷ sói thực thụ đang thay thế Nana....[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Hebe chứng kiến toàn bộ cảnh ấy...dù đã biết trước lời nguyền của Dải World sẽ ghê gớm như thế...nhưng cô vẫn ko kìm nổi sự hốt hoảng:

_Ồi giờ! Muộn mất rồi! Nana....

Ella nhìn Nana bằng ánh mắt tiếc nuối:

_...Nana của tớ!!!!!!

Calvin nhìn thấy bộ dạng đáng sợ của Nana khẽ rùng mình:

_Cô ta...cô ta...bị gì vậy??

Aaron cũng tỏ ra vẻ sợ hãi:

_Sao cô ta thay đổi nhanh vậy?

Ella đang nhìn Nana thì quay sang liếc xéo Aaron:

_Tại cậu cả đấy còn nói!

Nana hướng ánh nhìn về phía nhà hàng Royal...trên môi nở 1 nụ cười nửa miệng...Hôm nay ta sẽ thiêu lụi tất cả các ngươi Haha!!!!

Nana toan bước đi nhưng Hebe ngăn lại:

_Cậu tính đi đâu vậy?

Nana trừng mắt nhìn Hebe...giọng nói lạnh như băng:

_Mặc kệ tôi!

Ella thấy vậy cũng ra kéo Nana lại:

_Cậu đừng đi đâu hết!

Nana hất mạnh tay Ella ra làm Ella ngã nhào xuống đất:

_Tôi bảo mặc kệ tôi! Cô ko nghe rõ à!

Chun đột nhiên chạy lại đỡ Ella dậy và kéo tay Nana giật lùi về sau (bỗng nhiên quan tâm ss em đột xuất thế...có vấn đề nhá...[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế):

_Này...cô điên à! Đây là bạn cô mà!

Đôi mắt Nana long lên sòng sọc...nhìn vào ánh mắt đó ai cũng có thể cảm thấy 1 ngọn lửa hận thù đang cháy rực...nó mạnh mẽ đến nỗi có thể thiêu đốt cả trái tim bất cứ ai đụng vào nó...điều đó khiến Chun hơi khó thở khi nhìn vào ánh mắt ấy...Nana gầm lên và làm cháy cả 1 dàn xe ở gần đó (ôi! tiếc xe...[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế)

_Tránh xa tôi ra!!!!!!!!!!!!

[cont...]

Nana càng lúc càng tiến gần nhà hàng hơn...cả bọn biết ko thể ngăn cản Nana nên đành để Nana đi...cả bọn nhanh chóng bước theo Nana xem cô làm gì...

Bước vào trong nhà hàng...đôi mắt ấy lại ánh lên 1 niềm khao khát - đó chính là máu...Vốn là 1 con quỷ nên việc khát máu là chuyện quá đỗi bình thường...nhưng khuôn mặt của nó khê nhẵn lên...nó đã tự hứa với lòng mình rằng sẽ ko bao giờ hút máu của bất cứ 1 con người nào mà...Đối với nó...con người là 1 thứ tồi tệ nhất...con người ko có tư cách để cho nó hút máu...

...Nó căm ghét con người...thật sự căm ghét...Càng căm ghét ngọn lửa trong đôi mắt nó càng lớn...Con người chỉ là 1 loài cầm thú vô dụng...đó là châm ngôn của nó...chính con người đã tổn thương nó...con người đã dồn nó vào đường cùng...buộc nó phải trở thành 1 con quỷ sói...và chỉ khi có lời nguyện của Dark World nó mới có thể xuất hiện...Tại sao lại bắt công với nó như thế?...Nó hận...hận tất cả...nhưng hận nhất vẫn là lũ con người ***** kia...Đêm nay...nó có thể đường đường chính chính bước ra với thể xác của Nana...nó quyết sẽ lật đổ mọi thứ thuộc về loài người...dù chỉ ngắn ngủi trong 1 đêm...

Nó bước đến bên cạnh cửa...nó xua đuổi tất cả mọi người bảo vệ gác cổng bằng ánh mắt chết chóc của nó...rồi nó đóng sầm cửa lại...khóa trái cửa...để chắc chắn ko ai có thể bước ra cái nhà hàng này...Bất giác nó nở 1 nụ cười nửa miệng...làm ọi người khá ngạc nhiên về hành động của nó...lật tung mọi thứ trên bàn...trên quầy nước...trên sân khấu...mọi người trở mắt ra nhìn nó...nhưng nó mặc kệ vì chính nó đang rất hứng thú với điều nó làm...nó leo lên bàn...hò hét gầm gú trên đó...tiếng gầm của nó làm mọi người nhức tai...

Hebe vẫn đang theo dõi hành động của nó...nhìn thẳng vào cái đôi mắt màu đỏ kia...Hebe cảm thấy 1 điều gì đó thật đáng thương trong nó...nhưng ý nghĩ đó nhanh chóng vụt tắt đi khi nó càng lúc càng gầm lớn hơn...mọi người như muốn gục ngã...cô la lên thật lớn...mong có thể ngăn cản được nó:

_Xuống mau đi! Sói ạ!

Ella cũng đang nhìn nó...chính cô cũng cảm nhận được nó thật đáng thương...nó thật yếu đuối...nhưng cô bị tiếng la của Hebe cắt ngang dòng suy nghĩ...cô cũng la to mong cản được phần nào...:

_Sói! Làm ơn! Xuống đi!

Nó trợn ngược mắt nhìn 2 con người đang gọi nó...đó là 2 cô bạn thân của Nana...nó thầm ganh tị...tại sao nó lại ko thể có những người bạn tốt như thế này?...Mọi điều bất công đều đổ lên đầu nó...tôi hận con người...nhìn vào ánh mắt của Hebe và Ella nó nhìn thấy trong đó có 1 phần cảm thông dành cho nó...nhưng chẳng phải mục đích của nó là tiêu diệt tất cả loài người sao?...nhưng 2 người này đâu phải con người...2 cô ấy là thần cơ mà?...Tạm gác suy nghĩ đó sang 1 bên...Nó gầm gọng nhìn 2 cô:

_Tôi tên là Geinei! Đừng gọi tôi bằng Sói! Tôi ko thích tên đó! Grừ...

...Nó liếc mắt sang DJ và sân khấu...chợt nó lóe lên 1 suy nghĩ...nó cười...1 nụ cười gian tà...rồi nhanh chóng bước sang chỗ DJ...làm DJ sợ hãi...tá hỏa tâm tinh...chạy thực mạng...nó tự nhủ Mình đáng sợ đến thế sao? Nhưng điều này cũng tốt!...Nó rút 1 cái đĩa gì đó nhét vào...rồi nó lại cười 1 cách giễu cợt...Nhạc bắt đầu vang lên...nó cũng bắt đầu nhảy...nó nhảy...nhảy 1 cách điên cuồng...những vũ điệu bốc lửa và gợi cảm của nó làm cho 6 người kia ko thể rời mắt...

Hebe và Ella lại càng ngạc nhiên hơn khi 1 con sói như nó...1 con sói mà nghe thần tối cao Joe nói rằng rất lạnh lùng...lại có thể nhảy những điệu nhảy như thế...

Nó vẫn đứng đó nhảy...ko biết nó nhét cái đĩa gì vào đấy...mà chỉ nghe nửa bài...tất cả mọi người đều đã nằm lăn lóc dưới sàn (trừ 6 người)...Nó dừng hẳn khi thấy mọi người đã nằm la liệt dưới sàn...Có lẽ nhiều đó vẫn chưa đủ...Nó lại đập bàn...đập ghế...nó muốn phá banh chỗ này...nhà hàng bậc nhất của Taiwan...

Ella nhìn nó 1 cách thương cảm rồi nhăn mặt:

_Tớ ko nghĩ nó sẽ đáng sợ như vậy! Đúng là nó rất lạnh lùng!

Hebe vẫn nhìn nó...đăm chiêu:

_Phải có cách gì đó chứ!

Thấy Hebe lo lắng vậy nên máu anh hùng nổi lên...Jiro quyết định ra tay:

_Để tớ ra ngăn cô ta lại!

Hebe quay sang Jiro...nhíu mày...định ko cho Jiro ra...nhưng lại nhìn thấy thái độ chắc nịch của Jiro...cô đành để Jiro ra...trước khi ra cô cảnh báo:

_Cẩn thận đấy! Con sói...ý ko...nó tên gì?...à Geinei...Geinei ko dễ nuốt đâu! Dừng sợi dây này trói Nana lại!

Jiro bước ra nhìn nó...rồi nó nhìn Jiro...đôi mắt lại hẳn lên sự hận thù...đúng rồi đàn ông...đàn ông các người là 1 lũ *****...ta sẽ ko tha cho bất kì 1 người nào...Jiro lao tới dùng sợi dây định buộc nó...nhưng nó đã kịp hất anh xuống sàn...đối với nó...đánh 1 người con trai thì thích thú vô cùng...nó giật sợi dây trên tay Jiro...rồi nó đánh vòng qua 1 cách điêu luyện...và trói chặt Jiro...nở 1 nụ cười nửa miệng nó nói:

_Còn quá thấp kém đấy anh bạn ạ!

Thấy anh em mình bị như thế...Chun chịu ko nổi...1 phần vì nghĩa khí...1 phần vì cái tôi...ko thể mất mặt trước con gái nên Chun rất tức giận...xông ra toan đánh nó (đánh lén á...[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế)...Nó nghe đâu đó được tiếng bước chân...nhanh chóng né sang 1 bên tránh đòn của Chun...Chun đánh hụt...anh lại càng tức tối...nó xoay người nắm chặt 2 cổ tay của Chun bẻ 1 cái Rắc...dùng chân mình gạt chân Chun...làm cho Chun té chổng queo dưới đất...ko thể gượng dậy nổi...nó nhìn Chun lắc đầu ngao ngán và phán 1 câu:

_Chưa đủ tiêu chuẩn đâu cậu bé!

[cont...]

Nó khẽ liếc sang Aaron...ở anh chàng này nó cảm thấy 1 điều gì đó thật khác...sâu thẳm trong trái tim...anh này có 1 điểm gì đó giống nó...sự chung thủy chẳng?...hay là 1 sự hận thù như nó...hay 1 điều gì khác...nhưng nó ko thể cảm nhận được...và đặc biệt đối với Aaron nó có 1 cảm giác rất quen...nó ko nghĩ rằng mình sẽ phải xử người này...ít ra trong người này nó cảm thấy khác với bọn con trai...nhưng Aaron lại là người ra đòn trước...chứng kiến cảnh anh em mình bị thế...Aaron ko thể đứng yên được...Aaron lạnh lùng tung 1 cú vào bụng nó khi nó mất cảnh giác...(chơi lén ko nhá...[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế)

Hebe ngẩng nhìn Aaron...đúng rồi là khuôn mặt ấy...cử chỉ ấy...cách đánh ấy...anh vẫn lun lạnh lùng...cái em muốn thấy là chính anh...chứ em ko mún thấy anh trẻ con 1 cách giả tạo...để che giấu cảm xúc của mình...Đó mới chính là Aaron Yan...

Sau khi nó bị 1 cú ngay bụng...nó đứng bật dậy...trùng mắt nhìn Aaron...sao đến 1 người nó cảm thấy khác cũng đối xử như vậy với nó...mắt nó lại long lên...giận dữ...nó dùng chân đạp lên tường để lấy đà...rồi tung 1 cú cực mạnh vào tay Aaron...làm tay anh rỉ máu...máu vẫn chảy rất nhiều...

Hebe chợt nhói lên...sao anh ko tránh...sao anh ko đánh lại...tay anh đang chảy máu kìa...anh là đồ ngốc...

Nó ko dừng lại ở đó...nó nhìn Aaron...rồi ánh mắt chợt di chuyển sang Hebe...khẽ liếc nhìn...nó cảm nhận được trái tim Hebe đang rỉ máu...cũng như tay Aaron...máu chảy thật nhiều...nó cảm nhận được...sâu thẳm trong trái tim Hebe...cô yêu Aaron rất nhiều...nhưng tình yêu đó hình như đang dần phai mờ...đường như có 1 hình ảnh của người nào đó đang dần xâm chiếm trái tim Hebe...nhưng hình như chính Hebe cũng ko nhận ra được điều đó...hay là nó cảm nhận sai...nó lắc đầu xua đi cái ý nghĩ vớ vẩn đó...tiếp tục nó đá 1 phát vào

bụng Aaron làm anh gục xuống ngất xỉu...xong thêm 1 người...chỉ còn lại 1 tên...nó liếc sang nhìn Calvin và nhếch mép đầy khiêu khích...

Calvin giật mình vì cái nụ cười đó nhưng cũng hùng hổ bước ra...nhưng chưa kịp ra tới...Calvin vấp phải 1 người ngã nhào ra phía trước...

Kết quả là 1 cảnh tượng...làm cho Hebe và Ella đỏ mặt...Calvin đang đè lên người nó...mặt chạm mặt...môi chạm môi...nó thoáng đỏ mặt...nó đỏ mặt đây sao...thật quá ngạc nhiên...chính nó cũng ko biết phải làm sao?...nó cảm thấy càng lúc càng khó chịu...đã rất lâu nó ko tiếp xúc với con trai...và 1 cách thân mật và gần như thế lại càng ko...Nó nghe đâu đó 1 tiếng động rất nhỏ...là Calvin...anh ta đang đỏ mặt...ngượng ngùng lỗ chân đạp vào cái ly ở dưới sàn...điều đó làm cắt ngang dòng suy nghĩ của nó...lập tức nó lấy lại bình tĩnh và đá Calvin văng xa 10m...lần này đến lượt nó sẵn tay áo...bước sang xử Calvin...

Calvin vừa ngất thì đột nhiên nó chẳng thể cử động...nó hiểu lý do...là Hebe...siêu năng lực của thánh nữ...

Ella nhăn nhó nhìn Hebe:

_Sao giờ cậu mới xài phép!

Hebe cũng nhăn nhó ko kém:

_Tớ quên! Báo hại bọn họ bị thương cả?

Ella đột nhiên phá lên cười:

_Đáng đời tên Chun đó! Haha...

Hebe đứng đó nhìn Ella rồi bước sang chỗ nó:

_Cậu còn ko mau trói nó lại! Lo mà cười!

Ella giơ tay kiểu chào cờ làm Hebe phì cười:

_Yes, Sir!

Sau khi đảm bảo đã trói chặt nó...2 cô kéo nó ra ngoài cổng...Hebe ọi vật trở lại bình thường...cô rút trong túi chiếc điện thoại ra gọi cho xe cấp cứu...nhìn sang Aaron 1 lần nữa...cô cùng Ella kéo nó bước trên con đường quen thuộc về nhà...

Dọc đường...ko khí im lặng bao trùm cả 3...thế là Hebe đành mở lời trước...cô hỏi nó rất nhiều điều...ko hiểu ma lực nào mà nó nói tất cả cho 2 cô nghe...nó vốn là 1 con quỷ sói cực kỳ trầm tính...lạnh lùng...cả đến chủ nhân của nó...nó còn ko nói chuyện...lần này nó lại kể thân thế và cuộc đời của nó cho Hebe và Ella nghe...2 cô nữ thần lạ lắm...

Sau khi nghe nó kể...rằng nó đã bị tổn thương như thế nào...nó đã bị hãm hại ra sao...cuộc đời nó cũng kết thúc ngay từ khi nó chỉ mới 18t...kể xong...nó buồn bã nhìn 2 cô...cứ nghĩ rằng 2 cô chỉ an ủi vài câu...nhưng khi ngược lên...đôi mắt của 2 cô đều ngấn lệ...Và từ đêm ấy...nó cũng rất hạnh phúc khi được trở thành bạn thân của 2 cô...nó tiếc là ko được nói chuyện với Nana...nó nghĩ Nana cũng sẽ cảm thông cho nó như Hebe và Ella...

Và đêm ấy...đôi mắt màu đỏ ấy ko còn hằn lên sự hận thù nữa...mà nó hiện lên trong đó 1 sự giải thoát...1 niềm hạnh phúc đầu tiên...trong suốt 1000 năm qua...đôi lúc nhìn vào đôi mắt ấy...người khác sẽ cảm thấy màu hồng chứ ko còn là màu đỏ như ban đầu nữa...

Hận thù...

Chỉ làm cho người ta đau lòng thêm....

Chỉ làm cho người ta thêm lạc bước...

Nếu cứ hận thù mãi sao ko tự tìm 1 sự giải thoát...

Giải thoát cũng chính là để bắt đầu 1 điều gì đó mới mẻ và tốt đẹp hơn....

Lại nói về Fah...sau khi xe cấp cứu đến đưa các anh vào bệnh viện...thì tin các anh bị đánh đã lan nhanh khắp nơi...hàng ngàn fan hâm mộ của các anh đã khóc khi thấy thần tượng mình bị thế...[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Giới thiệu nhân vật mới:

Geinei Zhou: là 1 con quỷ sói...nhìn thấy cô ai cũng nghĩ cô rất mạnh mẽ nhưng thật ra cô rất yếu đuối...rất hận con người...nhưng sau này dần dần bớt hẳn...có 1 khuôn mặt thiên thần...nụ cười có thể làm xao xuyên bất cứ ai...

End chap 11

Liệu sẽ còn chuyện gì xảy ra ko????

Lời nguyện của Nana là như vậy!!!! Nhưng còn của Hebe và Ella sẽ thế nào nhỉ???

Tiếp tục ủng hộ fjc nhá!!!![Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

12. Chương 12 : Dark World & Mật Chỉ...

Cách đây 2000 năm, tại magic world lúc bấy giờ, thì kẻ thù mạnh nhất ko ai khác ngoài Dark World. Vua bóng tối - người đứng đầu cả Dark World vốn là thuộc hạ của vị thần tối agic world - tức cha của Joe. Nhưng do một số lý do gì đó mà vua bóng tối đột ngột qua đời, để lại 3 người con gái, đại công chúa là người tiếp giữ chức nữ thần để trấn giữ Dark world, cũng do 1 số ân oán, hận thù với Joe - lúc đó là thái tử của Magic World mà cô đã tạo ra 1 cuộc chiến khốc liệt giữa Magic World và Dark World...

Vào lúc đó, tại Magic World là 1 cảnh đồ nát, hoang tàn do cuộc chiến tranh khốc liệt giữa Magic World và Dark World, bóng tối bao trùm cả bầu trời, cây cối khắp nơi đều đổ ngã, gió thổi mỗi lúc 1 nhẹ, động vật trên Magic World đang chết dần chết mòn. Cũng trên mảnh đất ấy, nhiều tiểu thiên thần đã ngã quỵ. Lực lượng của Dark World ngày càng mạnh, mắt chúng đang đỏ lên, nhìn bọn thiên thần như muốn ăn tươi nuốt sống, còn về phía Magic World thì lực lượng đang ngày càng yếu dần, các thiên thần đều trọng thương, ko thể gượng dậy nổi, ngay cả thái tử của Magic World - Joe cũng đã gần như gục ngã trước cái sức mạnh vượt bậc của nữ thần Dark World - GiGi. Joe cố gượng dậy:

_Các người cần gì ở Magic World!

Trong mắt GiGi đang hiện lên 1 sự thù hận. Cô hận Joe tại sao lại bỏ rơi cô. Mà người anh cưới ko ai khác lại chính là Ariel - người bạn rất thân của cô. GiGi cười 1 cách man rợ:

_Haha! Cần gì ở các người à! Cái ta cần là người hãy trả lại trái tim cho ta đi! Trái tim mà chưa hề bị tổn thương! Nếu người làm được ta sẽ tha cho Magic World các người!

Joe nhìn cô bằng 1 ánh mắt bất lực[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế:

_Làm sao ta có thể làm được! Nhưng nếu ta lấy trái tim của ta trả cô! Thì cô sẽ tha cho Magic World chứ!

GiGi nhìn Joe 1 cách hận thù:

_Được thôi! Nếu người dám...

Joe nghe đến đó, anh dùng tay mình định lấy trái tim của mình ra thì 1 tiếng hét cản lại:

_Joe! Anh ko được làm vậy!

GiGi nhìn người đó 1 cách giận dữ:

_Là cô à! Ariel! Cô đã cướp đi người tôi yêu! Giờ tôi chỉ muốn lấy lại thứ tôi cần! Cô cũng ko cho sao?

Ariel quay sang nhìn GiGi, nói với 1 giọng kiên quyết:

_Joe ko hề lừa dối cậu! Joe có nỗi khổ! Và tớ cũng có nỗi khổ!

GiGi nhìn 2 người tức giận:

_Cô im đi! Đừng có mà tởm với cậu! Từ cái ngày 2 người cưới nhau! Tôi đã ko còn là bạn với cô nữa!

GiGi giận dữ, cầm chắc thanh kiếm hủy diệt trên tay, chém 1 nhát vào người Joe, mọi sự căm thù cô đều dồn hết vào nhát kiếm đó, máu của Joe rơi xuống, từng giọt từng giọt thấm qua lớp áo trắng xoá, bọn Dark World hò hét ầm ĩ khi nhìn thấy những giọt máu hiem hoi của thái tử Magic World. GiGi nhìn sang Ariel, cô toan dùng thanh kiếm để chém Ariel thì 1 thứ ánh sáng xuất hiện đã cản đi sức mạnh của cô và hất tung cô ra xa, GiGi nằm đã rớt trên mặt đất đợi chờ cái chết, ở thứ ánh sáng đó cô cảm thấy rất ấm áp, rất hạnh phúc, ko còn sự căm thù, chính cô cũng ko hiểu vì sao lại thế! Những tưởng người trước mặt sẽ giết cô, nhưng ko người đó ko hề giết cô mà còn ân cần đỡ cô dậy, cô ngược mặt lên[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế:

_Là anh à! Julian!

Người mà được cô gọi là Julian cười nhẹ - 1 nụ cười rất đẹp:

_Em ko sao chứ? Em vẫn còn hận Joe đến thế sao? Tại sao em ko nghe lời anh? Bỏ qua hết đi em à!

GiGi nhìn Julian ánh mắt cô có phần dịu xuống:

_Ko được! Em ko thể bỏ qua anh hiểu chứ!

Đột ngột 1 cô gái từ đâu xuất hiện cùng với 1 chàng trai, trên người khoác 1 lớp áo màu đen - màu tượng trưng cho Dark World, cô tiến gần GiGi:

_Chị 2 à! Tất cả chỉ là trong sự sắp đặt của cha thôi! Ko liên quan đến anh Joe!

GiGi ngạc nhiên tột độ:

_Em nói vậy nghĩa là sao??? Là sao hả???? Ah Sheh

Ah Sheh - em gái của cô ôn tồn pha chút buồn bã, vừa nói cô hơi ngán lệ[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế:

_Thật ra tất cả cũng là do muốn huấn luyện cho chị thôi! Lúc trước cha có nghe thần tiên tri nói sẽ chết trong vài năm nữa! Cha thấy chị còn rất ngây thơ nên cha rất buồn phiền, cha suy đi nghĩ lại, cuối cùng cha dùng cách đả kích chị để chị trở thành 1 người mạnh mẽ hơn, để tất cả các sức mạnh tiềm tàng của chị được phát huy hết, chỉ có như thế thì chị mới có thể trấn giữ Dark World! Nhưng ko ai ngờ hận thù đã làm chị trở nên thế này! Còn anh Joe và chị Ariel, 2 người này đã có hôn ước, nhưng nghe cha nói thế nên 2 anh chị cũng thương nên mới hứa giúp cha, bằng cách cho chị yêu Joe rồi để Joe bỏ rơi chị, đả kích chị, cho nên anh Joe và chị Ariel ko hề có lỗi chị à!

GiGi ngạc nhiên tột độ cô ko thể nói nên lời, mọi sự việc đều do cha cô 1 tay làm ra sao? Làm vậy chỉ để phát huy sức mạnh của cô sao??? Cô ko còn tin vào tai mình nữa! Và bây giờ cô đã thực sự hiểu ra, cô đã sai lầm khi gây ra cuộc chiến này...

1 người con trai bước bên cạnh Ah Sheh vỗ vai cô:

_Em ổn chứ!

Ah Sheh ngã vai vào người con trai đó:

_Em ổn! Kevin..

Julian vỗ vai GiGi an ủi cô, khi thấy GiGi đau thì anh càng đau thêm, khi biết GiGi và Joe yêu nhau, lòng anh càng đau gấp trăm lần, nhưng anh ko hề nói ra, anh muốn GiGi được hạnh phúc, anh làm tất cả chỉ vì GiGi, vì anh yêu GiGi, anh nhẹ nhàng dịu GiGi đứng dậy:

_Em ổn ko? Có lẽ mọi chuyện xảy ra quá đột ngột!

Tưởng rằng GiGi sẽ phát khùng vì cái sự thật đó, nhưng ko ngược lại cô rất bình tĩnh, cô ngược lên nhìn mọi người, rồi cô nhìn sâu vào mắt Joe, bất giác cô mỉm cười - 1 nụ cười thật sự:

_Vậy là ta đã sai! Ta thật sự ko nên để hận thù làm mù quáng! Ta thật sự quá ngu ngốc! Em xin lỗi anh Joe ạ! và cũng cảm ơn anh đã giúp cha em hoàn thành ước nguyện! Em cũng xin lỗi anh Julian à! Em đã ko nghe lời anh!...Còn Ariel...tớ xin lỗi! Cậu...ko giận tớ chứ?

Ariel nhìn GiGi đầy xúc động, mắt ngấn lệ, cô bỏ tay Joe ra và chạy tới ôm chặt GiGi (trọng bạn khinh sắc vậy là chính xác rồi đó[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế):

_Tớ ko giận cậu đâu! Cũng vì cậu ko biết gì mà! Tớ ko giận đâu! Chúng mình sẽ mãi là bạn tốt!

Và cũng từ hôm đó, Dark World lại trở thành trợ thủ đắc lực cho Magic World, mọi sự hận thù đã được xóa đi, tình bạn lại trở về, hạnh phúc và tiếng cười cũng đã trở về với GiGi... Và cô cũng đã nhận ra người mình yêu là ai.....

Giới thiệu nhân vật mới:

Joe Cheng: vị thần tối cao của Magic World hiện tại, rất nghiêm khắc và lun có trách nhiệm với việc mình làm, nhưng cũng rất quan tâm gia đình, là cha của Hebe và.... (sau này sẽ biết là ai nhé)

Ariel Lin: vợ của Joe, hiền lành, xinh đẹp, rất thương 2 cô con gái của mình...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

GiGi: xinh đẹp, quý phái, là người đứng đầu Dark World, nhìn vẻ ngoài ai cũng tưởng cô rất nghiêm khắc, nhưng thực ra cô rất vui tính, nhí nhảnh, cô rất thương 2 cô em gái và các con của mình, lúc trước yêu Joe nhưng bây giờ đã ko còn, hiện đang rất hạnh phúc bên người chồng của cô là Julian - anh 2 của Joe...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Julian: anh 2 của Joe, đẹp trai, ga lăng nhưng hơi lạnh lùng, nhưng trước mặt GiGi anh lại rất trẻ con, rất yêu GiGi, rất thương và nghiêm khắc với các con của mình...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Ah Sheh: em gái của GiGi, xinh đẹp, sở hữu 1 đôi mắt biết nói, rất kính trọng GiGi, cô được mọi người gọi là thần chiến tranh bởi tính tình cô hơi bị nóng (chỉ có 1 người mới làm cô hết nóng), cô là má nuôi của... (sau này sẽ rõ)

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Kevin: chồng của Ah Sheh, là người duy nhất làm cho Ah Sheh kiềm chế cơn nóng của mình, đẹp trai, sở hữu 1 vẻ ngoài manly nên được rất nhiều tiên nữ thầm thương trộm nhớ nhưng chỉ yêu mỗi mình Ah Sheh thôi...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

[cont...]

Quay trở lại hiện tại, 2000 năm sau, Dark World ko còn là 1 tà phái nữa, mà nó chính thức trở thành trợ thủ đắc lực, cánh tay phải của Magic World, GiGi - nữ thần Dark World cũng đã trở thành 1 người phụ nữ đứng đắn, ko nông nổi như lúc trước nữa (2000 năm rồi mà còn nông nổi thì pótay), và nơi đây ko còn hoang tàn, đổ nát nữa, mà thay vào đó là 1 cung điện cực kỳ sang trọng, quý phái và tràn đầy sự huyền bí. Không khí đang dần náo nhiệt hẳn lên sau khi GiGi nhận được 1 mật chỉ của Joe...

Từ trong cung điện bước ra 1 người phụ nữ sang trọng, nét mặt nghiêm khắc của cô làm cho nhiều người kính nể, ẩn chứa bên trong là 1 sức mạnh siêu phàm, cô nghiêm giọng:

_Ta cần gấp sứ giả truyền chỉ!!!!!!

1 lát sau, từ bên ngoài bước vào 1 chàng trai cực đẹp trai - đó là sứ giả truyền tin:

_Dạ bẩm nữ thần! Tìm thần có chuyện gì vậy?

GiGi phất tay ra hiệu bọn người hầu lui rồi từ tốn nói với sứ giả truyền tin:

_Danson à! Ta mới tiếp nhận mật chỉ! Cần người giúp...

Danson cắt ngang:

_...giúp đi truyền chứ gì?

GiGi bước xuống cốc đầu Danson:

_Chờ! Ai chả biết cái đó! Ta chưa nói xong! Chen vô làm gì? Ham hổ quá! Ta cốc cho ngươi hết ham hổ!

Danson ôm đầu lẩm bẩm:

_Hic! Nữ thần cốc thần! Thì thần cốc con trai của nữ thần! Hahaa...

GiGi nhìn Danson dò xét:

_Ngươi nói xấu gì ta đó!

Danson lắc đầu nguây nguây phủ nhận tin oan đó (oan đầu mà oan nói đúng rồi còn gì[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế):

_Thần ko có mà! Thôi nữ thần vào vấn đề chính đi ạ!

GiGi chợt nghiêm giọng:

_Mặt chỉ lần này là 1 việc quan trọng! Do đó ta cần ngươi đi triệu Thiên Phong Tứ Thần về cho ta!

Danson kính cẩn:

_Dạ vâng! Thần có thể đi chưa?

GiGi kéo Danson lại:

_Tất nhiên là chưa! Ngươi nhớ mua dùm ta 1 ít đồ tắm bỏ nhé! Để ta....

Danson lại cắt ngang:

_...tắm bỏ cho thần Julian chứ gì?

GiGi lại cốc thêm 1 cái vào đầu Danson và thoáng chút ngại ngùng[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế:

_Sao ngươi ham hổ quá vậy! Còn ko mau đi đi...

Danson ôm đầu:

_Dạ vâng...hic...

Lại nói về Fah, sau khi bị đánh đập bầm dập tới tởm, cuối cùng cũng có chiếc xe cấp cứu đến cứu các anh, do là ca sĩ nổi tiếng nên các anh được chăm sóc đặc biệt, khi băng bó xong, các anh lại lột cái thân xác đầy vết thương của mình về nhà trong 1 tâm trạng ko thể tức tối hơn...Bật đèn lên thì...

Có 1 người đang ngồi trên ghế sofa, tay khoanh trước ngực, mặt hầm hầm, nhưng nhìn kĩ thì hình như ko phải người vì chân ổng ko chạm đất (má ui ma hử?[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế)...ko lẽ là ma...nhưng cũng ko phải...ma sao mà đẹp trai như vậy được...ngó tới ngó lui...cuối cùng cả 4 đồng thanh:

_Sứ giả Dark World!

Người đó quay sang mặt hầm hầm...đỗ bưng[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế:

_Sao giờ này mấy người mới vác xác về! Còn gọi ta bằng sứ giả Dark World nữa! Nghe thấy ghê!

Chun vừa bị đánh vừa gặp cái ông nhiều chuyện này đâm ra bực[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế:

_Chứ mún gọi sao ông nội!

Người đó xấn xác tới chỗ Chun tí tởn:

_Phải gọi bằng Danson nghe chưa! Tên ta đẹp vậy mà....

Jiro cũng bực chuyện hồi này vì mất mặt trước người đẹp lại gặp ông này tưng tưng nữa (đẹp vậy mà tưng tội lỗi[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế) nên hóa khùng lun:

_Thôi ông làm ơn đi! Nhí nhảnh quá đáng!

Danson ôm mặt khóc tức tưởi[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế (ôi giờ ơi con lạy cha[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế):

_Hic...hic...mấy người ăn hiếp tui, lúc kiu tui giúp thì nói hay lắm, giờ thì ăn hiếp tui...ko chịu đâu
oaoaoaoaoao

Aaron nhìn Danson khóc má phát chán, anh đành đến gần Danson an ủi:

_Thôi người nín đi! Ta cho kẹo!

Danson nghe đến kẹo mắt sáng rực (trời con nít[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế):

_Đâu??? Kẹo đâu!

Calvin phát hoả[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế:

_Hừ! Thôi cậu nhí nhảnh quá đi! Kiểm tụi tớ làm chi??

Danson chạy sang véo má Aaron (nhí nhảnh ớn =.=), và nhìn sang 3 người kia:

_Hic...chỉ có Aaron là tốt với tớ hà! Còn mấy người kia ăn hiếp tớ ko hà! Mà sao các cậu bị thương cả thế!

Jiro nghe đến đó lại càng bực thêm:

_Thôi đừng nhắc nữa! Bực lắm!

Danson gật gật đầu:

_À...ờ...mà ai có nội công thâm hậu dữ! Óanh 1 lượt 4 thằng vào bệnh viện lun!

Aaron bẻ tay rầm rập (gãy tay còn bẻ được á[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế):

_Hừ! Bực cả mình! Thù này ko trả ta ko phải là người!

Danson nhìn Aaron mỉm cười:

_Thì cậu đâu phải người!

Aaron hớ 180 độ...quê quá ko biết làm sao...gặm cái gối...cắn:

_Oẹ...oẹ...khụ...khụ....[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Jiro nhăn mặt nhìn Aaron:

_Cậu rãnh ghê ha! Dư tiền ko biết làm gì ngồi cắn gối chơi hả??

Danson cốc đầu Aaron (ổng trả thù kia[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế):

_Ngu nè...hồ mà còn chơi ngu hả? Đáng đời nha con!

Aaron bắt đầu mếu:

_Hic!! ăn hiếp tớ ko hà!

Chun này giờ phát bực, quát lớn:

_Danson! Vào vấn đề chính đi! Tào lao quá!

Danson suýt quên cái nhiệm vụ cao cả của mình là truyền chỉ vì này giờ lo 8 với mấy ông này, chỉnh chỉnh lại cái cà vạt, anh nghiêm giọng nói:

_À...chuyện là vậy! Nữ thần vừa tiếp được Mật chỉ của thần tối cao Joe, có lẽ rất quan trọng, nên cần triệu các cậu về liền ạ!

Calvin nhăn nhó nhìn Danson:

_Lại về à! Chán chết! Chưa chơi đã cơ mà!

Chun thở dài:

_Haizzzz...Thôi đành chịu...Dù sao cũng phải về! Thôi xuất phát nào!

Danson mỉm cười:

_Ok! Let's go!!!!!!

Giới thiệu nhân vật mới:

Danson Tang: sứ giả truyền tin của Dark World, đẹp trai nhưng có mỗi tội là khùng, tính tình cực kỳ trẻ con, anh là 1 con quỷ sói nhưng đã được GiGi thuần hóa nên anh được xem là 1 con quỷ hiền lành (ko biết ổng có hiền ko nữa)...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

End chap 12

Thật ra Thiên Phong Tứ Thần là như thế nào???

Mật chỉ dành cho Dark World là gì???

Tất cả sẽ được hé lộ vào chap 13 và 14

Đón đọc nhá [Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế [Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Nhiệm vụ cao cả của p0n đã xong...

Thôi p0n lượn đây..

13. Chương 13 : Thiên Phong Tứ Thần

Ngô Tôn as Chun Wu: đẹp trai, nóng tính, tính tình gia trưởng, là thái tử của Dark World, cũng là con độc nhất của GiGi và Julian, ko thích con gái chỉ trừ 1 người (ai thì sau này biết), là đứa con trai cứng đầu nhất của GiGi...

Magic: Hoả

Tuyệt chiêu giết người: vạn lửa cung tâm

Vũ khí: trống CiEl

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Thần Diệt Nho as Calvin Chen: đẹp trai, sở hữu 1 nụ cười toả nắng, rất đào hoa nhưng lại rất nghiêm túc khi yêu 1 người nào đó, có 1 người tình trong mộng (sau này biết nhá), lúc trước là con trai trưởng của thần bầu trời nhưng sau này vì 1 lý do riêng mà trở thành là con trai nuôi của GiGi và Julian, là đứa con nghe lời papa mama nhất (lý do đó là gì sẽ bật mí sau nhé)...

Magic: Lôi

Tuyệt chiêu giết người: Lôi cung kích

Vũ khí: giọng nói

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Uông Đông Thành as Jiro Wang: đẹp trai, là 1 rocker thứ thiệt, tính tình thất thường, 2000 năm trước là Nhật Thần nhưng sau đó cũng vì 1 lời nói của thần tối cao Joe mà từ chức Nhật Thần làm con nuôi của GiGi và Julian, là đứa con trai hay làm nũng GiGi nhất...

Magic: Phong

Tuyệt chiêu giết người: cuồng phong bão táp

Vũ khí: guitar JeHi

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Viêm Á Luân as Aaron Yan: lạnh lùng, rất tâm lý nhưng tất cả mọi điều đó đều được bro che giấu đi bởi cái tính trẻ con bên ngoài, từng có 1 mối tình rất đẹp và sâu đậm với thánh nữ nhiệm kỳ đời thứ 38 của magic world nhưng mối tình bị ngăn cản, đó cũng là một trong các lý do mà bro trở thành con nuôi của GiGi, là đứa con trai hiểu và được GiGi cưng nhất...

Magic: Băng

Tuyệt chiêu giết người: Băng hàn xuyên tâm

Vũ khí: giọng hát

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Thiên Phong Tứ Thần as Fahrenheit: là 4 đứa con trai cưng của nữ hoàng Dark World GiGi và Tể tướng Magic World Julian, từ lúc 4 chàng trai này xuất hiện thì mọi ánh nhìn ganh tị lẫn say đắm đều lần lượt xuất hiện, sự ganh tị của các nam thần trong Magic World cũng xuất hiện từ lúc đó, 4 chàng trai này quá hoàn hảo trong mắt mọi vị thần, 4 người này có 1 đặc điểm chung là rất rất...rất ham chơi nhưng cả 4 người này lại ko thích sống ở cung điện của Dark World, họ chỉ thích thế giới loài người thôi, chính vì điều đó mà họ đã chấp nhận mất hết kí ức trước tuổi 1800 để được xuống thế giới loài người chơi...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

1000 năm trước...

Tại một toà lâu đài phủ đầy một màu đen, xung quanh phẳng phất một chút cảm giác rung rợn và chính nơi phủ đầy màu đen ấy vẫn còn tồn tại một chút tàn tích của chiến tranh, một cuộc chiến thảm khốc. Và đó chính là Dark World...

Đi sâu vào bên trong là một phòng nghị sự thật trang nghiêm, xung quanh là những người lính gác cổng, đi sâu thêm một chút nữa, là một màu xanh, màu xanh của cây, chính xác đó là một cái vườn hoa, màu xanh của lá xen thêm màu xanh của mây lại càng làm cho cái vườn hoa này thêm thanh bình, yên tĩnh hơn, nó trái hẳn với không khí âm u, rùng rợn bên ngoài toà lâu đài. Ánh nắng len lỏi, xen qua những kẽ lá, xuyên qua các lớp cửa kính nghiêm trang kia và chiếu lên khuôn mặt thiên thần của họ. Đó là 4 chàng trai, 4 chàng trai có khuôn mặt hoàn hảo đến kì lạ, gương mặt ấy như một thiên thần bước ra từ truyện tranh. Đôi mắt lim dim đang chìm sâu vào giấc ngủ thì một tiếng động lớn làm thức giấc 4 chàng trai hoàn hảo ấy, thì ra là lính cận vệ đang đánh trống báo một ngày mới bắt đầu. Một trong 4 chàng tỉnh giấc, dụi dụi đôi mắt nâu nâu của mình, ngó nghiêng xung quanh rồi giơ chân đá 3 người kia dậy:

_Dậy mau 3 con heo kia!!!!!!!

Một chàng trai khác ôm chân ngược lên nhìn anh chàng đó xuýt xoa:

_Cậu làm gì vậy Chun? Tổ đang ngủ cơ mà!

Chun một tay chống hông, một tay lôi 2 con heo còn đang ngủ bên kia dậy:

_Đánh trống rồi kìa! Ko nghe à! Cậu mà ko dậy là mai lại được dịp ngủ ngoài này nữa đấy! Cậu tỉnh nhanh đi! Còn ngủ nữa là tổ đập chết đó! Nghe ko Jiro??????

Một chàng trai khác bị Chun lôi đâm ra quạu:

_Cậu buông tổ ra chưa? Tổ bừng rồi đấy! Thật là mất hình tượng!

Jiro ngồi bật dậy, nhìn vào chàng trai ấy cười ngặt nghẽo:

_Haha! Calvin cậu xem đầu cậu kìa! Như cái ổ quạ! Buồn cười quá cơ!

Calvin lập tức lôi lược và gương ra sắm soi:

_Ấy da! Ta phải chải lại cho nó bảnh mới được! Jiro chết tiệt! Cậu dám cười tổ lát cậu chết với tổ nhá!

Chàng trai cuối cùng lên tiếng – đó là Aaron, một giọng nói lạnh hơn cả băng:

_Các cậu ko chán cuộc sống này à!

Jiro xoa xoa cằm rồi thở dài:

_Ai bảo ko chán nhưng biết làm sao?

Mắt Calvin bỗng nhiên sáng rực:

_Hay là chúng ta xuống thế giới loài người chơi!

Chun nghe thấy chữ chơi thì mắt cũng sáng rực, khuôn mặt trẻ con ko thể tả, chẳng ai có thể nhận ra thái tử Chun gia trưởng và nóng tính của ngày thường đâu cả:

_Um...tớ thích đi chơi!

Jiro liếc xéo Chun:

_Ai chả biết cậu thích đi chơi! Bộ tụi tớ ko thích chắc!

Aaron đưa ánh nhìn xa xăm:

_Nhưng nếu muốn xuống thế giới loài người thì phải chấp nhận mất hết ký ức của mình trước đây!

Jiro ngạc nhiên mắt chữ O mồm chữ A:

_Hả??? Thôi vì chơi mà ta có thể bắt chấp tất cả! Các người có chịu ko?? Chịu ko???

Chun chạy tới cốc vào đầu Jiro một cái rõ đau:

_Điên cũng vừa thôi chứ!

Calvin kéo cả 3 đi lun:

_Thôi đi mau nào! Tớ mún đi chơi liền!

.....

GiGi kinh ngạc tốt độ:

_Các con thật sự đồng ý chứ?

Cả 4 cùng đồng thanh và mắt ai cũng sáng rực trừ Aaron, Aaron đang giương đôi mắt đen lầy của mình ra cửa sổ, dường như anh đang nghĩ về một người nào đó, một người rất quan trọng:

_Vâng!!!!!!!

GiGi nhìn sang Aaron bằng ánh mắt cầu xin, nhưng Aaron lại nhìn GiGi bằng ánh mắt khẳng định chắc nịch:

_Con đồng ý mama ạ!

GiGi nhìn thấy Aaron quá cương quyết nên đành hoá phép cho các con xuống thế giới loài người, đúng theo lời nói của Aaron, cả 4 người họ đều mất hết ký ức trước tuổi 1800...

Có lẽ cách này là cách duy nhất anh quên em!!! Anh ko còn cách nào khác!!! Anh mong em cũng sẽ quên anh đi!!! Cuộc tình của chúng ta sẽ chẳng đi đến đâu được cả!!! Anh ko mún em vì anh mà phải đau khổ suốt đời!!! Mất ký ức có lẽ là một điều tốt em nhỉ???

Chú thích:

Trống CiEl: là vũ khí rất lợi hại, chưa từng có ai nghe tiếng trống này mà có thể sống sót, một khi tiếng trống này vang lên đồng nghĩa với việc hàng ngàn ngọn lửa sẽ hoạt động, nó sẽ thiêu đốt đối phương bằng tiếng trống giòn giã. Đó là vũ khí bậc cao của Chun, giúp anh tăng thêm sức mạnh, vũ khí này chỉ sử dụng khi anh thật sự tức giận và phần nộ...

Guitar JeHi: nếu trống CiEl lợi hại thì JeHi được xem là vua của các loài vũ khí, bởi nó rất mạnh, ko ai có thể nghe Jiro chơi guitar hơn 10 giây được, khi guitar bắt đầu hoạt động cũng đồng nghĩa với việc Cuồng Phong Báo Táp của Jiro cũng hoạt động, nó có thể xoáy sâu tận đáy đại dương và làm ọi thứ ở gần đó tan thành tro bụi. Đó chính là vũ khí ko rời thân mình của Jiro và nó chỉ được sử dụng khi Jiro thật sự tức

giận, thường thì anh rất ít xài bởi vì với sức mạnh của anh ko cần guitar JeHi cũng có thể đánh bại đối phương một cách nhanh chóng...

Giọng nói của Calvin: là một loại vũ khí bậc cao của Calvin, chỉ khi anh cảm ghét ai đó quá mức hay thi hành mật vụ của GiGi thì anh mới sử dụng. Một khi giọng nói ấy cất lên là hàng ngàn tia sét đâm xuyên vào người của đối phương và rất ít ai có thể chịu đựng tia sét của Calvin...

Giọng hát của Aaron: là một loại vũ khí có thể được xem là cao nhất của các loại vũ khí tàn hình, nó có thể làm mê hồn bất kỳ ai nghe và một điều đặc biệt là nó có thể làm đóng băng đối phương khi họ nghe giọng hát này của Aaron, giọng hát này có thể làm tăng sức mạnh và sinh lực của Aaron, nó làm cho Băng Hàn Xuyên Tâm của Aaron đạt đến đỉnh điểm và ko ai có thể đỡ nổi chiêu đó của Aaron, được sử dụng khi trái tim Aaron bị tổn thương quá mức...

End chap 13

Sự thật thân thể của Fahrenheit đã hé lộ!

Vậy còn mật sứ của GiGi thì sao???

Đón đọc tiếp chap 14 nhá! [Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Ủng hộ p0n tiếp nhen iu mọi người lóm lóm á [Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế [Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

14. Chương 14 : Mật Chỉ Dành Cho Thiên Phong Tứ Thần

Hiện lên trước mặt mọi người là cái toà lâu đài phủ đầy một màu đen ấy, ký ức trong 4 người đang dần dần hiện lên, là nhà của các anh, là nơi các anh đã rất chán nản, cũng là nơi đã tạo nên một tình bạn thân thiết như anh em ruột thịt của 4 người này. Một cơn gió nhẹ lướt qua 5 người, khẽ rung mình, cả 4 người lắc đầu ngao ngán rồi cùng Danson bước vào bên trong cung điện.

Bên trong cung điện là một cảnh tượng khá hoành tráng, pha chút “xì tin”, thêm nhà trải một tấm thảm màu đỏ, những hình ảnh baby dễ thương, nhưng dường như nó ko thích hợp lắm cho cái cung điện sang trọng này (ko biết cái pà nào bố trí cái cung điện kiểu này chời [Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế), trên tường thì đầy bong bóng đủ màu sắc, ở giữa cung điện được bố trí một cái hồ nước trông thật lãng mạn (pà nào bố trí cái kiểu vừa con nít vừa lãng mạn thế trời [Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế), trên cái hồ treo 1 dòng chữ to “Chào mừng Thiên Phong Tứ Thần”

Vừa vào tới cửa, các bro đã thấy một người phụ nữ đang ngồi cạnh cái hồ nước, khuôn mặt cô toát lên 1 vẻ đẹp thật huyền bí, nhìn sâu thì người phụ nữ này có vẻ đã lớn tuổi nhưng vẫn ko giấu được vẻ xinh đẹp, gương mặt thanh thoát, cô làm mọi người ko thể rời mắt khỏi cô. Cô dần chuyển ánh nhìn sang Fahrenheit, gương mặt đầm chiêu đang dần ra dần dần và trở thành hờ hững khi nhìn thấy Fahrenheit và người phụ nữ đó chính là GiGi - mẫu hậu của Fah

Cô hờ hững chạy ra kéo Fah đi vào và cứ lun miệng hỏi “các con có thích cái kiểu chào mừng này ko nào?”, Chun thì bực bội ra mặt, bởi anh chẳng thích mấy cái kiểu chào mừng nhắm nhí như thế. Calvin thì vẫn tỏ ra bình thường, anh ít khi có ý kiến về cảnh vật xung quanh, anh thường chỉ chú ý những gì thuộc về bề ngoài của anh mà thôi. Còn về phần Jiro, anh cảm thấy cái cách chào mừng này cũng khá thú vị, nhưng nó kết hợp ko được tốt cho lắm, nên anh cũng ko có ý kiến. Aaron thì ngoài mặt tỏ ra vẻ thích thú, nhưng trong lòng thì cảm thấy đây là một cách chào mừng điên khùng nhất.

Chun này giờ bị lôi kéo, bực mình ra mặt:

__Mẫu hậu! Có chuyện gì mà triệu các con về thế!

GiGi phát tay lập tức mọi người lui hết, cô búng tay 1 cái mọi cảnh vật trong cung điện trở lại bình thường, ko còn trẻ con và lãng mạn nữa, mà nó nghiêm trang 1 cách lạ thường, nó cũng lạnh lẽo dần, cảm giác chán nản lại ùa về đối với Fah.

GiGi nhìn 4 thằng quý tử 1 cách nghiêm nghị, đầm chiêu:

_Ta mới tiếp được mật chỉ của Joe!

Calvin nhìn GiGi bằng 1 ánh mắt lo lắng:

_Có chuyện gì quan trọng lắm sao? Sao nhìn mẫu hậu lo thế!

Jiro lần đầu tiên thấy GiGi lo lắng đến thế, anh cũng rất có hứng thú với cái nhiệm vụ khó khăn kia:

_Mẫu hậu cứ nói ra tụi con sẽ cố gắng mà!

Ánh mắt GiGi bắt đầu bớt lo, ôn tồn nói:

_Đó là về việc của báu vật! Báu vật do Nữ Thần Nguyệt Quế đánh rơi vào 1000 năm trước nay đã xuất hiện! Các con có sứ mệnh là hỗ trợ cho Nữ Thần Nguyệt Quế tìm lại báu vật đã đánh rơi trước thế giới ma quỷ!

Chun nghe xong lâu lâu:

_Lại là con gái à! Sao cứ thế nhỉ! Chán chết đi được!

GiGi thấy Chun bực mình nãy giờ, cô cũng bực lây:

_Nhưng Nữ Thần Nguyệt Quế là những cô gái rất xinh mà! Có thể nói họ là mỹ nhân trong tất cả các nữ thần đó nhưng thua mama và 2 dì của con thôi (úi giời cái pà này tự tin[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế)! Sao con khó tính vậy!

Calvin bỗng dưng nổi tính “đào hoa”:

_Vậy có hình ko cho tụi con xem đẹp đến cỡ nào!

GiGi mỉm cười chìa tấm hình mà Joe vừa đưa cho cô:

_Đây nà các con!

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

4 người trợn tròn mắt lên và đồng thanh nói:

_Là S.H.E!

GiGi cũng ngạc nhiên ko kém:

_Có vấn đề gì à!

Cả 4 lắc đầu xua tay:

_Ko có gì mà mẫu hậu! Tại 3 cô này xinh quá nên tụi con ngạc nhiên ấy mà!

Nét mặt GiGi dần ra mỉm cười hài lòng:

_Vậy là ok rồi! Và bây giờ các con cần phục hồi trí nhớ và phép thuật!

Dứt lời, GiGi đưa cây trượng tối cao của Dark World lên hoá phép, gió thổi mỗi lúc càng mạnh, cây cối gần đó ngã, trước mặt 4 chàng hiện lên các hình ảnh quá khứ của mình, đau khổ, niềm vui, nỗi buồn lại ùa về, một luồng điện chạm vào thân thể các anh, luồng điện mỗi lúc một mạnh, các anh cảm thấy mỗi lúc một tràn đầy sức mạnh. Khi cơn gió chấm dứt, ký ức đã hiện lên đầy đủ trước mặt 4 anh thì cũng là lúc sức mạnh của các anh cũng đã phục hồi.

GiGi mỉm cười:

_Thôi các con thi hành nhiệm vụ liền nào!

Calvin lẩm bẩm trong miệng:

_Xem ra có dịp trả thù rồi đây!

Chun bắt giác mỉm cười:

_Là em sao Ella Chen! Thú vị đấy!

Jiro thì hớn hở ra mặt:

_Thôi các con đi bye mẫu hậu nhé!

Đôi mắt đen láy của Aaron 1 lần nữa lại chuyển dần sang màu tím, mỗi khi ánh mắt đó chuyển sang màu tím đồng nghĩa với việc Aaron đang buồn và đau khổ, ánh mắt gần như ngấn nước:

_Cuối cùng anh cũng ko thể quên được em! Anh thất bại quá phải ko?

Cơn gió lại thoảng đi, có 4 chàng trai đã bay theo cơn gió đó...

Lại nói về S.H.E

Khi cả 3 về đến nhà, môi nở nụ cười tươi tắn, bật đèn lên và...

Hebe ngạc nhiên tột độ:

_Thiên sứ mùa đông!

Ella chạy bên cạnh người được gọi là “Thiên sứ mùa đông”:

_Sao chị lại xuống đây vậy!

Thiên sứ mùa đông mỉm cười:

_Thì nhớ các em mà!

Hebe chạy lại cạnh Thiên sứ mùa đông nũng nịu:

_Chị có nhiệm vụ cần tụi em làm thì có!

Thiên sứ mùa đông mỉm cười và nhìn sang Geinei:

_Qua đây nào Geinei! Chị có nhiệm vụ cần nói!

Geinei nhìn sang Thiên sứ mùa đông và bỏ lên lầu:

_Chào chị Tavia! Nhưng em ko nằm trong nhóm S.H.E nên chị cứ nói cho 2 người kia biết rồi 2 người kia sẽ nói cho Nana sau!

Thiên sứ mùa đông – Tavia nhìn Geinei rồi nhìn H.E nghiêm nghị:

_Các em phải hợp tác với Thiên Phong Tứ Thần để tìm lại báu vật!

Ella tò mò:

_Thiên Phong Tứ Thần là ai ạ?

Tavia mỉm cười và chìa tấm hình ra:

_Là các hoàng tử của Dark World đấy! Rất đẹp trai đấy nhé!

H.E hét toáng lên:

_Là bọn này á!

Tavia nhìn 2 người với ánh mắt dấu chấm hỏi:

_Có vấn đề sao?

H.E dịu giọng:

_Dạ ko có ạ!

Ella lẩm bẩm trong miệng:

_Hic! Lần này họ trả thù chắc chết quá!

Tavia mỉm cười dịu dàng rồi biến đi:

_Thôi chị đi đây! Chào các em!

.....
Giới thiệu nhân vật:

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Tavia Yeung: là em gái của GiGi và Ah Sheh, là một thiên sứ mùa đông, xinh đẹp, dịu dàng, nói vậy thôi chứ đừng tưởng pả hiền thiện, pả mà nổi cáu là chết ngắt, nhí nhảnh như con cá cảnh, chơi rất thân với Nữ Thần Nguyệt Quế mặc dù hơn mấy cô đến mấy trăm tuổi...

End chap 13

Mật chỉ cũng đã được hé lộ!

Đón xem chap 14 để xem chuyện gì sẽ xảy ra tiếp đối với các bro và ss nhá!

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế [Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

15. Chương 15 : Thi Hành Nhiệm Vụ

...Sáng hôm sau...

Một chuyện kinh thiên động địa xảy ra tại một căn nhà nho nhỏ, hôm nay Ella và Hebe dậy sớm...

Nana ngạc nhiên tột độ khi vừa bước xuống cầu thang đã thấy Ella và Hebe ngồi đó:

_Sao 2 cậu dậy sớm vậy!

Ella và Hebe nhìn Nana bằng ánh mắt chán nản:

_Chúng ta...phải...hợp tác...

Nana thấy 2 người ấp úng cũng hơi lo:

_Có chuyện gì à?

Hebe đứng lên thở dài:

_Haizzz hôm qua chị Tavia sang thông báo là chúng ta phải hợp tác với Fah để tìm báu vật, Fah cũng chính là Thiên Phong Tứ Thần

Nana đơ mặt ra:

_Hả??? Sao lại thế này!

Ella đột nhiên đứng lên kéo 2 cô bạn mình đi:

_Thui đi học đi mệt mỏi lắm rồi đây!

Vừa ra tới trước cửa nhà, cả 3 đã nghe thằng bán báo la um sùm cái làng xóm...

_Báo vừa mới ra lò, tin tức được cập nhật mới nhất là Fahrenheit đã bị 1 bạn nữ sinh “xử đẹp” tại nhà hàng bậc nhất Taiwan đây! Mua xem đi nào bà kon!!!!!!!!!!!!

Vừa dứt lời thì Bốp! Bốp! Bốp!! – 1 loạt tiếng động xảy ra, thì ra là tại thằng bán báo bị đánh đập, cấu xé, giành giật lấy cái tờ báo mới ra lò, sau khi mọi người đi thì quần áo nó rách te tua, đầu tóc rối bù xù, nằm xả lai dưới đất (tội lỗi thiệt)

Cả 3 nhìn thấy cảnh tượng đó thì ko khỏi cười, rồi cả 3 tung tăng đến trường, nhưng Nana thì đang thắc mắc về cái tin mới đó...

...Tại trường The Prince...

Xầm xì...Xầm xì...

Trên tay mỗi người đều là 1 tờ báo mà đa số là nữ, cái tin Fah bị đánh đã lan khắp cả nước...nhìn sang cái bảng thì thấy 1 đồng poster...Nổi bật là cái tấm giấy in chình ình 3 chữ “LỆNH TRUY NẮ”...

LỆNH TRUY NÃ

Người truy nã: con “ma nữ điên khùng” đã dám đánh đập Fah iu quý

Phần thưởng: làm osin và xách dép cho Fah 1 ngày

PS: nếu tìm được con “ma nữ điên khùng” thì phone số 090xxxxxxx để gọi chúng tôi hoặc có thể xử nó trước, tụi tớ sẽ đến xử tiếp.

Cả 3 người đang ung dung bước vào cổng trường thì đập vào mắt 3 ss là tấm poster to khủng bố, mắt Nana tròn tròn, đảo quanh nhìn mọi người rồi lại dừng lại ở 2 cô bạn iu quý của mình, cô run run:

_Chuyện đó do tớ làm sao? Chẳng phải 2 cậu nói hôm qua ko có chuyện gì đặc biệt mà!

Hebe kéo Nana sang 1 góc:

_Cậu bé bé mồm thôi! Chẳng có gì đâu!

Nana giãy nảy:

_Thế tại sao lại thế?

Ella đành hạ giọng:

_Uhm do Geinei trong người cậu đấy mà thôi qua rồi cho qua lun đi!

Đang bàn tán thì bỗng dưng 1 cô bạn đập vào vai Hebe:

_Này mấy cậu bàn gì đó! Tớ nghe gì mà tại tớ tại cậu...

Hebe thoáng giật mình nhưng kịp lấy lại bình tĩnh vội xua tay mỉm cười:

_Chúng tớ đang tìm ma nữ điên khùng ấy mà!

Cô bạn đó bỗng nhiên la lên:

_Ồ đúng rồi! Đi tìm mau lên! Phần thưởng quá hấp dẫn! Chắc ko phải các cậu chứ?

Hebe mỉm cười:

_Làm gì có chuyện đó! Thui chúng tớ đi tìm đây! Bye cậu!

Nana và Ella nhìn Hebe mỉm cười thích thú:

_Xem ra cậu có khiếu đóng kịch đấy!

Hebe nhăn mặt:

_Ko đóng hay là no đòn đó!

.....

Buổi học hôm đó trôi qua một cách nhanh chóng và bình yên đối với các ss, Nana cảm thấy cần rút lương tâm nên lôi kéo 2 cô bạn mình sang nhà Fah xin lỗi, một phần là vì nhiệm vụ cao cả kia....

[cont...]

)

...Tại nhà Fah...

Một ngôi biệt thự khá đồ sộ hiện lên trước mắt S.H.E, ngôi biệt thự theo phong cách cổ điển, cây cối xanh um bao quanh ngôi biệt thự màu nâu, cây cối làm cho tâm hồn S.H.E thêm thanh thản, bình yên, S.H.E vẫn cảm thấy mát rượi khi đặt chân vào gần ngôi biệt thự mặc dù giờ là 12 giờ trưa...

Tíng!!!! Toong!!!! – Hebe ấn chuông

Có một người đang hối hả chạy ra nhưng ko phải vì lo mở cửa cho khách mà tại vì...bị chó dí...chó ở đâu ra thì phải hỏi ông Chun, người đang hối hả chạy ra chính là Jiro, quệt cái trán đầy mồ hôi, anh mở cửa mún

mắng cái thằng trời đánh nào dám bấm chuông báo hại anh bị chó dí mún chết, thì anh chợt khựng lại và thay đổi 180 độ:

_Ủa? Hebe cậu đến tìm tớ à!

Hebe ko khỏi phì cười trước bộ dạng của Jiro:

_Um...nhưng ko phải là Nana có chuyện cần nói với các cậu!

Jiro nhìn sang Nana nhăn nhăn mặt nhưng mặt anh chợt biến sắc:

_Nana!...Là Nana....là pé Na phải ko???????

Nana hơi ngẩn người nhưng chợt loáng thoáng một vài kí ức trong đầu, nhưng mọi kí ức được cắt ngang bằng giọng nói lạnh lạnh của Ella:

_Thôi vào nhà rồi nói! Ko thấy nắng hả? Nắng làm sạm da tui đó anh 2! Còn cái gì mà pé Na hay Nana thì tính sau!!!!

Chưa kịp để ai nói gì thì Ella đã kéo 2 cô bạn mình và đẩy Jiro đi ra chỗ khác để vào nhà, để lại cho Jiro một cái cảm giác vừa lạ vừa quen, vừa gần vừa xa...

...Trong nhà Fah...

Tình hình là Chun đang xem tivi, 2 chân gác lên bàn. Calvin thì đang bưng cuốn sách ngồi bên bàn ăn. Người còn lại là Aaron, anh đang chơi với “cá”...

Ella thấy ko ai để ý tới mình, cô ra hiệu:

_Khừm...khừm...

Chun ngước lên thì thấy Ella, đột nhiên anh bỏ chân xuống, phóng sang chỗ Ella:

_Sao cô lại ở đây!

Ella nhìn sang cửa sổ:

_Tui thêm tới chắc! Tại Nana mún xin lỗi mấy người nên tui mới tới thôi!

Chun nhìn sang Ella, nghe câu nói của Ella anh chợt cảm thấy lòng buồn xao xuyến, đột nhiên anh buột miệng:

_Ah Hoa...em...

Ella tròn tròn mắt nhìn Chun hét lên:

_Ai cho anh biết cái tên đó của tui...anh đứng lại cho tui.....

Thế là màn rượt đuổi lại tiếp tục diễn ra mà 2 vai chính là Ella và Chun...

Hiện giờ trong phòng khách còn 5 người...

Thấy tình thế chẳng ai nói với ai Hebe đành phá vỡ bầu không khí im lặng:

_Này Nana đến để xin lỗi các cậu đấy!

Aaron nhìn sang Nana rồi nhìn thẳng vào Hebe, anh cất giọng nói cực lạnh của anh:

_Ko sao cả! Đó chỉ là lời nguyên...

Nói tới đó, anh dứt 2 tay vào túi quần, nhẹ nhàng bước đi...Hebe thấy thế...cô chợt thấy lòng lại đau thắt, ko hiểu ma xui quỷ khiến nào mà cô lại đi theo anh hay đó là 1 thói quen của cô chẳng??...

Tình hình trong phòng còn 3 người...

Nana rụt rè nói nhỏ:

_Tớ xin lỗi 2 cậu!

Calvin mỉm cười nhìn Nana (ông này cười mà ko biết có ý gì ko nữa[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế):

_Ko sao mà! Lờn nguyên mà!

Jiro chạy tới kéo Nana đi làm Calvin ko khỏi ngạc nhiên, cuối cùng căn phòng còn mỗi mình anh, anh kéo ghế ngồi xuống đọc sách tiếp...

...Tại vườn hoa góc Tây...

Căn biệt thự chia làm 4 khu vườn, và khu vườn này chính là của Aaron, một khu vườn tràn đầy hoa Tulips, anh thật sự thích hoa Tulips, cũng có lẽ bởi 1 ai đó mà anh thích chẳng? Nặng rọi nhẹ vào khuôn mặt thiên thần của anh, anh bước đến hái một cành hoa, nhìn vào nó, mọi kí ức lại chợt ùa về, khoảng không gian thật sự hạnh phúc của anh và người anh iu nhất, khoảng không gian anh cảm thấy mình thật sự ko còn là “tân băng di động” như mọi người thường gọi, khoảng không gian anh có thể sống hết mình và cũng là khoảng không gian anh có thể nở 1 nụ cười thật sự, 1 nụ cười hạnh phúc. Nhưng mọi thứ đó đều đã ko còn, mọi thứ đều đã tan biến, người anh iu nhất phải rời xa anh trong lúc anh đang rất cần cô. Nhiều lúc thường nghĩ sao thần Joe lại có thể thành lập cái luật lệ “ko được yêu ai” của thánh nữ như thế. Có lẽ anh hận Joe nhưng cũng có lẽ đã ko còn. Nhưng anh sẽ ko bao giờ quên cái ngày mà anh và cô ấy đã chia tay. Kí ức chợt tan biến khi cánh hoa cuối cùng rơi xuống, một giọt nước mắt của anh đã rơi xuống, nước mắt của “một tân băng”....

Hebe khẽ bước đến gần Aaron vỗ vai anh:

_Đừng buồn nữa anh!

Aaron lau nhẹ giọt nước mắt, ngược lên nhìn Hebe:

_Anh ko sao em à! Em là Bích đúng ko?

Hebe nhìn Aaron ánh mắt pha chút vui mừng:

_Em tưởng anh ko còn nhớ em!

Aaron nhìn Hebe, ánh mắt anh đượm buồn:

_Sao em lại giống cô ấy đến thế chứ? Em có biết giờ cô ấy ở đâu ko?

Tim Hebe 1 lần nữa lại nhói lên, cô ngược lên nhìn trời để ngăn dòng nước mắt đang trực trào:

_Em cũng ko biết! Nghe chị Tavia nói dường như chị ấy đã bị mất trí nhớ rồi!

Aaron cười – 1 nụ cười cay đắng:

_Thôi vậy cũng tốt! Nhớ chỉ làm cô ấy đau thôi!

Hebe nhìn Aaron, cô hiểu rõ người anh iu ko phải cô nhưng sao cô vẫn iu anh, cô nói trong cơn đau của tim cô đang nhói lên từng chút một:

_Em nghĩ anh nên quay lại với chị ấy! Em chẳng muốn thấy anh đau khổ đâu!

Aaron mỉm cười – 1 nụ cười buồn nhưng đã dịu đi phần nào:

_Anh hiểu mà em! Em vẫn còn iu anh đấy à! Ngốc thật đấy! Anh cũng sẽ ko thể quên được cô ấy đâu! Có lẽ em nên iu người khác đi

Hebe nhìn Aaron, mỉm cười đau khổ:

_Em cũng muốn nhưng chả được!

Aaron ôm Hebe vào lòng, siết chặt cô, anh xem cô như một người em gái, một người bạn thân lun biết lắng nghe, anh biết chuyện Hebe thích anh từ lâu nhưng anh ko hề ngăn ngại, anh vẫn xem cô như em gái bình thường, bởi anh biết ko bao giờ anh iu ai ngoài cô ấy cả...

_Em hứa lần này ko được khóc nhé!

Hebe cảm thấy 1 hơi ấm, nhưng dường như hơi ấm đó chẳng phải dành riêng cho cô, bởi trong hơi ấm đó vẫn còn lạnh, vẫn ko ấm áp hoàn toàn, cứ mỗi lần Aaron ôm cô thì cô lại khóc, cô ko cảm thấy hạnh phúc khi anh ôm mà ngược lại cô càng cảm thấy đau hơn, cái ôm đó đồng nghĩa với việc chỉ xem cô là 1 người em gái ko hơn ko kém, cô là người biết rõ hơn ai hết anh iu ai. Càng lúc tiếng nấc của cô càng to hơn, cô khép mình vào trong lòng Aaron, nhìn cô cứ như một mèo con cần sự bảo vệ chẳng giống một Hebe năng động như ngày nào...

Chính điều đó mà Aaron lun phải bảo vệ Hebe, một phần vì anh xem cô như em gái, một phần là vì cô ấy đã từng buộc anh phải bảo vệ Hebe, anh càng siết chặt Hebe hơn, vuốt mái tóc mượt mà của cô, anh vỗ về:

_Nín nào Bích! Em ko được khóc nữa mà....

End chap 15

Thật ra JiNa có quan hệ gì???

Xem chap 16 sẽ rõ...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế [Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

16. Chương 16 : Thi Hành Nhiệm Vụ Phần 2

...Tại khu vườn phía Đông...

Khu vườn phủ đầy hoa hướng dương, gió thổi huu huu thoảng qua 2 người đang đứng đó, hoa hướng dương - một loài hoa tượng trưng ặt trời. Đó chính là khu vườn của Jiro, anh lun nóng bỏng và mang cho người khác một cảm giác ấm áp, anh thích hoa hướng dương chỉ đơn giản vì lúc trước anh là nhật thần, mỗi lần anh buồn hay vui thì anh đều ngắm hoa hướng dương. Chính lúc này đây anh đang bối rối trước người đứng trước mặt anh, đó có phải là người mà anh từng tìm kiếm và mún gặp ko?...

Anh siết chặt tay Nana kéo cô ra giữa vườn hoa, nhẹ nhàng nới lỏng bàn tay, anh đặt 2 tay lên vai Nana, ánh mắt anh dán chặt vào Nana:

_Em có phải pé Na ko? Phải Gia Tuyền ko? Pé Tuyền!!!!!!!!!!

Nana đứng chôn chân tại đó, lắc đầu nguầy nguậy, từng mảnh kí ức như chợt ùa về khi Jiro dứt lời...

[Flash Back]

_Anh 2 à! Anh mua kẹo cho em ăn đi!

_Em đừng ăn nhều kẹo! Sún răng là xấu đấy!

_Em mà xấu á! Mốt lớn lên em sẽ xinh hơn cả anh đấy!

_Em ngốc quá! Sao mà em xinh hơn anh được chứ!

_Em ko biết đâu! Anh nói em xấu em méc mami nè!

_Thôi em đừng méc! Anh xin lỗi em mà!

.....

_Á!!!! Mami!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

_Papaaaaaaaaa!!!!

_Anh 2 ơi! Sao papa mami lại nằm bất động vậy anh! Mami ngủ phải ko anh?

_Mami!!!!.....

_Anh 2!!!! Sao anh lại bỏ đi! Đừng bỏ em mà anh 2!!!!

.....

[End flash back]

Nana ngã quỵ xuống đất, đầu óc cô rối bời, hình ảnh người anh lúc nhỏ của anh như chợt ùa về, cô đã cố gắng quên vết thương lòng này, cô ko mún thừa nhận mình là trẻ mồ côi, cô lun sống khép mình và trở nên nhút nhát, nhưng sao hôm nay Jiro lại nhắc lại, anh trai của cô sao lại giống Jiro đến thế, đầu óc cô như mún nổ tung...

Jiro lay lay Nana, anh nhìn cô như thể anh lại càng đau lòng, anh càng cảm thấy mình có lỗi thật nhieu:

_Em ko sao chứ pé Na! Em ko còn nhớ anh à! Anh 2 đây!

Nước mắt của Nana trực trào, anh chỉ mún tìm lại anh 2 của mình, hiện giờ anh 2 cô đã xuất hiện thì sao cô lại thấy trách anh ấy, sao anh ấy lại bỏ rơi cô khi lúc cô chưa tròn 8 tuổi, cô giương đôi mắt ngấn lệ của mình nhìn Jiro:

_Anh 2 à! Anh 2 đã bỏ em đi khi em chưa tròn 8 tuổi! Giờ lại bắt em phải nhận lại anh sao?

Jiro nhìn Nana, anh cảm thấy hối lỗi vô cùng, anh chỉ ước ngày hôm đó anh đủ can đảm để đối mặt với việc cha mẹ mất, anh đủ can đảm để vượt qua nỗi đau đó và đủ sức để bảo vệ đứa em gái bé bỏng của mình, nước mắt anh rơi xuống từng giọt:

_Anh xin lỗi! Hãy cho anh 1 cơ hội để bù đắp! Để anh làm một người anh trai thật sự nhé!

Nana nhìn Jiro, cô giơ tay quệt nước mắt đang rơi lã chã trên gương mặt Jiro, cô nhìn anh mỉm cười:

_Em hiểu lúc đó anh quá sock nên mới thế! Nhưng em ko hiểu sao em vẫn trách em! Em xấu lắm phải ko anh!

Jiro mỉm cười nắm lấy đôi tay mịn màng của Nana:

_Em xinh lắm đấy chứ! Em đúng là xinh hơn cả anh rồi đây! Nếu em bỏ kính ra sẽ xinh hơn đấy!

Nana tháo cặp kính của mình ra, nhìn Jiro cười nhẹ nhàng:

_Anh 2 nói thì em sẽ nghe mà! Anh 2 thích em bỏ kính ra thì em bỏ kính ra!

Jiro mỉm cười kéo Nana đứng lên:

_Thôi ta vào bàn kế hoạch đi em! Chúng ta sẽ hợp tác đó!

Jiro kéo nhẹ tay Nana cùng bước vào trong, 2 người cùng mỉm cười – 1 nụ cười hạnh phúc, hạnh phúc khi được đoàn tụ với gia đình, hạnh phúc khi tìm được người thân duy nhất của mình.....

[cont...]

...Tại khu vườn phía Bắc...

Một khu vườn tràn đầy hoa bồ công anh, nhìn xa xa trông như một thung lũng tuyết. Đó là khu vườn của Chun, anh thích bồ công anh từ nhỏ, anh mún người mình iu cũng sẽ thích hoa này... Gió thổi nhẹ nhẹ, những cánh hoa bồ công anh đang rơi xuống từ từ, đẹp và thơ mộng, một cảnh tượng thật sự rất đẹp...

Chun chống 2 tay vào đầu gối thở hồng hộc:

_Cô dí tui ko biết mệt hả???

Ella cũng thở hổn hển:

_Mệt sao ko?? Đồ chân dài!!!!

Chun mỉm cười nói nhỏ đủ ình anh nghe:

_Thú vị thật! Em còn nhớ cái chữ “chân dài” đó à!

Ella nhìn Chun cảm hờn:

_Anh lắm bầm gì đó!

Chun chạy tới kéo Ella ra giữa khu vườn:

_Cô im lặng nào! Đi theo tui!

Từng cánh hoa bồ công anh đang thả mình xuống đất, gió nhẹ nhẹ đủ làm lòng người thanh thản, trước cảnh tượng trước mắt, Ella reo lên đầy thú vị:

_Wow! Đẹp quá!!!!!!!

Chun nhìn Ella mỉm cười, lòng anh cảm thấy vui vui:

_Cô thích ko? Đây là vườn hoa của tui đấy!

Ella nhìn Chun reo lên như trẻ con, dường như cô quên cả cô đang cầm hờn Chun:

_Thật sao??? Đẹp thật đấy! Anh chỉ tui cách trồng đi!

Chun nhìn Ella mỉm cười thích thú:

_Sao tui phải chỉ cô chứ?

Ella đung đưa tay Chun, năn nỉ:

_Đi đi mà! Anh chỉ tui đi mà!

Chun ko khỏi phì cười trước thái độ của Ella:

_Thôi được rồi! Tui chỉ nhưng cô phải nghe lời! Hợp tác đàng hoàng với tui tui đấy nhé!

Ella giơ tay kiêu chào cờ làm Chun cười to hơn:

_Yes! Sir...

Chun kéo tay Ella vào trong:

_Thôi vào đi nào!

.....

...Tại khu vườn phía Tây...

Lúc này Hebe đã nín khóc dần, tiếng nấc mỗi lúc một nhỏ...

Aaron vuốt tóc Hebe và kéo Hebe ra, anh nhẹ nhàng hỏi:

_Chúng ta vào được chưa?

Hebe quệt giọt nước mắt và cười gượng:

_Um vào thôi anh!

[cont...]

...Trong nhà Fah...

Calvin bỏ cuốn sách xuống, đứng lên gõ gõ bàn:

_Mọi người tập hợp đầy đủ chưa?

Sau khi nhìn thoáng qua thì Calvin cất giọng oanh vàng của mình:

_Giờ hợp tác thế nào??

Chưa kịp nói tiếp thì Calvin chợt khựng lại, dán chặt mắt vào 2 bàn tay đang nắm chặt, ánh mắt anh có phần giận dữ:

_Jiro và Nana! Có cần nắm chặt vậy ko???

Chun quay qua nhìn:

_Hôm trước nói thích người này! Hôm nay nắm tay người khác! Xem được à!

Jiro khổ sở biện minh:

_2 cậu im đã nào! Xin giới thiệu với mọi người! Đây là em gái mà mình đã tìm trong 1000 năm nay!

Fah ngạc nhiên đến há hốc mồm, còn H.E cũng ngạc nhiên ko kém, cả 5 người đồng thanh:

_EM GÁI!!!!!!!!!!

Jiro gật đầu 1 cái rụp, còn Nana thì nhìn mọi người mỉm cười:

_Um đó là anh trai của tớ!

Calvin phủi phủi tay đưa mọi người vào lại vấn đề chính:

_Thôi vào lại vấn đề chính nào! Ko bàn chuyện 2 người kia nữa! Đề nghị ko nắm tay nữa nhá!

Cả 6 người mặt nghiêm lại, Aaron đề nghị ra 1 ý kiến:

_Mai chúng tớ sẽ chuyển sang lớp của các cậu!

Nana gật gật đầu:

_Um cũng có lý thế thì dễ hành động hơn!

Chun cũng hưởng ứng:

_Um quyết định vậy đi...

Jiro tiếp lời:

_...cứ thế mà làm!

Ella đứng lên:

_Thôi xong chuyện! Tụi tớ về nha! Byeeeeee

Chưa kịp để Fah nói gì Ella đã kéo 2 cô bạn mình phóng mất tiêu...

Hôm nay là 1 ngày đặc biệt, mỗi người mang một tâm trạng, vui có, buồn có, đau có, hạnh phúc có...

End chap 16

2 nhóm sẽ tiếp tục hợp tác như thế nào?

Đọc chap 17 nhá!!!!

17. Chương 17 : Sự Đối Đầu

Sáng hôm sau

...Tại lớp của 11A2...

Không khí náo nhiệt đang bao trùm cả lớp, từ đầu lớp đến cuối lớp đều đang cùng bàn 1 vấn đề quan trọng là “sao Fah hồi phục nhanh vậy?” “mình chưa kịp đi thăm nữa!” “nghe nói hôm nay có bạn mới chuyển qua” “phải Fah ko ta?”...

Còn đối với các ss thì chả có gì là ngạc nhiên và mới mẻ khi cả lớp bàn tán về vấn đề đó...

Cô giáo bước vào lớp với 1 nụ cười tươi ko thể tươi hơn, đồng dặc tuyên bố:

_E hèm...Hôm nay lớp chúng ta sẽ có 7 bạn mới chuyển vào nhé! Đầu tiên là 4 bạn trai, có lẽ các bạn này rất quen thuộc! Đó chính là Fah nổi tiếng của chúng ta! Xin mời!...

Cô giáo dứt lời là 1 tràng pháo tay ầm ầm vỗ lên dành cho Fah iu wý...

Chun từ tốn bước lên bục giảng, cái cảnh cả lớp nhốn nháo này làm anh phát bực:

_Các cậu ko thể im lặng được à!... Các cậu biết tớ rồi chẳng phải giới thiệu nhiều! Wu Chun!

Sau đó là Calvin đang ung dung bước lên bục giảng, miệng thì nở 1 nụ cười toả nắng (tìm 1 người đang lồi nhíp):

_Calvin Chen!

Jiro đang ngắm Hebe thì chợt nhận ra tới phiên mình nên anh hồi hải chạy lên:

_Jiro Wang!

Cuối cùng Aaron bước lên, nét mặt anh lạnh hắc ko còn tươi tắn như ngày thường làm nhũ người thắc mắc, anh nói bằng 1 giọng lạnh băng:

_Aaron Yan!

Cô giáo mỉm cười hài lòng nhìn Fah, cô ra hiệu cho 3 em còn lại vào giới thiệu. Và 3 người bước vào là 3 cô gái cực xinh đẹp...

Cô gái đầu tiên mỉm cười quyến rũ nhưng chất chứa 1 nét gì đó tà đạo:

_Hi! Xin mọi người giúp đỡ tớ nhé! Tớ là Angela!

Nụ cười của cô gái thứ nhất làm cho bọn con trai tốn cả xô máu, chưa kịp dưỡng sức thì tiếp cô gái thứ 2 bước lên giơ tay lên chào mọi người, ở người này cái nét tà đạo càng mạnh hơn:

_Chào! Tớ là Han! Rất mong sự giúp đỡ của các cậu!

Mọi nam sinh gần như gục ngã trước nụ cười quyến rũ của 2 cô gái kia, còn 3 ss chúng ta thì đang nhăn mặt vì cái âm khí ngày càng bao trùm quanh căn phòng. Cô gái thứ 3 nhẹ nhàng bước lên, ở cô gái này ko phải mang một nét tà đạo như 2 cô gái trên mà 3 ss cảm nhận được là một yêu khí rất mạnh ở cô gái này, ko biết Fah có cảm nhận được ko mà đứng nhìn miết (mê gái ghê ko lo nhiệm vụ, đáng chém[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế):

_Chào! I'm Kimi!

“Lạnh lùng mà xinh đẹp” – đó là câu nói tất cả bọn con trai phán cho cô gái cuối cùng...

Sau khi cô giáo xếp chỗ, trật tự trong lớp được đổi như sau:

Selina – Hebe – Ella

Calvin – Jiro – Chun – Aaron

Han – Kimi – Angela

Tiết học trôi qua thật âm đạm, cả 3 ss thì cứ nhăn nhó về 3 cô gái vừa xuất hiện, còn 4 bro thì cứ thản nhiên như ko có chuyện gì xảy ra...

[cont...]

Giới thiệu nhân vật mới:

Angela : một cô gái khá xinh đẹp, sở hữu 1 đôi mắt đầy gian tà...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Han: một cô gái xinh đẹp kèm theo một nét tà đạo...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Kimi: cô có một nét đẹp sắc sảo, cực lạnh lùng, cô mang đến cho người khác một cảm giác bất an...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Giờ ra chơi

Tại bàn số 9 mà S.H.E vẫn thường ngồi xảy ra 1 chuyện kinh thiên động địa là Fah cũng ngồi ở đó mà 2 nhóm còn thân nhau một cách lạ thường...

Ella nhăn nhó nhìn xung quanh rồi quay sang liếc Chun:

_Bộ ngồi với mấy anh tui tui mang tội hả? Ai cũng nhìn là sao???

Chun hất hất mặt lên trời:

_Vinh hạnh cho cô đấy!

Ella giơ tay lên toan đánh Chun thì Hebe ngăn lại:

_Làm ơn! tội tớ đang tính bàn chuyện quan trọng đó! Thui chúng ta di chuyển đi ở đây quá đông ko tiện nói!

.....

...Tại vườn hoa của trường...

Thường thì vườn hoa của trường ít ai đến vì nó chỉ toàn cây với cây, chỉ có người iu thích thực vật mới bước chân vào đây, nên không khí khá trong lành và yên ắng – đó là một chỗ tuyệt vời cho Fah và S.H.E bàn kế hoạch. Sau khi đã chắc chắn ko ai ở đây, Nana mở miệng hỏi tội Jiro:

_Sao nãy anh nhìn 3 cô đó chằm chằm thế hả? Hôm trước anh nói với em thích ai hả? Giờ lại đi ngắm người khác! Anh tin em nói bí mật đó ra ko?

Jiro khổ sở năn nỉ Nana:

_Ko phải mà! Tại anh cảm thấy 3 cô đó làm anh khó chịu nên anh mới nhìn mà!

Giờ tới lượt Ella cất giọng oanh vàng:

_Còn anh! Tui tưởng anh ko thích con gái! Ai dè thấy gái đẹp là tưng tưng! Mắt nhìn người ta ko chớp lun!

Chun cười thách thức nhìn Ella:

_Tui nhìn thì có sao nào! Bộ cô ghen hả? Haha...

Hebe thấy tình thế khá là căng thẳng nên cô đành phải giải hoà tiếp:

_Thôi nào 2 cậu! Tội mình tới để bàn kế hoạch mà! Có phải đến cãi nhau đâu!

Sau khi đã ổn định tình hình, Hebe nói tiếp:

_Tội tớ cảm thấy 3 cô gái hồi nãy rất tà đạo mà đặc biệt là cô Kimi đó! Các cậu có thấy thế ko? Mà anh nhìn 3 cô đó chủ yếu là ở 4 cậu đấy!

Calvin cũng lên tiếng:

_Um...hồi nãy bọn tớ có quan sát! Xem ra 3 cô này ko dễ nuốt đâu!

Aaron đột nhiên lên tiếng:

_3 cô đó nhắm vào 3 cậu đấy! Còn tớ thì ko bị nhắm! Cả nhóm em nữa đấy Bích!

Ella bắt chợt chạy tới kéo Hebe lại:

_Sao Aaron gọi cậu là Bích! Ko lẽ Aaron là Á Luân à!

Ánh mắt Hebe buồn dần, cô gật đầu nhẹ nhàng, Jiro cũng cảm nhận được sự thay đổi của Hebe, chợt anh có cảm giác bất an, anh cảm giác như Hebe rất iu Aaron, anh cảm thấy lòng buồn xao xuyến...

Calvin đưa cả đám quay lại vấn đề chính:

_Thôi các cậu làm gì cứ hết người này tới người kia thế! Lo mà đề phòng 3 con mắm kia kà!

Chun ngạc nhiên vô cùng:

_Cậu vừa nói 3 cô ấy là gì đấy! Lần đầu tiên nghe nha!

Calvin phát bực:

_Tại các cậu làm tớ bực quá đấy!

Hebe cũng bết buồn, cô ngược lên nhìn mọi người:

_Um...các cậu cẩn thận hơn đó! Nhất là cậu đấy Jiro! Kimi đặc biệt để ý cậu đấy!

Jiro nghe Hebe nói thế, long chột cảm thấy vui vui:

_Um...tớ biết rồi hì!

.....

Xa xa, tại 1 nơi khác cũng đang bàn kế hoạch. Con đường dẫn vào nơi đó vô cùng ghê sợ, bóng tối bao trùm cả 1 khu đó, chỉ thấy được một chút ánh sáng hiem hoi từ cửa sổ. Đó là 1 khu bỏ hoang, 1 khu đầy mạng nhện và bụi bặm, khung cảnh đó mang cho người khác một cảm giác ghê rợn và càng ghê rợn hơn là có 3 cô gái đang khoanh tay đứng đó bàn 1 kế hoạch khá là độc ác. Đó chính là khu thư viện cũ bị bỏ hoang của trường The Prince và 3 cô gái đó ko ai khác chính là Angela, Han, Kimi...

Kimi lên tiếng – 1 tiếng nói có thể lạnh hơn cả Aaron:

_Tìm được bọn họ rồi! Bước 2 chúng ta phải chia rẽ họ để tiện hành động!

Angela nhí nhảnh quàng tay vào vai Kimi:

_Chị ko thấy anh Chun rất đẹp trai đó sao? Sau khi hoàn thành nhiệm vụ em sẽ lấy anh Chun làm chồng!

Han cũng tham gia:

_Um...chị thấy Calvin cũng rất được đó! Nhưng nhiệm vụ là chính em à!

Kimi nghe Angela nói đâm ra quạu, cô quát to làm mọi thứ gần đó đã đổ nát nay tan thành tro bụi lun:

_Chị bảo là làm nhiệm vụ ko phải là của trai!

Angela hết hồn nhìn Kimi ko dám hó hé gì, Han thấy thế giúp lời cho Angela:

_Thế chẳng phải chị cũng để ý anh Jiro đấy thôi!

Mặt Kimi đỏ bừng, gương mặt dữ tợn nhưng vẫn ko mất đi vẻ xinh đẹp, cô quát nhưng ko lớn như lúc đầu:

_Đó chỉ là vì nhiệm vụ chia rẽ thôi! Chứ chị ko hề có ý thích Xiro hay Jiro gì đó! Các em hiểu rõ người chị iu là ai cơ mà!

Han đành cúi đầu và nghe theo lời của Kimi ko dám hó hé gì, còn Angela sau khi Kimi quát xong tới giờ cô vẫn chưa khỏi bàng hoàng, cô ko thích mỗi lần Kimi bực mình vì khi đó Kimi sẽ rất dữ tợn...

End chap 17

Thật ra Angela, Han, Kimi là ai????

Sao lại phải chia rẽ S.H.E và Fah!!!

Tất cả sẽ được hé lộ ở các chap sau!!!

18. Chương 18 : Kí Ức Tình Yêu

Lại một buổi sang tốt lành. Hôm nay trời trong xanh, nắng nhẹ nhẹ, không khí trong lành nhưng đối với S.H.E thì chẳng tốt lành gì, vì trong lòng các cô cứ lâu lâu lại có 1 thứ cảm giác bất an len lỏi trong người và đặc biệt là Ella...

Lớp học của các cô vẫn cứ thế, ồn ào và náo nhiệt, hôm nay lại càng đông đúc hơn khi lớp 11A2 xuất hiện thêm bộ ba hotgirl A.H.K (Angela – Han – Kimi) - đó là cái biệt danh mà cả trường đã đặt cho bộ 3 này, cả 3 chỉ vừa vào trường ngày hôm qua mà đã được các nam sinh rất ưu ái...

Đã bực mình lại thêm cái cảnh ko đầu ra đầu của cái lớp học chẳng ra gì, cả 3 mặt đỏ bừng bừng, kể cả Nana cũng giữ ko được bình tĩnh, cả 3 cùng hét to:

_TRÁNH RA COI!!!!!!!

Một đám người hoảng hồn quay lại nhìn S.H.E đang bực mình, và 1 điều khá đặc biệt là hôm nay S.H.E ko đeo kính. Cả đám người cùng đơ. 1s 2s 10s trôi qua. Cả đám nam sinh lập tức chuyển ánh mắt hình trái tim của mình về phía S.H.E. 3 thiên thần của The Prince này mà tụi nó chưa hề biết đến dưới cái lớp mắt kính dày cộp ấy...

S.H.E từ tức giận, bực bội chuyển sang khuôn mặt méo xệch vì mọi cái mũi tên đang chĩa vào mình. Vừa tính bỏ chạy thì Fah bước đến. Lúc này cũng đang bị một đồng nữ sinh chạy theo. Thấy S.H.E cả đám mừng như bắt được vàng. Một cách nhanh chóng Fah chụp lấy S.H.E liền...

Chun kéo Ella sang chỗ mình tuyên bố:

_Đây là bạn gái của tớ!

Ella nhìn Chun tròn mắt ngạc nhiên:

_Cái gì???....

Chưa để Ella kịp nói hết Chun đã ghé sát tai Ella nói nhỏ:

_Cô ko mún bị cái đám nam sinh kia tấn công chứ?

Ella nghe đến thế đành im lặng...

Nana và Hebe cũng bị Calvin và Jiro lôi vào cuộc. Cả đám nữ sinh nhìn Fah với ánh mắt tiếc nuối. Chợt ánh mắt của tụi đó di chuyển sang Aaron vì chỉ có Aaron là chưa có bạn gái. Aaron hết hồn vội nói:

_Ê! Đừng nhìn tớ thế chứ? Tớ cũng có bạn gái mà! Bạn gái tớ là.....

Aaron chuyển sang thế bí vì S.H.E đều bị dành hết rồi. Thấy thế S.H.E ra cứu nguy cho Aaron, cả 3 đồng thanh:

_Là tụi tui!

Mọi người chuyển từ ngạc nhiên này sang ngạc nhiên khác, cả đám há hốc mồm nhìn S.H.E và Aaron, một mình Aaron mà có cả 3 bạn gái...

Reng!!!! - tiếng chuông cứu nguy cho S.H.E và cho cả Fah, cả 7 người nhanh chóng chuồn vào lớp học...

Các tiết học trôi qua thật buồn tẻ nếu như ko có chuyện đó xảy ra...

...Trong tiết toán...

Ella đang áp mặt xuống dưới bàn say sưa hát, cô cảm thấy thật nhàm chán, thật lo sợ cho Fah vì A.H.K kia. “Tại sao bỗng dưng mình lại lo cho cái thằng trời đánh đó?”, cô tự đánh đầu mình khi có một suy nghĩ vớ vẩn. Nhưng cô ko ngờ rằng đã có một người chú ý đến hành động của cô. Đang thả mình theo từng nhịp nhạc trong mp3. Bỗng dưng cô nghe một tiếng động trong treo vang lên từ bàn của Fah. Cô quay lại thì ra là Angela đang hỏi bài Chun:

_Anh Chun ơi! Chỉ em bài này với! Em ko hiểu!

Chun bực bội vì cái giọng ồm ồm của Angela nhưng ánh mắt anh chợt nhìn thấy Ella đang nhìn anh nên anh giả vờ nói chuyện với Angela:

_Đâu chỗ nào để anh chỉ!

2 người cứ hỏi qua chỉ lại làm Ella thấy nhức mắt, cô ko kiềm chế nổi nên bực mình quay xuống gất:

_Thôi đi 2 người để người khác học!

Chun thấy thế vẫn tiếp tục chọc Ella:

_Nếu cô thấy ko nghe được thì di chuyển sang chỗ khác ngồi!

2 người đó cứ anh anh em em ngọt xớt, Ella đang điên lên, cô sắp chịu ko nổi nữa rồi...

“Em trông dễ thương quá!” “Tối nay 2 mình đi chơi ha” “Anh thật là giỏi mà”... Các câu nói cứ văng vẳng trong trí óc của Ella, cô đã ráng nhịn, cô ko mún khóc, mà tại sao lại phải khóc vì cái loại người này chứ?

“Đúng là đồ háo sắc” Nói thì nói vậy nhưng trong trái tim của Ella thì đang khóc như gào lên. Cô ko thể chịu thêm 1 phút 1 giây nào nữa. Cô đứng phắt dậy và xin về sớm. Nhanh chóng xách cái cặp của mình lên, quay sang trấn an 2 cô bạn mình là “Tớ ko sao! Tớ có chuyện gấp! Tí gặp lại ở nhà”. Cô phóng như một cơn gió để ngăn ko cho ai thấy rằng mắt cô đang đỏ lên và nước mắt sắp trực trào ra...

Chun thấy Ella có vẻ ko ổn và anh hiểu mỗi khi Ella buồn cô sẽ có thái độ như thế. Anh lập tức hất tay Angela ra và chạy theo Ella làm Angela cứ ngẩn mặt ra...

Aaron quay xuống nhìn Angela sắc lạnh:

_Chun ko thích mấy cô gái điệu dàng như cô đâu!

Angela ngồi đực mặt ra ko hiểu gì đang xảy ra chỉ đến khi Han lay lay người cô thì cô mới tỉnh lại, cô bẻ tay Rầm Rắp và thề sẽ ko buông tha cho Ella - người dám dành tình yêu với cô (ối giờ pã làm như pã đẹp hơn ss mình chắc [Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế)...

.....

.....

Từ lúc Ella chạy ra thì nước mắt cô ko ngừng rơi. Phải nói từ nhỏ đến lớn cô rất hiếm khi khóc. Cô cũng biết khóc đến nỗi cho cô 1 cảm giác rất khó chịu, 1 cảm giác rất đau đớn, bởi thế cô ko mún khóc...

Nhưng sao bây giờ cô lại khóc. Khóc vì một thằng con trai ư? Khóc vì 1 thằng vẫn lun đối đầu với mình ư? Chuyện này thật là nực cười! Mà càng trở trêu hơn khi người này là người cô đã từng thầm thương nhớ từ lúc nhỏ. Cô đã nhớ ra mọi thứ khi Chun gọi cô là “Ah Hoa”. Cô càng nghĩ lại càng cảm thấy lòng càng xót xa, càng đau khổ...

Mưa...Mưa rồi...

Cơn mưa do chính cô tạo ra...

Ít ra có mưa sẽ ko thấy ai trông thấy cô khóc. Không ai trông thấy cô đang đau khổ. Không ai biết rằng bây giờ cô đang yếu đuối. Người ta vẫn sẽ nghĩ cô là Ella mạnh mẽ của ngày nào...

Cô ko nghĩ rằng có 1 ngày cô sẽ phải đau khổ vì tình yêu...Cô chưa hề nghĩ đến điều đó...

Mà bây giờ cái điều tồi tệ ấy lại xảy ra chính lúc này...

Nghe người khác nói...Mưa có thể xóa nhòa đi mọi thứ...có thể xoa dịu đi nỗi buồn...mà tại sao nó lại ko làm cho cô bớt đau khổ...

Những lời anh nói trong lúc ấy anh đã quên rồi sao? Anh ko còn nhớ một thứ gì sao? Thế tại sao anh lại làm tôi nhớ lại trong khi anh lại ung dung nắm tay một đứa con gái khác trước mặt tôi! Anh thật là tồi tệ...

Cô gào lên như một đứa điên...

Rồi cô lại gục xuống. Nước mắt cô ngày càng tuôn ra nhiều hơn...cô ko biết làm sao để nó ko rơi...

Tiếng bước chân...

Tiếng bước chân vừa quen thuộc vừa xa lạ...

Tiếng bước chân ngày càng tiến gần về phía cô...

Cô ngược mặt thì người xuất hiện trước mặt cô ko ai khác ngoài Chun, anh nhẹ nhàng bước đến gần cô và ân cần đỡ cô dậy, cô nhìn Chun - một ánh mắt cảm hờn, cô hất tay Chun ra và đứng phắt dậy:

_Tôi ko cần anh quan tâm! Hãy quay về với Angela đi!

Chun nhìn Ella mỉm cười:

_Em ghen thật sao?

Mắt Ella chợt nhìn xa xăm, giọng cô lạnh như băng:

_Ghen à! Tôi ko biết! Trái tim tôi đã chết từ phút ấy rồi! Trái tim đã chết thì làm sao mà ghen được!

Chun rất đỗi ngạc nhiên về câu nói đó, một giọng nói lạnh buốt và một ánh mắt vô hồn, anh ko còn nhận ra Ella hoạt bát của ngày thường. Ella toan bước đi nhưng anh kéo cô lại và ôm chặt cô vào lòng. Anh đã mún ôm cô từ rất lâu nhưng anh ko tìm ra cô. Bây giờ tìm ra rồi nhưng anh lại cứ thích đùa với cô. Anh đã vô tình làm tổn thương đến trái tim nhỏ bé của cô - một trái tim mà anh đã từng thề sẽ bảo vệ suốt đời...

Ella ko đẩy Chun ra mà cứ để cho anh ôm. Cô đã mún được anh che chở từ rất lâu. Bờ vai ấm áp ấy lun làm cho lòng Ella thanh thản. Hơi ấm phả vào tai cô, cô cảm thấy hạnh phúc lạ thường nhưng cô lại chợt hỏi “liệu anh có phải thích cô ko hay chỉ là đùa vui”...

Cô nhích người ra, nhìn Chun một hồi lâu rồi quay đi:

_Nhiu đó đủ rồi!

Chun một lần nữa lại kéo tay cô lại:

_Ah Hoa! Em ko nhớ anh à!

Ella đẩy tay anh ra và mỉm cười - một nụ cười buồn pha chút mỉa mai:

_Em chưa bao giờ quên anh Cát Tôn à! Từ khi em phục hồi trí nhớ em đã nhớ ra anh! Nhưng mọi chuyện đã quá chậm trễ! Nhớ cũng chẳng có ích gì!

Chun chợt mỉm cười và kéo cô vào lòng:

_Rất may là em vẫn nhớ anh!

Ella đẩy Chun ra và đành giọng:

_Anh ko nghe em nói sao! Trái tim em đã chết! Em mong anh đừng làm thế nữa! Sẽ rất dễ hiểu lắm đấy!

Ko để Chun kịp kéo lại, Ella đã chạy nhanh vụt đi...

Ella cứ thế mà chạy, chạy theo một hướng vô định. Mưa cũng tạnh dần, cô chạy mãi chạy mãi, đến khi cô nhận ra mình đang đặt chân tại căn tin trường The Prince, bàn số 9, nơi anh đã gạt chân cô té làm cô què trước mặt mọi người. Tất cả mọi thứ trở nên vô nghĩa đối với cô vì 1 điều đơn giản như cô nói “có lẽ trái tim mình chết thật rồi”. Nhớ lại những kỉ niệm xưa của 2 người, cô bất giác mỉm cười, có lẽ chỉ có kí ức mới làm cô mỉm cười...

[Flash Back]

_Cát Tôn à! Sao em trông hoài chẳng ra được cây đẹp như anh vậy!

_Tại em ko tưới nước đúng giờ như anh nói đó!

_Hic! Em ko chịu đâu!

_Thôi mà! Em nín đi anh trông lại cho em!

.....

_Anh ơi! Bỏ công anh mang ý nghĩa gì? Sao anh lại thích bỏ công anh!

_Theo anh thì bỏ công anh có nghĩa là tình yêu của anh dành ột ai đó! Mẹ anh nói nếu anh thích ai đó thì anh sẽ tỏ tình bằng bỏ công anh! Nếu người đó chấp nhận thì chắc chắn người đó sẽ là vợ tương lai của anh!

_Vậy sao? Em cũng rất thích bỏ công anh! Nếu anh tỏ tình với em! Chắc chắn em sẽ là vợ anh keke!

Đôi má con bé ửng hồng lên, khuôn mặt mუმ mუმ xinh xắn, con bé làm trái tim thẳng nhóc đập loạn cả lên, mặt thì đỏ như trái cà chua...

.....

_Hôm nay anh chính thức tỏ tình với em! Em đồng ý ko?

_Hi! Em đồng ý! Làm sao em có thể từ chối chứ!

_Sau này lớn lên em sẽ làm vợ anh chứ Ah Hoa?

_Chắc chắn rồi Tôn Tôn ngốc!

[End flash back]

Quay trở lại thực tại cô lại cảm thấy lạnh lẽo. Chỉ một cái ôm đó làm sao đủ để xoa dịu nỗi đau của em hả anh? Mắt cô nhìn xa xăm, nhớ lại những kí ức, kí ức tình yêu dành riêng cho anh và cô, những giọt nước mắt lại thi nhau rơi xuống...

.....

Chun hối hả chạy đi tìm Ella, anh vừa chạy vừa đảo mắt tìm cô. Anh thất vọng nhìn lên bầu trời “biết tìm em ở đâu bây giờ”. Anh đi vòng vòng một hồi chợt nhớ ra một chỗ mà Ella có thể sẽ đến...

Anh chạy thật nhanh đến chỗ đó. Vừa chạy anh vừa nói “anh ko thể mất em Ah Hoa à! Em đã hứa sẽ làm vợ anh mà!”. Nơi anh đến đó là căn tin trường The Prince. Thật may mắn là Ella đang ngồi tại bàn số 9...

Chun chạy nhanh đến và thở hồng hộc:

_Ah Hoa....

Ella ngược đôi mắt ngắn lệ nhìn Chun, thấy anh cô vội lau nước mắt và đứng dậy định bước đi...

Chun từ đằng sau ôm chặt cô ko để cô có thể nhúc nhích:

_Em đừng đi có được ko? Thật sự anh ko lúc nào là ko nhớ đến em! Từ khi anh và em mất liên lạc, anh đã yêu cầu mẹ cho anh xuống trần gian và mún quên em! Nhưng khi phục hồi trí nhớ anh mới biết rằng anh ko thể quên em! Em có biết em quan trọng đến mức nào ko? Anh chưa từng nghĩ rằng em sẽ bước bên ai khác mà người đó ko phải anh! Có lẽ anh ích kỉ nhưng anh ko mún em thuộc về ai ngoài anh! Em có nhớ rằng em đã hứa làm vợ anh ko? Em ko thể nuốt lời được!

Ella rất bàng hoàng về lời nói của Chun, cô quay người lại nhìn thẳng vào mắt anh:

_Anh...nói thật chứ? Anh nhớ hết à...

Chun quả quyết:

_Thật! Anh chưa bao giờ quên những lời anh nói với em! Em và anh cũng đều thích bồ công anh đúng ko nào?

Ella xúc động đến nỗi rơi nước mắt - lần này là nước mắt của niềm hạnh phúc...Cô ôm chặt Chun...Chun cũng ôm Ella vào lòng và siết chặt cô. Anh sợ nếu buông ra cô sẽ đi mất...

Ella nhìn Chun nũng nịu:

_Vậy tại sao anh lại...với Angela!

Chun giơ tay lau những giọt nước mắt của Ella, anh quàng tay ôm eo cô:

_Em ngốc quá! Anh mún em ghen đấy!

Ella đánh vào người anh thùm thụp, đột nhiên cô im bất ko nói được tiếng nào. Thì ra là Chun đã đặt lên môi cô 1 nụ hôn thật ngọt ngào và nồng nàn. Chắc chắn đó sẽ là nụ hôn ngọt ngào nhất của 2 người.....

Bốp!!!!Bốp!!!! - đột nhiên 1 tràng pháo tay vang lên thì ra là 5 người còn lại nãy giờ xem phim giờ mới lộ đầu ra...

Hebe mỉm cười nhìn 2 người:

_Wow! Tiến triển ghê ta!

Nana huých Jiro:

_Anh còn ko mau lên là ko kịp với 2 người đó đấy!

Jiro gật đầu nhìn Hebe nhưng cô ko hề biết vì đang lo chọc 2 người kia:

_Anh cũng mún mà chưa có được!

Chun và Ella bị 5 người kia chọc đỏ chín cả mặt nhưng trong lòng thì đang hạnh phúc vô cùng...

Sẽ ko còn là kí ức tình yêu nữa...Mà tình yêu đó chính thức bắt đầu một chương mới...Có lẽ tình yêu đó sẽ theo 2 người này suốt cuộc đời...

End chap 18

Cuối cùng đôi oan gia CE đã thành cặp!!!!

Còn mấy couple kia thì sao???

Sẽ dần dần thành cặp thôi!!!!

Còn A.H.K sẽ có kế hoạch gì tiếp theo đây!

Đón xem chap 19 nhá!!!!

19. Chương 19 : Cơn Ghen Vô Cớ Của Hebe Và Nhân Vật Bí Ẩn...

Sáng hôm sau...

Hôm nay lại là một ngày đẹp trời chỉ đối với Ella thôi vì khi yêu thì thấy gì cũng màu hồng hết nên giờ có sấm sét pã cũng gọi là đẹp trời, còn đối với Nana và Hebe thì đang đúng là một cực hình. Tình hình là sáng giờ Ella cứ ngồi hát, ko hát thì chạy qua đây chạy qua kia, có khi chạy ra đường lớn báo hại Nana và Hebe nhiều phen hú vía, đã vậy còn bị người đi đường chỉ chỉ trỏ trỏ nữa chứ, phải nói là tâm trạng của 2 ss này đang bực ời là bực...

Tại lớp học...

Vẫn đông đúc như ngày nào, nếu ko nói là nghẹt cứng cả cửa ra vào vì có các hotgirl và hotboy đang học ở lớp này, “sao từ khi có A.H.K thì tâm trạng mình mỗi lúc một bực mình nhỉ?” Hebe nghĩ rồi kéo Nana vào Ella vào lớp...

Hàng đồng nam sinh bắt đầu tấn công S.H.E bằng những lời nói ngọt ngào và những món quà to đùng....

__Hebe nhận quà của tớ nha!

__Nana cậu dễ thương quá!

__Ella cậu đáng yêu thế mà đó giờ tớ ko biết!

.....

Hebe bực bội hét lên:

__Đã bảo là tụi tớ có bạn trai rồi! Hãy để tụi tớ yên nghe ko nào!

Nana ngạc nhiên quay sang nhìn Hebe:

__Thôi nào! Ngồi xuống nào cậu! Hạ hỏa!

Lại một buổi học buồn tẻ trôi qua đối với Hebe, cô ko hiểu sao càng ngày cô càng chán cái cuộc sống này. Nhìn ra cửa sổ, ngắm những tia nắng đang nhảy múa, cơn gió nhẹ nhẹ làm Hebe chợt khao khát một điều ước, cô ước rằng cô sẽ ko dính vào những cuộc truy tìm này, cô ước gì cô là một nữ sinh bình thường, cô ước cô là một người có thể tìm kiếm và nắm bắt được tình yêu của mình, cô ước cô chẳng phải gánh trọng trách quá lớn như thế. Nhưng điều ước cũng chỉ là ước vì chính lúc này cô là thánh nữ của Magic World, cô có nhiệm vụ phải truy tìm báu vật, cô phải đối đầu với thế giới ma quỷ và cô ko thể và ko có quyền yêu bởi cái trọng trách thánh nữ đang đè lên vai cô. Cô cảm thấy mệt mỏi, thật sự mệt mỏi, đôi vai nhỏ bé khẽ run lên. Cô khóc chẳng? Không! Cô ko thể khóc, nếu như cô gục ngã thì thế giới ma quỷ sẽ tìm được báu vật nhanh hơn cô. Cô sẽ làm Joe và Ariel thất vọng. Cô gờ tay lau một giọt nước mắt đang rơi xuống, rồi cô ngồi dậy, mỉm cười để khuyến khích bản thân...

Nana này giờ đang loay hoay, cô đang bực mình vì Kimi cứ hỏi bài Jiro mà ngặt nỗi Jiro lại quá tận tình, cô đang bực bội Jiro, rõ ràng là nói thích Hebe mà sao cứ thân mật với con gái khác thế. Cô ngồi cứ xoay qua bên này, nhìn qua bên kia tới nỗi thầy giáo đang giảng bài cũng phải bực mình:

_Nana! Em có chuyện gì vậy? Ngồi im cho tui coi!

Nana vẫn còn đang trong tình trạng suy nghĩ miên man, chỉ đến khi Ella đánh nhẹ vào người thì cô mới choàng tỉnh và đứng dậy:

_Dạ em xin lỗi thầy ạ!

Rồi cô lại ngồi xuống, lại tiếp tục loay hoay, suy nghĩ, đầu óc của cô sắp nổ tung lên, càng nhìn cô càng bực, “rõ ràng nói thích Hebe mà! Sao giờ lại vậy chứ?”. Tức quá cô chịu ko nổi, cô xoay sang nói với Hebe – cũng đang suy nghĩ đầu đầu đó...

Nana huých tay Hebe làm cô giật mình:

_Có chuyện gì vậy Nana?

Nana nhăn nhó hất mặt sang Kimi và Jiro:

_Cậu xem kìa...

Hebe nhìn Jiro rồi nhìn Kimi:

_Thì có gì đâu! Nhưng mà sao Jiro lại thân với Kimi vậy? Chẳng phải tớ đã nhắc rồi sao?

Nana nhìn Hebe:

_Um...thì đó! Tức quá đi mà!

Hebe ko nói gì chỉ im lặng gục mặt xuống bàn, cô cảm nhận được Kimi là người xấu, Kimi ko hề thích Jiro mà sao cứ làm như thế với Jiro. Cái cảm giác lạ lại len lỏi trong người cô, khắp trái tim cô, cái cảm giác này khác cảm giác những lần trước, nó gần giống như cảm giác khi thấy Aaron đi cùng người ấy, nhưng nó ko giống hoàn toàn, nó làm cho Hebe cảm thấy bực mình, hơi bực tức, hơi khó chịu, cô ghét Kimi, ghét cả Jiro, chính 2 người đã mang đến cái cảm giác này cho cô, “ko lẽ mình ghen!!” Hebe lắc đầu xua đi cái suy nghĩ vớ vẩn đó. Rồi cô đứng bật dậy, nói nhỏ gì đó với thầy rồi cô xách cặp đi...về (sao mí ss này thích về nhĩ? Mà trường này cũng dễ ước gì trường p0n như thế haha[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế). Cô quay sang nhìn Nana và Ella nói nhỏ:

_Tớ có chuyện gấp! Gặp lại ở nhà!

Sau khi nói xong, cô đi về, cô ko phóng nhanh như Ella mà từ từ bước đi. Thả mình dọc theo con đường mà cô cũng ko biết mình đang đi đến đâu. Đi mãi đi mãi cô chợt dừng chân ở một cái công viên nho nhỏ. Cô ngồi xuống chiếc xích đu gần đó. Suy nghĩ về cái cảm giác lúc này của mình. Rõ ràng người cô yêu là Aaron, ko phải Jiro, sao cô lại có cái cảm giác đó chứ? Chắc chỉ là những cái suy nghĩ vớ vẩn của mình thôi. Cô ôm đầu, “thôi ko suy nghĩ nữa nhứt đầu quá”, rồi cô lại đứng dậy và bước đi. Đi được 1 quãng đường thì có một chàng trai đang hối hả chạy đến và dúi vào tay cô 1 cái bóp tiền. Cô đực mặt ra ko hiểu gì thì chàng trai đó mỉm cười đầy ẩn ý. Một lát sau cô nghe tiếng la lối từ sau lưng cô...

_Này đồ ăn trộm đừng chạy ta bắt được ngươi là chết đấy!!!

Cô nghe và hiểu mọi chuyện, ko còn cách khác, cô đành cầm đầu cầm cổ chạy, ko lẽ đứng lại cho bị đánh sao. Cứ thế cô chạy lên cùng chàng trai kia, chàng trai đó mỉm cười nắm tay cô kéo đi. Chạy được 1 quãng khá xa, chàng trai buông tay cô ra, Hebe thở hồng hộc, cô quăng cái bóp sang cho chàng trai đó, đứng chống nạnh:

_Sao lại có cái người mà đi vu oan cho người khác nhĩ?

Chàng trai đó mỉm cười đắc ý:

_Thì tại tui thấy em ngồi một mình buồn quá nên kiếm chuyện cho em làm!

Hebe tỏ ra ko hiểu:

_Gì cơ...

Cô chưa kịp nói xong thì cô lại bị chàng trai đó lôi đi (ông nào mà mạnh bạo dữ dằn[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế), nơi cô được anh chàng này đưa đến là một cây thông rất to. Cô thắc mắc ko hiểu:

_Chưa tới Giáng Sinh anh đưa tui đến đây làm gì?

Chàng trai ấy lại mỉm cười - nụ cười có thể làm gục ngã bất cứ ai (nhưng ss em thì chưa gục keke[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế):

_Em có thích xem ảo thuật ko nào? Thích xem đom đóm vào ban ngày ko?

Hebe ngạc nhiên nhưng lại xua tay:

_Làm gì có thể chứ?

Chàng trai ấy nói với giọng chắc nịch:

_Em ko tin sao? Em nhắm mắt lại thử xem...

1s 2s 3s trôi qua, chàng trai ấy búng tay ra hiệu cho Hebe mở mắt...

Vừa mở mắt, thì một cảnh tượng mà cô chưa hề nghĩ sẽ có đã xuất hiện trước mặt cô, đom đóm ban ngày, một đàn đom đóm toả sang lấp loè, thật là huyền ảo và thơ mộng. Hebe chạy vòng vòng cái cây thông to tướng ấy, reo lên thích thú:

_Đom đóm! Wow! Anh tài thật! Đom đóm ban ngày! Đẹp quá!

Khuôn mặt đáng yêu với mái tóc ngắn thanh thoát ôm lấy gương mặt, đôi môi hồng chúm chím cùng với nụ cười tươi tắn làm cô nay đã xinh lại càng xinh hơn, trong mắt anh chàng bây giờ, cô như một thiên thần đang vui đùa, anh ko thể nào rời mắt khỏi cô. Anh trầm nghĩ:

_Đúng là thánh nữ của Magic World!

Cô chạy đến bên anh chàng, nụ cười vẫn đang trên môi:

_Anh ko thấy đẹp lắm sao?

Anh chàng mỉm cười nhìn cô:

_Em thích là được rồi!

Cứ thế 2 người trò chuyện qua lại, họ nhanh chóng kết làm bạn vì nói chuyện rất hợp. Lần đầu tiên anh biết rung động vì con gái, thường thì chỉ có con gái rung động trước anh hôm nay lại ngược lại, cô đến với anh như một thiên thần, bên cạnh cô anh quên hết mọi phiền não của mình, nụ cười tươi tắn làm lòng anh thanh thản đến kì lạ. Ngồi nói một hồi lâu, anh đưa cô về nhà, anh tiếc nuối nhìn cô rồi lại quay về nhà mình...

Hebe bước vào nhà và mien man suy nghĩ về những con đom đóm đó, cô cảm thấy mình đã bớt đi một phần nào bức bối, chàng trai mà đã nói chuyện với cô suốt mấy tiếng qua, theo cô nhận xét anh là một chàng trai cực kỳ đẹp trai, sở hữu một khuôn mặt hoàn hảo, một dáng vóc cực chuẩn, lại có 1 óc khôi hài, nói chuyện rất vui, ai làm bạn gái anh ta sẽ rất hạnh phúc, cô mỉm cười rồi bước vào nhà...

.....

Lại nói về Nana, mỗi lần thấy Jiro đi cùng Kimi cô lại xen vào, cô ko thích Kimi đi chung với anh trai yêu quý của cô...

Giờ ra về...

Kimi chào tạm biệt Jiro rồi ra về, ko quên nói nhỏ với Nana:

_Em tính phá hỏng chuyện của chị à! Chưa được đâu em!

Nana bực tức lôi Jiro đi:

_Anh quá đáng lắm!

Jiro kéo Nana lại:

_Em làm gì vậy?

Nana nhìn Jiro bằng ánh mắt căm hờn:

_Anh thích Kimi sao? vậy còn Hebe? Anh quá đáng lắm! Anh làm Hebe giận đấy!

Jiro ngạc nhiên tròn xoe mắt:

_Anh ko thích Kimi! Anh thích Hebe! Nhưng anh đang mún điều tra về Kimi! Em hiểu chứ?

Nana nhìn Jiro có phần dịu xuống:

_Thật chứ?...Em ko biết! Tùy anh thôi! Đây là số điện thoại của Hebe, anh tự mà xin lỗi đi!

Tối hôm đó...

Hebe đang ngồi nghe nhạc và tập lại vũ đạo thì điện thoại cô reo lên...

Hebe bắt máy lên:

_Alo! Ai vậy?

Đầu dây bên kia vang lên một tiếng nói của người con trai khá quen thuộc với cô:

_Hebe hả? Jiro đây!

Nghe đến tên Jiro cô lại bực mình, cô trả lời giọng cộc lốc:

_Chuyện gì?

Jiro nói bằng một giọng khổ sở:

_Cậu đừng giận mà! Tớ ko phải thích Kimi đâu! Tớ chỉ mún điều tra thôi mà!

Nghe đến đó Hebe cũng bớt bực, chợt cô mỉm cười:

_Tớ đâu có giận! Chỉ tại tớ đã căn dặn cậu đừng đến gần cô ta! Tớ thấy cô ta ko tốt vậy thôi!

Jiro cũng mỉm cười đáp lại Hebe:

_Um...cậu ko giận là được rồi! Nãy cậu về sớm ko có gì chứ?

Hebe cảm thấy lòng vui hẳn, ko còn bực nữa:

_Um...ko sao tại có một số vấn đề tớ suy nghĩ ko ra thôi! Chứ ko có gì đâu!

Jiro cảm thấy nhẹ lòng, anh sợ Hebe sẽ có chuyện gì:

_Um...vậy thôi chúc cậu ngủ ngon hén, ông Chun gọi tớ xuống nhà bàn chuyện!

Hebe cũng mỉm cười chào Jiro:

_Um...bye cậu!

Nghe xong điện thoại, lòng Hebe cảm thấy vui hẳn, cô cũng ko biết sao lại thế. Cô cốc nhẹ vào đầu mình rồi tự nhủ thầm:

_Người mình yêu là Aaron đúng rồi Aaron!

Bỗng 1 cảm giác lạ lại len lỏi trong cả 3, ko những S.H.E mà Fah đều cảm nhận được, 1 sức mạnh thật sự to lớn. Phải chăng báu vật đang xuất hiện gần bọn họ....

End chap 18

Báu vật đã xuất hiện hay chưa?

A.H.K liệu là ai???

Chàng trai bí ẩn kia lại là ai?

Tất cả sẽ được hé lộ ở chap sau...

20. Chương 20 : Sự Truy Đuổi Báu Vật Và Thân Thế Của A.h.k

Giới thiệu lại nhân vật:

Kimi Ren: con gái trưởng của Quỷ Vương Ren, cô mang 1 vẻ đẹp sắc sảo nhưng trái lại vẻ ngoài xinh đẹp của cô là tâm địa độc ác, con người cô cực nguy hiểm, 1 khi cô đã mún gì cô phải có được, cô chưa bao giờ biết thất bại là gì, cô cũng là 1 con người lạnh lùng ko kém gì Aaron, nếu Aaron là băng thì Kimi phải nói là Bắc cực...

Khả năng: nổi tiếng với móng vuốt dài sắc nhọn ko ai đỡ nổi...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Han Ren: con gái thứ 2 của Quỷ Vương, sở hữu 1 vẻ ngoài khả ái nhưng chỉ cần nghe tên cũng biết cô lạnh lùng cỡ nào nhưng cô rất iu Xiu - người yêu của cô, nhờ có Xiu mà cô đã thay đổi bản tính của mình, cô ko độc ác như chị 2 mình mà ngược lại cô rất hiền lành nhưng cô phải nghe và làm theo những gì Kimi dặn như cha cô đã nói...

Khả năng: được mệnh danh là “Thạch Tâm sát thủ” với cách ra chiêu cực nhanh và cực mạnh...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Angela Zhang: cô gái út của Quỷ Vương Ren, cô ko đẹp sắc sảo như chị 2 nhưng mang một vẻ đẹp quyến rũ, một nét đẹp tà đạo, ngoài mặt cô tỏ ra thân thiện nhưng thật ra trong lòng rất nham hiểm, cô là một con người cực kỳ độc ác trong chuyện tình yêu, ko ai có thể cướp người cô thích trong tay cô...

Khả năng: nổi tiếng với chiêu giết người ko cần dao, cô là người phóng điện cực nhanh và chuẩn...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Quỷ Vương Ren: là người đứng đầu Thế Giới Ma Quỷ, xuất thân là dòng tộc Angel, nhưng do ko được cha trọng dụng nên đi theo con đường tà đạo, ông là em trai ruột của cha Selina và chính ông đã giết chết cha Selina Ren, ông là một người độc tài, độc ác và đầy tham vọng...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Tại 1 toà nhà cao ốc, một toà nhà tràn đầy sát khí, phẳng phất quanh toà nhà này là một luồng yêu khí cực mạnh, cả bầu trời biến thành màu đen, sấm sét bắt đầu nổi lên, toà nhà còn để lại một dấu vết khá lớn của cuộc chiến sinh tử. Đó chính là Thế Giới Ma Quỷ - một Thế Giới đầy tham vọng...

Trong toà nhà ấy, một người ngoài 50 tuổi đang nổi trận lôi đình – đó chính là Quỷ Vương Ren:

_Sao vẫn chưa tiêu diệt được bọn Angel đó hả?????

Kimi cúi đầu kính cẩn:

_Dạ thưa cha! Tại chúng con vẫn chưa tiếp cận được ạ!

Quỷ Vương Ren mặt đỏ bừng bừng nhìn vào 3 người con gái của mình:

_Ta bảo phải nhanh chóng thủ tiêu bọn chúng để dễ dàng lấy báu vật mà!

Han bước lên cúi đầu chào cha:

_Dạ nhưng chúng con đã cố gắng rồi ạ! Tại sao phải thủ tiêu họ mình vẫn có thể đi tìm báu vật nhanh hơn họ mà!

Quỷ Vương Ren tính nói gì đó thì có 3 chàng trai bước vào trong cắt ngang cuộc nói chuyện, người con trai có vẻ là thủ lĩnh bước lên chào Quỷ Vương Ren:

_Chúng thần chào Quỷ Vương!

Mặt Quỷ Vương dần ra từ từ, ông nhìn 3 chàng trai đó ra lệnh:

_Tam Quỷ! Các ngươi phải lên Thế Giới Loài Người ngay! Để phụ trợ cho 3 cô con gái ta!

Tam Quỷ gật đầu trang trọng rồi lui ra, A.H.K cũng lui theo:

_Dạ!!! Vâng!!!!

Giới thiệu nhân vật:

Kim Bum: là thủ lĩnh của Tam Quỷ, anh thích Hebe từ lần đầu gặp mặt nhưng anh ko thể nào đến với cô, vì anh đang mang trong mình trọng trách nặng nề là tiêu diệt Magic World, với 1 vẻ đẹp hoàn hảo, anh đã thu hút Kimi từ lần đầu gặp mặt, anh cũng chính là người mà Kimi yêu say đắm...

Khả năng: anh có cánh tay phải cực kỳ mạnh...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Lee Min Hoo: là thành viên thứ 2 của Tam Quỷ, khuôn mặt anh hoàn hảo, thu hút mọi người từ ánh nhìn đầu tiên, mặc dù là Quỷ nhưng anh lun lạc quan, anh ko hề độc ác hay nham hiểm như cái tên Quỷ ngược lại anh rất tốt bụng, hiện đang iu thầm Angela nhưng anh ko thích cô quá ác độc như bây giờ, anh thích cô hiền lành, đáng iu như lúc nhỏ...

Khả năng: sức mạnh của anh tập trung ở bàn tay...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Xiu Chen: thành viên cuối cùng của Tam Quỷ, bề ngoài anh là một con người lạnh lùng nhưng thật chất anh rất ấm áp, anh hiện đang là bạn trai của Han, rất iu và hiểu Han...

Khả năng: sử dụng phi tiêu “độc” cực chuẩn...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

=> Tam Quỷ: là nhóm trợ thủ đắc lực cho Quỷ Vương Ren, mặc dù gọi là Tam Quỷ nhưng ở 3 chàng trai này chỉ có nhân hậu và nghĩa khí đứng đầu...

...Trở lại với lớp 11A2...

Cô giáo bước vào lớp, theo sau cô là 3 chàng trai cực điển trai, cả lớp nhất là nữ ko ngừng la hét, hò reo, một vài người xịt máu mũi nhưng chẳng xi nhê với Fah và S.H.E, vì cả 7 người này đang lo bàn chuyện về cảm giác tối qua...

Chàng trai đầu tiên bước lên mỉm cười (ôi giờ đừng cười chết người ta kìa[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế):

_Chào! Tổ là Kim Bum!

Nghe giọng nói khá quen Hebe quay phắt lên bực giảng và nói nhỏ:

_Là anh à!

Chàng trai thứ 2 bước lên chào mọi người, anh nở 1 nụ cười chết người (lại thêm 1 người, giết người ko cần dao[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế):

_Chào! I'm Lee Min Hoo!

Chàng trai cuối cùng bước lên trên khuôn mặt anh dường như ko có nụ cười, ánh mắt anh hướng về 1 người – đó là Han:

_Chào! Xiu Chen!

3 chàng trai nhanh chóng di chuyển xuống bàn dưới của A.H.K ngồi, lúc xuống Kim Bum ko quên nở 1 nụ cười với Hebe và cô cũng mỉm cười đáp lại làm Kimi ngồi tức lộn ruột...

Buổi học diễn ra rất bình thường nếu ko có sự việc đó xảy ra...

[cont...]

...Trong lớp 11A2...

S.H.E đang ngồi yên thì bỗng có 1 sức mạnh nào đó lấn át cả người các cô, S.H.E ôm ngực, sức mạnh đó là gì mà mạnh mẽ đến thế. Fah cũng cảm nhận được điều đó, Chun khều Ella thì thấy cô đang ôm ngực, anh lập tức nhảy vọt lên bàn của Ella (đang trong lớp mà cứ như ngoài đường), hành động đó làm Angela nhìn Ella toé lửa, Hebe đang ôm ngực gục xuống bàn, Jiro cũng phóng lên xem sao, Calvin thì đang lo cho Nana. Chợt Aaron phán 1 câu:

_Nhanh nào! Tổ cảm nhận được báu vật đang gần đây!!!

S.H.E dùng siêu năng lực của mình cầm cự cơn đau tim và quay sang nhìn Aaron:

_Là ở đâu???

Aaron nhìn sang Hebe:

_Ở sân sau của trường, khu sân bị bỏ hoang...

Ella đang gục tự nhiên bật dậy:

_Còn ko mau đi tìm!!!

Nói rồi cả 7 bước đi, cô giáo đang giảng bài thấy thế nên la hét om sòm:

_Mấy em đi đâu! Sao tự tiện vậy?

Nana nháy mắt với Hebe:

_Hebe! Action!

Búng - vạn vật đứng yên, thế là giải quyết xong bà cô giáo...

Nhanh chóng bước ra khu sân sau...

Lần đầu tiên cả đám bước vào sân sau, khu mà mọi người đồn là có ma, khu vực cực kỳ huyền bí, vừa bước vào thì một màu xanh dương bao trùm cả 7, một cách nhanh chóng cả 7 người tìm được nơi chứa báu vật. Đó là sau 1 cái cây, những màu sắc phát ra từ báu vật trông nó huyền ảo, lung linh làm sao???

Đang tính với tay lấy nó thì Hebe bị một tia điện phóng ngang mặt, cô ngã người sang 1 bên né tia lửa điện “độc” đó...

Cô quay phắt lại xem kẻ nào dám chơi lén thì bắt gặp A.H.K và Tam Quỷ, cô trở mắt ra nhìn Kim Bum, người mà cô có 1 tí mến đang cùng phe với người đánh lén cô, cô cất giọng nói lạnh lùng:

_Ko nên chơi lén chứ cô bạn! Thật ra các cậu là ai? Sao lại giành báu vật với tụi này!

Kimi cũng đáp lại bằng 1 giọng nói “bắc cực”:

_Tụi ta là con gái của Quỷ Vương Ren, còn đây là Tam Quỷ! Trợ thủ của tụi ta!

Hebe nhìn sang Kim Bum, nở 1 nụ cười nửa miệng cô nói:

_Tôi ko ngờ! Hèn hạ đến thế là cùng! Có vụ chơi thám thính kẻ thù trước à! Tôi nhìn nhầm anh đấy Kim Bum ạ!

Kim Bum chỉ biết cúi đầu ko dám nhìn Hebe, từng hành động của Bum đều ko thoát khỏi mắt Kimi, cô liếc nhìn Hebe, trong thâm tâm cô hận Hebe đến thấu xương, cô có thể biết rằng Bum đang thích Hebe, cô giờ móng vuốt dài của mình toan quệt mặt Hebe nhưng Aaron đã kịp can lại:

_Chơi thế là hèn đấy nhé cô bạn!

Hebe quay sang nhìn Aaron với ánh mắt biết ơn:

_Cám ơn anh!

Aaron xoa đầu Hebe mỉm cười (hành động của anh làm 2 người đang nóng lên, biết ai rồi ha):

_Anh hứa sẽ bảo vệ em cơ mà!

Hebe mỉm cười, Nana bước lên nhìn Kimi từ đầu đến chân, ánh mắt cô nhìn xa xăm và đôi mắt hơi ươn ướt:

_Kimi! Quỷ Vương Ren! Cậu có phải là con gái ruột của Quỷ Vương Ren ko?

Kimi mỉm cười ngạo nghễ:

_Phải đấy! Ta là con của Quỷ Vương Ren đấy! Ta nhớ ko nhầm ta và người có họ hàng nhỉ?

Lần này đến lượt Jiro bước ra, mặt anh đỏ lên vì giận:

_Chính cha người đã giết cha mẹ ta!!!!!!

Kimi cười lớn – 1 nụ cười man rợ:

_Đúng đấy! Thì sao nào? Haha...

Nana bước đến gần bên Kimi, ánh mắt cô đỏ lên, đôi mắt đang dần chuyển sang 1 Nana dữ tợn, bàn tay cô như bốc cháy, ngọn lửa đang dần được cô điều khiển...

Ầm!!!!!! – cô giáng 1 cú cực mạnh vào người Kimi làm cô bị hất văng ra xa và đập vào thành tường...

Hebe và Ella ngạc nhiên tột độ, từ lúc nào Nana có cả sức mạnh của lửa. Nhưng các cô nhìn kĩ thì đó ko phải Nana, ánh mắt màu đỏ - ánh mắt khát máu, ánh mắt hằn lên 1 ngọn lửa đang cháy rực, khuôn mặt dữ tợn như một con Sói, đặc biệt là ngọn lửa mà Nana đang nắm giữ, tất cả ko thuộc về Nana mà nó là Geinei...

Hebe và Ella chạy đến bên cạnh Geinei:

_Này sao cậu ra được vậy?

Geinei bắt đầu giải thích:

_Tại Nana gọi tớ ra đấy! Tại sức mạnh của Nana chỉ phát huy đến đỉnh điểm vào ban đêm thôi! Còn sức mạnh lửa của tớ thì ban ngày sẽ mạnh hơn nên Nana nhờ tớ ra xử con nhỏ kia đấy!

Hebe gật gù:

_Um Kimi đáng chém thiệt! Đã ko xin lỗi thì thôi mà còn nói vậy! Quả là đáng chết!

Han chạy sang dìu Kimi dậy và chữa vết thương cho cô...

Một tia lửa điện đột nhiên lại phóng qua mà chủ yếu là ở chỗ của Ella, cô hất người sang 1 bên né tia lửa điện đó đồng thời hất tay, thì bỗng 1 tia sét nhắm về hướng của Angela mà đánh. May mắn cô cũng kịp né, ko là tiêu rồi...

Chun chạy tới ôm eo Ella:

_Chơi bẩn quá cô bé ạ!

Kimi sau khi đã hồi phục, cô chạy tới nhìn Hebe toé lửa:

_Chúng ta 3 vs 3! Ai thắng thì sẽ được báu vật!

Hebe cũng ko vừa:

_Đấu thì đấu! Sợ gì nào!

Gió thổi mỗi lúc một mạnh, cây cối gần như đổ ngã, S.H.E và A.H.K nhìn nhau toé lửa, 2 bên nổi lên 2 màn chắn bảo vệ, bên S.H.E là màu xanh lá, bên A.H.K là màu tím...

Trận chiến bắt đầu nổi lên, 2 bên đánh nhau kịch liệt, những đòn phản công của S.H.E trông thật đẹp mắt, A.H.K tấn công nhanh và chuẩn, độc ác nhưng S.H.E vẫn có thể né kịp...

Kimi giờ những móng vuốt sắc nhọn của mình nhắm thẳng vào Hebe, đây quả là 1 đối thủ đáng gờm từ trước tới giờ của Hebe nhưng bằng cái thân hình nhỏ nhắn và cực dẻo, cô nhanh chóng lườn lách né những móng vuốt sắc nhọn và cực độc của Kimi đồng thời dùng những đòn cực mạnh để phản công Kimi, đôi tay Hebe sáng chói một màu xanh nước biển, cô nhanh chóng bẻ gãy gần hết móng vuốt của Kimi. Sau đó, cô xoay người một chân đạp lên thành tường lấy đà chân kia phóng thẳng vào Kimi làm cô ngã nhào xuống đất, Kimi vẫn chưa chịu thua, cô gượng dậy dùng cái móng cuối cùng của mình phi thẳng vào Hebe, trong

lúc sơ ý, Hebe bị nó quệt ngang vào vai, độc ngấm, Hebe cảm thấy hơi mệt trong người nhưng do có vòng bảo vệ nên Hebe ko bị chất độc thấm toàn bộ mà chỉ hơi mệt thôi ...

Còn Ella cô ko cần sử dụng phép thuật thì cũng có thể dễ dàng né những đòn của Angela, với 1 thân thủ cực nhanh, cô né được tất cả các tia lửa điện từ Angela và còn nhanh chóng tặng Angela mấy cú đấm vào khuôn mặt xinh đẹp kia. Khi Angela sắp gục thì cô sử dụng 1 đòn tấn công mạnh nhất mà cô từng dùng, đòn đó có thể được xem là đòn mạnh nhất mà từ đó đến giờ Ella đổi mặt, cô nhanh chóng dùng 2 bàn tay áp vào nhau tạo 1 cơn lốc cực mạnh xoáy ngược tia lửa điện của Angela về hướng cô. Angela nhanh chóng nhích người né nhưng dường như ko kịp vì tốc độ lốc xoáy của Ella quá nhanh, cô bị thương. Ella di chuyển với tốc độ cực nhanh sang chỗ Angela, “Bốp!” cô giáng 1 cái tát vào khuôn mặt xinh đẹp của Angela “này là tội dám đánh lên lúc ta nói chuyện”. Tình thế đảo ngược hẳn khi Ella vừa dí vừa đánh Angela, còn Angela thì co giò lên mà...chạy. Nhân lúc Ella đang đuổi theo, Angela đánh lạc hướng Ella và phóng 1 tia lửa điện vào ngay Ella, mặc dù cô né kịp nhưng 1 nửa của tia lửa điện đã trúng vào cánh tay cô, máu chảy từng giọt, Angela cười đắc ý...

Cuối cùng là Geinei, mặc dù cô ko giỏi võ lắm nhưng với những chiêu tầm thường cô học cũng đủ để so tài với Han, bởi vì Han cũng ko giỏi võ cho lắm nhưng cách xuất chiêu của cô rất kì lạ, vừa nhu vừa cương nên làm Geinei cũng có phần khó khăn khi đối phó với cô gái này. Có lúc cô xuất chiêu cực nhanh, cực mạnh nhưng lại có lúc rất chậm, rất nhẹ. Geinei ko tài nào đoán được con người của cô này. Geinei xoay mình tung hứng những thế võ mà cô đã được học, ít nhiều cũng làm Han có phần kiệt sức. Geinei lách cực nhanh ra đằng sau Han, dùng 2 tay bẻ cổ chân làm Han lảo đảo. Han gượng dậy, nhanh chóng dùng tay giáng 1 cú ngay bụng Geinei làm cô xém bật ngã, cú đấm nhanh đến nỗi Geinei ko kịp trở tay. Trong khi đánh với Han, Geinei cảm nhận được Han là một người tốt nên cô ko đánh mạnh tay nữa mà chỉ né đòn từ Han thôi...

Nói về các bro thì 2 bên đều đang diễn ra những cuộc chiến tranh quyết liệt, 2 bên đang ngang tài ngang sức...

Kimi, Angela, Han chạy nhanh tới chỗ của Tam Quý, cả 6 người họ đang tập trung sức mạnh. Một màn chắn màu tím lại hiện lên, lần này màu tím có vẻ đậm hẳn chứng tỏ sức mạnh của họ đang tập hợp dần và càng lúc càng mạnh...

Fah và S.H.E cũng nhanh chóng tập hợp lại, màn chắn xanh lá lại hiện lên, 2 bên đang nhìn nhau toé lửa (chủ yếu là Kimi vs Hebe, Ella vs Angela), màn chắn xanh lá cũng đang đậm dần...

Bùm!! Rầm!!!

Cả 2 bên đều bị hất tung ra xa...

Sân sau của trường The Prince đã trở thành một nơi đổ nát, hoang tàn, cây cối ngã gục hết, 13 người đang nằm rải rác ở sân sau. Ko bên nào có thể gượng dậy nổi, khi cả 2 sức mạnh đụng vào nhau thì nó sẽ tạo nên một lực đẩy cực lớn. Đó cũng chính là lý do tại sao cả 2 bên lại bị thương trầm trọng đến thế...

[cont...]

Bỗng 1 thứ ánh sáng màu trắng xuất hiện, ánh sáng làm chói loà cả mắt A.H.K và Tam Quý nhưng lại mang đến cảm giác ấm áp cho S.H.E và Fah, thứ ánh sáng đó rất kì diệu, nó làm cho vết thương của S.H.E và Fah hồi phục, cả đám trở mắt ra nhìn người mang đến thứ ánh sáng đó là ai???

Người đó là một cô gái, trên người khoác một bộ áo giáp màu bạch kim, bao quanh cô là một thứ ánh sáng màu trắng. Kì lạ thay, cô gái này giống hệt Hebe, chỉ khác mỗi mái tóc, ở Hebe người khác cảm nhận được cô đẹp 1 cách đáng iu còn ở cô gái này người ta lại cảm thấy đẹp một cách *****, nhìn cô người ta cảm thấy cô rất hiêu chiến. Duy chỉ có Geinei là thấy ở cô gái này 1 nét đẹp dịu dàng...

Cô gái nhìn Hebe nở 1 nụ cười - nụ cười khá là dịu dàng:

_Em còn ko mau đi lấy Báu vật!

Hebe chạy tới ôm chặt cô gái ấy:

_Chị ơi! Em nhớ chị! Lâu lắm rồi! Em chưa gặp chị! Chị nhớ em ko?

Cô gái đó vuốt tóc Hebe mỉm cười:

_Sao lại ko nhớ! Em gái bé bỏng của chị ạ!

Hebe bắt giác nhìn Aaron rồi nhìn cô gái ấy:

_Chị nhớ anh Aaron ko? Là anh Á Luân đấy! Chị nhớ ko?

Cô gái ấy ngạc nhiên, trong long hơi nhoi nhói:

_Chị ko nhớ! Ai vậy em! Nhưng chị thích anh kia kìa! Anh ấy nhìn manly quá!

Nhìn theo hướng tay cô ấy chỉ có lẽ là Jiro, Hebe chợt hạ giọng và đi sang lấy Báu vật:

_Chị ko nhớ thì thôi vậy!

Aaron choàng tỉnh và anh ngược nhìn người đã cứu mình, anh bắt giác hét lên:

_Xebe!!!!

Cô gái có tên là Xebe quay lại nhìn anh ngạc nhiên:

_Sao anh biết tên tôi!

Aaron chạy tới chỗ cô gái ấy:

_Em ko nhớ anh sao? Là anh đây! Là Á Luân mà!

Xebe chợt thấy đau tim, cô bóp chặt tim mình lại, quay mặt sang chỗ khác:

_Tôi ko muốn nhìn thấy anh! Nhìn anh tim tôi đau quá! Tôi ko nhớ anh là ai?

Aaron ngã khụy xuống, anh cảm thấy tuyệt vọng, anh muốn nhìn thấy Xebe 1 lần nào đó thôi, khi thấy thì cô ấy lại ko nhận ra anh, anh ko nói được lời nào, chỉ biết nước mắt rơi ko ngừng...

Xebe ngồi xuống dìu Aaron dậy:

_Tôi xin lỗi! Tôi ko cố ý! Anh đừng khóc! Thôi đến giờ chúng ta phải về Magic World rồi!

Sau khi Hebe lấy xong Báu vật, cô chữa lành vết thương cho Han và nhờ Han giúp 5 người kia. Cô quay lại nói với Kimi “cố lên Bum sẽ thích cậu mà!” Rồi 8 người cùng bay về Magic World. Kimi cảm thấy lòng nhẹ hẳn, ko còn ghét Hebe nữa mà ngược lại cảm thấy biết ơn cô...

Giới thiệu nhân vật mới:

Diễn Phúc Châu as Xebe Tian: là chị song sinh của Hebe đồng thời là con nuôi của Ah Sheh, cô được mệnh danh là “Thần chiến tranh” giống má nuôi mình. Từng là người iu của Aaron và là thánh nữ nhiệm kỳ đời thứ 38 nhưng trong lúc bị Joe phạt ko biết vì lý do gì mà Xebe mất hết kí ức, cô chỉ còn nhớ Hebe và cha mẹ mình mà thôi, cô cũng xinh đẹp và đáng iu như Hebe chỉ khác mái tóc, thay vì mái tóc ngắn tinh nghịch giống Hebe thì cô để một mái tóc dài thướt tha...

Siêu năng lực: cô nắm giữ sức mạnh của Kim Loại và cô có thể chữa lành mọi vết thương một cách nhanh chóng. Ngoài ra cô còn nắm giữ sức mạnh của thánh nữ nhiệm kỳ là điều khiển được ánh sáng và có thể tập hợp sức mạnh cực kỳ lớn...

Báu Vật đã tìm được!!!!

Còn chuyện tình cảm giữa các couple sẽ ra sao????

Đón xem chap tiếp nhá!!!!!!

21. Chương 21 : Vòng Tròn Tình Yêu

...Tại nhà Fah...

Nhờ Xebe mà cả đám được phép xuống Thế Giới Loài Người thêm 1 ngày nữa...

Tất cả mọi người đều đang tập trung ở đây để tận hưởng ngày cuối cùng ở Thế Giới Loài Người, mọi người leo lên xe để xuất phát đi cắm trại...

Mọi người mang một nét mặt khá ủ rũ và tiếc nuối trong buổi cắm trại cuối cùng...

...Tại 1 khu rừng nhỏ...

Cả nhóm phân công ra, Fah thì ngồi dựng lều và bày biện thức ăn, còn S.H.E và Xebe sẽ đi lấy nước và hái một ít trái cây về...

Khoảng 30p sau, mọi thứ đã chuẩn bị xong, đúng lúc S.H.E.X cũng về, Jiro đang nhâm nhi tách trà thì trông thấy Hebe, anh lập tức buông ly trà xuống mà vẫy tay cười với Hebe, ko vui vẻ và phấn khích như Jiro, Aaron đang đưa mắt nhìn Xebe, đôi mắt buồn sâu thẳm, anh khẽ đưa tay lên vẫy 1 cái...

Thấy 2 người cùng vẫy tay, cả Xebe và Hebe đều mỉm cười nhưng trở trêu thay khi Jiro hướng ánh nhìn về Hebe thì Hebe lại đổi mắt sang Aaron, còn Aaron chăm chú vào Xebe thì cô lại nhìn Jiro mãi. Nhưng có ai biết rằng giữa họ đang dần xuất hiện cái tình yêu rắc rối kia. Ella đã nhanh chóng di chuyển đến bên cạnh Chun, Selina thì chạy sang chỗ Calvin để nhường chỗ cạnh anh trai yêu dấu của mình cho Hebe. Lại càng buồn cười thêm khi người ngồi kế Jiro là Xebe chứ ko phải Hebe, còn người ngồi cạnh Aaron lại là Hebe. Jiro xụ mặt hẳn trong khi Xebe thì vui ra mặt. Sau đó thì mọi người bắt đầu ăn uống mà tám chuyện đủ thứ trên trời dưới đất...

Xebe cứ mãi nhìn Jiro, ánh mắt cô dịu dàng đến nỗi làm người khác phát ghen, còn Jiro anh chỉ biết lảng tránh ánh mắt ấy và chuyển ánh mắt cầu cứu sang Aaron nhưng Aaron cũng chỉ đành bất lực vì chính anh cũng đang đau khổ khi người mình yêu ko nhớ mình. Nhưng anh chợt nhận ra rằng người ngồi cạnh mình này giờ cũng ko hề vui chút nào. Nếu cứ để ý mấy chuyện buồn mãi thì sao ko để lòng cổ quên đi cho thanh thản. Aaron quay sang nhìn Hebe thì bất gặp ánh mắt có phần tức giận và buồn bã của Hebe, anh đưa lon pepsì áp nhẹ vào đôi má Hebe và mỉm cười nhẹ:

__Uống đi chứ! Ngồi ko mãi ko chán sao Bích ngọc!

Hebe cố gắng nở 1 nụ cười và đón lấy lon pepsì từ tay Aaron, cô ko hiểu sao lòng cô lại đau đến thế. Cô ko biết sao khi Aaron quan tâm cô đến thế thì cô lại chẳng mún. Cô mún một thứ khác mà ko phải sự quan tâm của Aaron trong lúc này. Cô nhìn Xebe, nụ cười hạnh phúc lun nở trên môi, nụ cười dịu dàng của Xebe có thể làm gục bất kì ai. Ánh mắt dịu dàng, cử chỉ khá nhẹ nhàng, Xebe đang làm gì vậy? Chẳng phải người Xebe yêu là Aaron sao? Sao giờ cô lại quá dịu dàng với Jiro như thế? Cô cảm thấy lòng đau thắt lại mà chính cô cũng ko hiểu lý do. Cô lắc nhẹ đầu xua đi những ý nghĩ đó. Cô ko mún buồn, ko mún khóc, cô mún cười...Cô hút một ngụm pepsì rồi quay sang Aaron cười tươi...

Jiro lại đưa mắt nhìn Hebe, lại bất gặp hình ảnh Hebe và Aaron đang nói chuyện rất là vui vẻ, thỉnh thoảng Aaron lại xoa đầu Hebe và cô lại đánh vào người Aaron. Jiro cảm thấy lòng mún tan nát ra. Anh thâm ganh tị với Aaron. Sao người đó chẳng phải là anh? Sao chẳng phải là anh được 1 lần vuốt mái tóc mềm mại của Hebe? Anh chẳng buồn nghe Xebe đang huyền thuyên, anh chỉ biết trái tim mình đang nhói lên từng đợt. Anh càng nhìn thì tim lại càng đau. Anh cũng chẳng thể nào ngồi vui vẻ với Xebe vì Xebe ko phải là Hebe...

Xebe ngồi cứ huyền thuyên mãi. Là một người thông minh và nhạy cảm Xebe dễ dàng nhận ra rằng ánh mắt của Jiro ko phải đang hướng về mình và đôi tai kia cũng chẳng phải dùng để nghe mình nói mà để dõi theo Hebe - người em gái yêu quý của cô. Cô nhìn Hebe đang vui vẻ với Aaron mà thâm trách cô. Sao cô có thể nhần tâm với Jiro vậy chứ? Sao có thể đùa vui với Aaron trước mặt Jiro vậy chứ? Càng nhìn Aaron lòng cô càng dâng lên cái cảm xúc khó tả. Nụ cười ấy! Ánh mắt ấy! Nét mặt ấy! Sao quen thế? Nhưng nó có quá gượng gạo ko? Sao mình lại mún đụng vào khuôn mặt ấy! Mình đang hâm đấy sao? Cô vội lắc đầu và ko nói nữa, cô đắm chiêu như đang suy nghĩ một điều gì đó...

Người tôi yêu lại ko hề yêu tôi, người tôi ko yêu lại yêu tôi, quả là một vòng tròn rắc rối...

Kể từ phút ấy, Chun, Ella, Selina và Calvin đủ thông minh để nhận ra tình thế cũng khá là căng thẳng. Cả 4 nhanh chóng di chuyển sang chỗ khác để 4 người tự giải quyết...

Aaron và Hebe đang ngồi đối diện với Jiro và Xebe, từ lúc 4 người kia đi thì không khí im lặng hẳn, ko ai

nói với ai câu nào. Đôi mắt chỉ biết dán chặt vào lon nước trước mặt và đan chặt các ngón tay vào nhau. Jiro lấy hết can đảm để nói ra, hít 1 hơi thật sâu anh nói:

__Hebe! Chúng ta nói chuyện riêng một chút nhé!

Một chút ngạc nhiên pha chút vui mừng, nét mặt Hebe dần hằn ra, cô mỉm cười nhưng rồi chợt trông thấy nét mặt Xebe thất vọng, càng đau đớn hơn khi cô mỉm cười thì mắt Xebe lại đỏ lên, cô cũng biết Xebe đau đến mức nào. Cô ngập ngừng bước theo Jiro...

Không khí im lặng lại tiếp tục bao trùm Xebe và Aaron, Aaron nhìn Xebe một hồi rất lâu, anh chỉ mún ôm thật chặt cô vào lòng mình như những ngày 2 người yêu nhau, anh mún được vuốt mái tóc của cô, mún được bảo vệ, che chở cho cô. Cuối cùng, anh quyết định lên tiếng phá vỡ bầu không khí im lặng:

__Xebe!

Xebe ngược đôi mắt to tròn của mình lên nhìn Aaron - một người rất gần gũi theo cô cảm nhận...

Aaron nhìn sâu thẳm vào ánh mắt to tròn đó, ánh mắt anh dần chuyển sang màu đỏ - màu mà tượng trưng cho tình yêu của anh đối với Xebe, đôi mắt xoáy sâu vào cả tâm tư cô:

__Hãy yêu anh một lần nữa được ko em?

Xebe nhìn Aaron, ánh mắt ngạc nhiên, tim cô đập liên hồi nhưng cô ko buồn suy nghĩ về Aaron, cô đang buồn chuyện của Jiro, cô nhìn Aaron rồi lại cúi mặt xuống:

__Ko...thể...em chẳng nhớ anh là ai cả!

Một cơn gió nhẹ thoảng qua bên Aaron, anh hướng ánh nhìn sang 1 nơi khác, lòng anh đang vỡ vụn ra từng mảnh. Xebe ko chấp nhận anh! Sự thật đó sao? Làm sao anh có thể tin!...Anh ngược lên nhìn bầu trời xanh thẳm thẳm để ngăn ko cho nước mắt đang muốn tuôn trào ra...Ánh mắt của Aaron đang dần chuyển sang màu xanh dương - màu của băng...Phải chăng anh đang mún đóng băng trái tim mình...

[cont...]

Tại 1 nơi khác, gió thổi nhẹ nhẹ, đôi vai Hebe khẽ run lên. Jiro nhìn vào đôi mắt cuốn hút của Hebe, nét mặt anh trở nên nghiêm túc, anh nắm chặt đôi vai của Hebe và nói 1 cách nghiêm túc:

__Hebe à! Anh yêu em! Em đồng ý cho anh bảo vệ và che chở cho em chứ?

Xoạt...một cơn gió lại thổi nhẹ nhàng làm tóc Hebe khẽ đung đưa. Hạnh phúc! Vui mừng! Tim đập nhanh! Phải! Tim cô đang lỗi nhịp! Cô đang cảm thấy hạnh phúc, cô mún nhào tới ôm chặt Jiro và nói “Em đồng ý” nhưng cô chợt khựng lại khi nét mặt đau khổ của Xebe lại hiện lên trong trí óc cô. Xebe - một người chị rất thương cô và cô cũng rất thương Xebe, từ nhỏ đến lớn, chưa bao giờ Xebe dành một thứ gì với cô. Ngay đến lúc khi biết cô yêu Aaron thì Xebe đã có ý nghĩ điên rồ là nhường Aaron cho cô, cô cảm thấy Xebe thật là ngốc. Nếu Xebe có thể bất chấp mọi thứ vì cô thì sao cô ko thể vì Xebe một lần. Đôi mắt đen láy ấy lại dần chuyển sang màu tím, cô cúi gằm mặt và ko dám đối diện với Jiro. Trong thâm tâm cô, cô vẫn nghĩ thích Jiro chỉ là một cảm xúc thoáng qua, cô vẫn nghĩ mình yêu Aaron...Cô nói bằng một giọng khá yếu ớt và ngắt quãng:

__Em...xin...lỗi...

Hebe vội vùng khỏi tay Jiro và cố thể mà chạy. Bóng dáng nhỏ bé của Hebe xa dần xa dần rồi khuất hẳn. Jiro ngồi phịch xuống, anh bất lực. Nước mắt anh bắt đầu rơi...

Gió lại thổi, lần này gió thổi khá mạnh, gió làm cả cái cây lung lay, gió cuốn theo một chiếc lá vàng rơi xuống đất. Nhưng dường như người đang ngồi dưới gốc cây ấy chẳng buồn nhìn cơn gió đang thổi mỗi lúc một mạnh kia. Cô ôm mặt, nước mắt chảy dài trên khuôn mặt thiên thần của cô. Ánh mắt buồn sâu thẳm, ánh mắt mỗi lúc càng hiện rõ màu tím. Gió vẫn tiếp tục thổi, làm tóc cô rối bù lên nhưng cô mặc kệ. Cô chỉ biết ngay lúc này cô đang đau. Cô cần một bờ vai, giờ cô mới hiểu hi sinh một tình yêu để đổi lấy một người thân thật sự rất khó khăn và đau khổ. Vậy mà người chị đáng kính của cô đã từng làm thế. Cô gục mặt xuống đầu gối và khóc nức lên...

Một bóng dáng khác đang tiến tới, người đó nhẹ nhàng ngồi xuống cạnh cô, giơ tay lên vuốt những lọn tóc rối của cô và ôm chặt cô vào lòng vỗ về, người đó nói thật nhỏ đủ để cô nghe:

_Cứ khóc đi em!

Gió cứ thế mà thổi! Xào xạc!...Cô cảm nhận được cơn gió này ko lạnh mà rất ấm...Tiếng nấc bớt dần, cô ngồi dậy nhìn người đó và mỉm cười – 1 nụ cười buồn:

_Cảm ơn anh!

Người con trai ấy ko nhìn cô, ánh mắt anh đang nhìn lên bầu trời, anh nhẹ nhàng hỏi:

_Chuyện gì đã xảy ra hả em!

Hebe giơ tay quạt những giọt nước mắt đang lăn dài trên má, cô cúi mặt và ngả đầu vào vai người ấy:

_Em ko muốn nói! Anh cho em mượn vai 1 chút nhé!

Người con trai ấy ko nói gì mà chỉ im lặng, có lẽ im lặng là sự tốt nhất, anh cũng chẳng muốn biết Hebe buồn về chuyện gì và về ai, bởi vì chính anh cũng đang buồn chuyện của mình...

Ko cần lên tiếng, chỉ cần 1 bờ vai của người ấy, Hebe cũng đã dịu bớt nỗi đau của mình. Có lẽ cô xem anh như một người anh trai, một người anh lun bảo vệ cô lúc cô cần, một người anh mà cô đã ngộ nhận là người mình yêu để rồi gây ra bao rắc rối...

Lại nói về Jiro, anh bước đi một cách vội vã nhưng từng bước chân, từng cơn gió đã làm lòng anh vỡ nát ra. “Em...xin...lỗi...” câu nói ấy cứ bám theo anh mãi, từng chữ từng lời như hàng ngàn mũi dao cứa vào trái tim của anh. Trái tim anh ko phải bằng cũng chẳng phải là đá, anh đã dành hết trái tim nóng bỏng của mình để yêu cô, vậy mà giờ đây cái anh nhận lại là lời nói phũ phàng của cô. Anh đau lòng, anh muốn gục ngã trước con đường quá lạnh lẽo và cô đơn ấy. Nhớ lại từng nụ cười của cô khi bên cạnh Aaron, có lẽ chỉ có Aaron mới làm cô hạnh phúc, anh ngồi phịch xuống một cái gốc cây cổ thụ to tướng. Gió lại bắt đầu thổi, lá đang nhẹ nhàng thả mình xuống đất. Cơn gió vô tình kia cứ thổi, thổi mãi, dường như một ai đó khi đã quá đau thì sẽ ko cảm nhận được mọi thứ đang xảy ra xung quanh mình. Cơn gió khá là lạnh, nó ko ấm như Hebe cảm nhận được. Đối với Jiro nó rất lạnh, nhưng một khi trái tim đã hoá đá thì mọi thứ trở nên vô vị, mọi thứ đều trở thành vô hình...

Một bóng dáng nhỏ bé vừa xa lạ vừa quen thuộc đến gần anh, anh toan đứng lên thì nhìn kĩ lại, nét mặt anh lại trở lại thất vọng, ánh mắt vô hồn, anh nói mà mắt ko hề nhìn người ấy:

_Xebe!

Xebe ngồi xuống cạnh Jiro, giọng của Xebe cứ vang lên đều đều:

_Anh có chuyện gì buồn sao?

Jiro giật mình khi nghe Xebe hỏi, anh ko muốn ai biết mình đang buồn, thế mà vừa nhìn thì Xebe đã phát hiện được, anh nở 1 nụ cười miễn cưỡng để trấn an Xebe:

_Anh ko sao em à! Có gì mà buồn chứ!

Xebe mỉm cười dịu dàng - nụ cười xoa dịu một phần nỗi đau của Jiro:

_Jiro! Em...thích....anh...

Jiro thoáng bất ngờ nhưng anh cũng đã đoán trước được điều đó. Xebe! Có nét mặt rất giống Hebe, có lẽ Hebe cần Aaron hơn mình! Quen Xebe để quên Hebe à! Như thế chẳng khác nào lợi dụng! Anh nhìn Xebe rồi lại nghĩ đến Hebe, nếu mình chẳng đem đến hạnh phúc cho Hebe thì mình phải đem đến hạnh phúc cho người chị mà Hebe yêu thương nhất...Anh quay sang nhìn Xebe, gương mặt anh ko hề biểu lộ một xúc cảm:

_Anh...xin lỗi...

Vừa nghe 3 chữ đó, Xebe đã cảm thấy đau tim, đôi mắt đen láy ươn ướt, cô nhắm nghiền mắt và ko dám nhìn Jiro:

_Ko sao cả! Em hiểu!

Bắt chợt Jiro kéo Xebe vào lòng:

__Anh chưa nói xong! Có lẽ bây giờ tình cảm của anh chưa đủ lớn để yêu em! Có lẽ anh vẫn chưa thể quên một người nào đó! Nhưng em cho anh thời gian chứ? Chúng mình cũng có thể quen thử!

Xebe nhìn Jiro bằng ánh mắt ngạc nhiên pha chút vui mừng:

__Thật chứ?

Jiro nói với 1 giọng chắc nịch:

__Thật!

Cuối cùng 2 người cũng quen nhau. Jiro mún Hebe hạnh phúc và cũng ko mún Xebe phải đau lòng! Nên anh đã quyết định như thế! Đó phải chăng là một quyết định điên rồ!...

Sau cuộc cắm trại hôm đó, tất cả mọi người tập trung lại vào lều để chuẩn bị về Magic World thì Jiro tuyên bố rằng anh đang quen Xebe, mọi người từ ngạc nhiên chuyển sang thắc mắc...

Câu nói ấy vô tình lại làm vết thương lòng của Hebe lại nhói lên, nhìn nét mặt hờ hững của Xebe cô ko đành lòng phải làm cô buồn nên cô phải cố gắng để nước mắt ko tuôn ra...

Tin sét đánh này một lần nữa lại làm trái tim đóng băng của Aaron rỉ máu. Có lẽ Jiro sẽ là người mang hạnh phúc đến cho Xebe! Mình nên chúc mừng họ! Anh ko nói 1 câu nào kể từ khi Jiro tuyên bố cái tin đó...

End chap 21

JiXe đã quen nhau!!!!!!

Nhưng còn Hebe và Aaron sẽ thế nào????

Tiếp tục đón xem fic nhé!!!!!!!

22. Chương 22 : Phút Nhận Ra Quá Chậm Trễ Của Hebe

Tại 1 nơi rất xa, rất xa đối với Thế Giới Loài Người, có hàng ngàn tinh tú đang châu chực để chào đón Thánh Nữ đời thứ 38 cùng với Báu vật trên tay cô. Một nơi làm cho lòng người thanh thản đến kì lạ, một nơi làm ọi người chỉ cảm nhận được hoà bình chứ ko có mùi vị của chiến tranh. Một nơi làm cho người khác chỉ mún đến chứ ko mún đi. Nơi đó chính là Magic World...

Trước mắt mọi người đang hiện lên 1 toà lâu đài - một tòa lâu đài được xây theo phong cách cổ xưa nhưng rất đẹp và uy nghiêm. Tất cả màu sắc của đất trời như hoà quyện cùng màu trắng tinh khiết của toà lâu đài ấy làm cho nó trở nên huyền ảo, lung linh. Toà lâu đài đó chính là nơi tối cao của Magic World...

Tất cả mọi người trong toà lâu đài như đang mong đợi một điều gì đó, nét mặt mọi người vừa vui mừng nhưng cũng ko kém phần lo lắng. Đến khi cánh cổng mở tung ra thì nét mặt mọi người càng căng thẳng hơn, phút ấy mọi người như nín thở. Chỉ khi thấy Hebe bước vào cùng với Báu vật trên tay thì mọi người mới thực sự vỡ oà trong niềm hạnh phúc. Joe - vị thần tối im cười - 1 nụ cười hài lòng...

Hebe cùng mọi người bước vào cung điện tối cao của Magic World - là nơi tụ tập tất cả mọi vị thần và cũng chính là ngôi nhà mà lâu nay Hebe chưa đặt chân lên...

Chỉ cách có 10 năm thôi mà mọi thứ đều trở nên xa lạ đối với Hebe, từ người hầu đến đồ vật đều quá xa lạ. Bất giác lòng cô dâng lên 1 cảm giác buồn khó tả, nỗi buồn ấy càng dâng lên mạnh mẽ hơn khi nụ cười trên môi của Joe càng lúc càng tươi. Cô biết rồi cô sẽ là người gánh vác chức vụ Thánh nữ thay Xebe - người chị đáng kính của cô. Rồi cô sẽ ko còn cơ hội và quyền để yêu đương nữa, bỗng dưng hình ảnh Jiro lại xuất hiện trong tâm trí cô chứ ko phải Aaron như cô đã nghĩ. “Điều này thật là quái lạ!” Càng lúc cô càng bước đến gần Joe, mỗi bước chân cô cảm thấy lòng mình nặng trĩu...

__Dạ bẩm thần tối cao! Chúng thần đã đem Báu vật về rồi ạ!

Nét mặt Joe cực kỳ tươi tắn, đón lấy Báu vật từ tay Hebe, Joe nói:

__Các thần làm tốt lắm! Nữ Thần Nguyệt Quế các thần sẽ chính thức hồi phục lại thân phận và tất cả lời nguyền sẽ được xoá bỏ, còn Thiên Phong Tứ Thần thì các con có thể tiếp tục làm Thiên Phong Tứ Thần hoặc trở lại là thân phận trước của mình vẫn được! Xebe thì vẫn là thần chiến tranh! Còn Hebe, con có chấp nhận làm Thánh Nữ chính thức của Magic World ko?

Điều tồi tệ ấy đã xảy ra - một điều mà cô ko hề mong muốn nó tồn tại. Nhưng làm sao cô có thể từ chối trong khi nụ cười tươi tắn lun nở trên môi Joe chứ? Làm sao cô có thể phụ lòng của cha Joe và mẹ Ariel chứ? Tất cả như mún nổ tung, lòng cô đau thắt lại, cô ngược lên nhìn Joe, ánh mắt như mún trốn tránh nhưng miệng vẫn thốt ra đều đều:

__Dạ! Thần đồng ý ạ!

.....

Mọi chuyện lại êm ả trôi qua sau cái ngày ấy. Sau ngày đó, Nana và Ella cũng đã dọn đến sống cùng Hebe theo ý của cô. Còn Fah vẫn là Thiên Phong Tứ Thần vì với họ thân phận này gắn bó hơn thân phận cũ nên họ vẫn cứ là Thiên Phong Tứ Thần...

Những ngày sống trong cung điện là những ngày dài đầy đau khổ của Hebe. Không phải là cô ko được ra ngoài mà cô ko mún ra, ko mún nhìn thấy Jiro đang hạnh phúc bên Xebe. Cô cũng ko nghĩ rằng gánh vác trọng trách Thánh nữ lại mệt mỏi đến thế. Những tưởng người cô yêu là Aaron nên Xebe quên Jiro thì cô chẳng có gì phải buồn cả nhưng trở trêu thay khi chính lúc này cô nhận ra rằng người cô yêu lại là Jiro, cô rơi vào vực thẳm của tình yêu do chính mình tạo ra...

Nếu như ngày hôm đó cô ko từ chối Jiro! Nếu như vào lúc ấy cô ko đặt chữ hiếu và tình chị em lên hàng đầu! Và nếu ngày đó cô nhận ra người mình yêu chính là Jiro thì ngày hôm nay cô đã ko phải dằn vặt và đau khổ như vậy! Tại sao đến phút này cô mới nhận ra rằng Jiro quan trọng đến nhường nào và chính cô ko thể sống thiếu anh? Nếu ngay lúc đó cô ko phủ nhận mình thích Jiro thì có lẽ bây giờ cô đang rất hạnh phúc rồi Và còn rất nhiều cái nếu như...

Cô giương đôi mắt đen láy của mình ra ngoài cửa sổ. Sao hôm nay lại ko phải trời mưa, nếu nó mưa thì có thể đã xoa dịu được một phần nỗi đau của cô rồi. Nhưng ko, hôm nay lại là trời nắng! Phải chăng chính ông trời cũng đang trách móc cô, những tia nắng như đang nhảy múa trên các tán lá rộng để chọc tức cô. Lòng cô lại càng thắt lại khi trời càng lúc càng nắng gắt. Đôi vai cô run lên bần bật! Phải! Cô đang khóc! Cô khóc cho quyết định sai lầm của mình! Khóc để vơi bớt nỗi đau nhưng càng khóc lại càng đau...

còn tiếp

23. Chương 22 : Phút Nhận Ra Quá Chậm Trễ Của Hebe (2)

Cốc!!Cốc!! - tiếng gõ cửa nhẹ nhàng và 1 giọng nói trầm ấm vang lên:

__Mẹ vào được chứ?

Cô nhòm người dậy, giơ tay quạt hàng nước mắt đang lăn dài trên má, cô trả lời với 1 giọng nghẹn ngào:

__Dạ được ạ!

Ariel dịu dàng đến bên cô, ôm nhẹ cô vào lòng và vuốt mái tóc mềm mại của cô. Ariel vốn rất thương Hebe và Ariel cũng biết chức Thánh Nữ này là quá lớn lao đối với Hebe. Chỉ một đôi vai nhỏ bé của Hebe thì làm sao đủ để gánh vác cái trọng trách đó. Cô thầm trách Joe và dịu dàng an ủi Hebe:

__Con mệt mỏi lắm phải ko? Nhưng con phải cố lên! Mẹ hiểu một người sống khi ko có tình yêu là rất đau khổ! Nhưng con phải hiểu cho cha! Con à...

Hebe sà vào lòng Ariel, từ nhỏ đến lớn cô đều thích làm nũng với Ariel nhưng lần này cô lại ko mún, cô chỉ mún ôm Ariel để lòng bớt đau. Cô ôm chặt Ariel khóc nức lên, cô ko biết làm gì hơn ngoài khóc. Chính hơi ấm của Ariel đã một phần nào làm Hebe bớt đau nhưng nó ko hoàn toàn làm cô quên nỗi đau đó. Hebe dần dần nín khóc, tiếng nức cũng nhỏ dần, cô ngược đôi mắt trầm đục của mình lên nhìn Ariel:

__Con muốn xuống Thế Giới Loài người 1 tiếng được ko hả mẹ?

Ariel lau những giọt nước mắt còn vương trên mí mắt Hebe và mỉm cười dịu dàng:

_Chắc chắn là được rồi! Hãy đi chơi cho khuây khoả nhé!

[cont...]

Thế rồi Hebe xuống Thế Giới Loài Người, cô thả mình theo cơn gió, nơi cô muốn đến đầu tiên ko chỗ nào khác chính là căn tin trường The Prince – chính nơi mà cô và Jiro quen nhau, từng mảnh kí ức chợt ùa về, lòng cô chợt dâng lên 1 niềm hạnh phúc khó tả...

[Flash Back]

_Con người cậu khờ thiệt ha!!!

_Này, tớ ko được nói tớ khờ nha!!!

_Vậy cậu hát thử tớ nghe đi!!!

_Hả...à...ừm...nhưng...

_Cậu mắc cỡ sao???

_Vậy để tớ bắt nhịp cho cậu hát nha!!!

Wei xiao zai mei, zao tian, bu shi ni de dou bu te bie...

Yan lei zai ku, zai xian, you ni an wei you shi qing tian...

.....

[End flash back]

Cô cười khúc khích khi nhớ lại khuôn mặt ngổ tộ của Jiro, rồi đến những lúc Jiro lo cho cô, Jiro ghen mỗi khi cô nhìn Aaron, từng điều từng thứ cô đều nhớ rõ như in. Từ lúc nào cô trở thành một người như thế này? Từ lúc nào cô ko còn là một người hay quên nữa? Tất cả là nhờ Jiro! Jiro đã làm cho cô ko còn là 1 người hay quên! Chính Jiro cũng là người mang đến cho cô nhiều nụ cười hơn! Trái tim cô tràn ngập hình ảnh Jiro! Niềm hạnh phúc càng lúc càng dâng lên cao hơn! Cô khao khát được sờ lên khuôn mặt ấy, đôi mắt ấy! 1 lần được chạm lên đôi môi ấy nhưng tất cả đều đang dần rơi vào tuyệt vọng...

[Flash Back]

_Anh yêu em! Em đồng ý cho anh bảo vệ và che chở cho em chứ??

_Em...xin...lỗi...

.....

Xie xie ni ru chi wen rou...

Dian zhe xiao rong de deng huo...

Ming ming shi xiang kao jin...

Que gu dan dao li ming...

Zai ba wo de zui hao de ai gei ni...

.....

[End flash back]

Tim cô chợt thất lại khi cô nhớ đến cảnh đó - cảnh Jiro tỏ tình với cô. Ngồi hát lại bài hát mà cô và Jiro đã từng hát, càng hát thì càng lạc giọng. Cô nhìn lại tấm hình Jiro đang mỉm cười mà lòng cô đau như cắt. Những giọt nước mắt một lần nữa lại thi nhau rơi xuống...

Kết!!!Kết!!! - tiếng nhích ghế cạnh cô vang lên. Cô quay sang nhìn xem là ai thì càng ngạc nhiên hơn đó chính là Kim Bum – 1 đối thủ mà cô đã từng mến...

Vẫn nụ cười hút hồn trên môi, anh nhẹ nhàng nói:

_Buồn à! Muốn xem đom đóm ban ngày 1 lần nữa ko?

Cô nhìn anh rồi lại khẽ gật đầu, cô ko biết tại sao lại có cảm giác tin tưởng ở Bum, có lẽ anh mang cho cô 1 cảm giác an toàn chẳng? Cô đi theo anh... Cây thông quen thuộc ấy lại hiện ra. Vẫn là cảnh tượng ấy, đẹp và huyền ảo. Ko như lần trước, lần này cô ko ngạc nhiên nhưng lòng lại dịu đi một phần nỗi đau. Ngồi cạnh cái cây to tướng, tựa lưng vào cây, cô quay sang nhìn Bum:

_Cảm ơn anh!

Bum nhìn Hebe mỉm cười – 1 nụ cười buồn:

_Chắc em đang buồn vì chức Thánh Nữ hả?

Hebe ko nhìn Bum nữa mà chuyển ánh nhìn sang 1 hướng xa xăm khác:

_Một phần thôi!

Hai người cứ ngồi thế, ko ai nói với ai tiếng nào, gió thoảng qua nhẹ nhẹ, khẽ làm tóc Hebe đung đưa, ngồi cạnh Bum cô có 1 cảm giác an toàn, có lẽ cô xem Bum như 1 người anh chẳng? Cô nhìn lên trời rồi lại nhìn sang Bum, nhẹ nhàng hỏi:

_Anh và Kimi thế nào rồi?

Bum lẩn tránh ánh mắt của Hebe, anh ko mún Hebe nhìn anh như thế, anh ko mún Hebe chỉ xem anh là một người anh trai, anh nhìn sang 1 góc khác:

_Đang quen thử!

Hebe chỉ cười nhẹ nhưng dường như chưa phải một nụ cười thật sự:

_Vậy là tốt rồi! Kimi chắc sẽ vui lắm! Kimi rất yêu anh đấy!

Bum nhìn Hebe bằng ánh mắt trách móc:

_Nhưng anh ko yêu Kimi! Ko lẽ em ko biết anh yêu em sao???

Hebe lảng tránh ánh mắt đó, cô ko mún nghe ai nói yêu mình lúc này, vì lúc này cô chỉ yêu mỗi Jiro mà thôi, cô nói thật nhỏ nhưng cũng đủ để Bum nghe được:

_Em biết! Nhưng anh và em ko thể đâu! Với lại người em yêu ko phải anh! Em xin lỗi...

Sau câu nói đó cả 2 đều im lặng ko ai nói với ai nữa...

Đủ thời gian 1 tiếng, Hebe chào tạm biệt Bum rồi quay trở về Magic World. Bum nhìn Hebe 1 cách đầy tiếc nuối rồi cũng biến mất ngay sau đó...

End chap 22

Hebe cuối cùng cũng nhận ra tình cảm của mình!!!

Nhưng liệu có quá chậm trễ ko???

Jiro sẽ quên Hebe và chấp nhận Xebe ko????

Aaron sẽ thế nào???

Tất cả sẽ có ở mí chap sau!!!!!!!!!!!!!!!

24. Chương 23 : Hạnh Phúc Của Người Đây Là Đau Khổ Của Người Kia...

...Tại phòng Hebe...

Hôm nay là một ngày đẹp trời nhưng đối với Hebe thì trái hẳn vì hôm nay cũng chính là ngày tụ họp của Fah và S.H.E...

Trái lại với Hebe thì Nana lại cực kỳ phấn khích, từ sang tinh mơ cô đã chạy sang phòng Hebe để lựa chọn đồ, cô thử xong cái này đến cái kia, cô vẫn ko vừa ý, cô ko còn là Nana nhút nhát của ngày nào mà đã trở thành một Nana điệu dàng...

Tại sao mình lại vui đến thế nhỉ? Sao mình lại cảm thấy đang có thứ cảm giác lạ lẫm trong mình nhỉ? Hạnh phúc. Phải rồi có một chút hạnh phúc. Đó là cảm giác gì? Tại sao lại xuất hiện nhỉ? Mình trở thành Nana điệu dàng hồi nào thế? Ko phải là vì anh ta chứ? Ước gì anh ta biết tình cảm của mình dành cho anh ấy thì hay biết mấy... - Nana vừa soi gương vừa cười khúc khích

Sau khi đã chọn ình một bộ trang phục khá là vừa ý, Nana nhìn một vòng quanh phòng của Hebe, với cảnh tượng này cô chỉ thốt lên được một câu “Ồi! Một bãi chiến trường”. Càng ngạc nhiên hơn là khi cô quay sang chỗ Hebe thì thấy Hebe vẫn ngồi thừ ra đó, thường thì Hebe lun là người tỏ ra phấn khích nhất với các cuộc vui chơi nay cô lại ngồi im chẳng làm gì. Đúng lúc đó Ella cũng vừa mở cửa bước vào, nhìn thấy cảnh tượng trong phòng cô ko khỏi ngạc nhiên và càng ngạc nhiên hơn là Hebe đang ngồi thừ ra đó, cô nhìn Nana, Nana chỉ biết nhìn lại Ella bằng ánh mắt “Tớ cũng ko biết chuyện gì đang xảy ra”. 2 cô nhanh chóng tiến sang chỗ của Hebe, Ella ân cần nói:

_Sao vẫn chưa thay đồ thế vợ yêu?

Hebe ko nói gì vẫn im lặng, thấy thế Nana cũng vỗ vai Hebe nói nhỏ:

_Sao thế vợ! Nói tớ nghe xem nào!

Hebe nhìn Ella và Nana, ánh mắt cô rưng rưng:

_Tớ...tớ sắp chết mất thôi vợ Nana à! Tớ sắp chịu ko nổi nữa rồi! Tớ phải làm sao đây hả chồng Ella!

Ella nhìn Hebe với ánh mắt khó hiểu, cô nắm chặt tay Hebe hỏi nghiêm túc:

_Có chuyện gì thế vợ?

Hebe bật khóc nức nở:

_Tớ...tớ...yêu Jiro mất rồi!

Nana ngạc nhiên tột độ:

_Thế tại sao lúc Jiro tỏ tình cậu lại ko đồng ý!

Ella vuốt đầu Hebe nói nhỏ nhẹ:

_Vì chị Xebe à!

Hebe ko nói gì chỉ khẽ gật đầu, Nana và Ella ôm chặt Hebe vào lòng, chơi thân từ lúc 5 tuổi, 13 năm đủ để 2 cô hiểu rất rõ Hebe, chỉ khi Hebe nín khóc thì mới có thể hiểu được mọi chuyện...

10 phút trôi qua...

Nana vuốt vuốt lưng của Hebe dịu dàng hỏi:

_Bớt chưa vợ?

Hebe quệt nước mắt nỏ 1 nụ cười buồn...

Ella nhìn Hebe bằng một ánh mắt an ủi pha chút trách móc:

_Vợ này! Sao lại phải làm thế hả vợ! Vợ có biết rằng trong tình yêu ko có chữ “nhường” ko? Nếu chị Xebe biết vợ nhường như thế thì chị ấy sẽ rất đau lòng đó!

Nana cũng gật gù theo Ella:

_Phải đấy! Vả lại Jiro cũng yêu vợ mà! Nếu Jiro quen chị Xebe chỉ để quên vợ thì đó lại càng rắc rối và sai lầm hơn đấy!

Hebe ngược đôi mắt trầm đục của mình lên nhìn 2 cô bạn thân yêu quý:

_Tớ biết! Thế nhưng lúc trước khi biết tớ thích anh Aaron, chị Xebe cũng đã từng muốn nhường cho tớ nếu lúc đó tớ ko phản đối! Đó, các cậu thấy đấy! Làm sao tớ có thể làm chị Xebe đau chứ!

Ngay lúc đó, một giọng nói lạ phát ra ngay cửa ra vào, cả 3 ngược lên thì ra là Geinei – cô bạn người Sói của Ella và Hebe, sau khi hoá giải lời nguyền Geinei đã có thể tự do...

_Cứ để tự nhiên! Mỗi người đều có một nửa của mình! Nếu đó đúng là một nửa của mình thì dù làm thế nào 2 người cũng sẽ đến với nhau!

Nana mỉm cười nhìn Geinei rồi quay sang hỏi thúc Hebe:

_Còn 15p để vợ thay đồ đấy!

Nana lại nhìn Geinei mỉm cười:

_Ko ngờ cậu xinh đến thế! Cậu cũng đi cùng tụi tớ nhé!

Geinei mỉm cười đáp lại Nana:

_Um! Cậu quá khen rồi! Bây giờ tụi mình trang điểm cho Hebe nhé!

Nana đưa tay kiểu ok trông rất đáng yêu, Ella đang lựa đồ cho Hebe chợt khựng lại “soi” Nana từ đầu đến chân rồi ôm đầu thốt lên:

_Ôi! Còn đâu Nana nhút nhát của ngày nào!

Hebe ko khỏi phì cười trước hành động vô cùng đáng yêu của Ella, cô nhìn Nana rồi cũng hiểu được một phần:

_Vì Calvin à!

Mặt Nana đỏ như gấc, cô lảng sang chuyện khác:

_Thôi thay đồ lẹ đi! Mấy cậu cứ chọc tớ hoài thôi!

Truyện này đang được đăng tải tại : San Truyen

Thấy Nana ngượng ngùng cả 3 cũng ko chọc Nana nữa...

...Tại vườn hoa của Magic World...

Xung quanh khu vườn, 4 góc đều là hoa hồng có lẽ bởi Hebe thích hoa hồng nên Joe mới cho trồng hoa hồng. Gió thổi nhẹ nhẹ, chiếc lá nhẹ nhàng rơi xuống, rơi qua khuôn mặt thiên thần gần như ko 1 khuyết điểm của họ, đang đứng dưới gốc một cây táo to tướng, đó chính là Fah cùng với 1 anh chàng điển trai và 1 cô gái khá là đáng yêu, anh chàng điển trai ấy nhìn nhớ Fah:

_Lại bảo có girl xinh! Thế mà đợi này giờ vẫn chưa tới! Nóng quá rồi nè!

Chun liếc anh chàng đó:

_Danson! Cậu tự nói mình là trùm kìa gái! Thế mà đợi con gái một chút cũng ko được sao? Cậu thừa biết con gái là điệu đà mà!

Danson thở dài nhìn sang một phía khác, bỗng mắt Danson chợt sáng chói lên vì khi 5 nàng tiên cùng xuất hiện một lượt..

5 nàng tiên nhanh chóng tiến gần Fah mỉm cười...

Vừa thấy Jiro, Xebe đã chạy sang khoác tay anh mỉm cười:

_Chờ em có lâu ko???

Jiro cố gắng mỉm cười mặc dù ánh mắt anh vẫn đang dõi theo Hebe, ánh mắt của Hebe thì dường như đang cố lảng tránh anh:

_Ko!

Hôm nay Nana xinh hẳn ra bất chợt anh cảm thấy tim mình đập hơi nhanh nhưng anh hề để ý đến vấn đề đó, anh nhìn Nana mỉm cười:

_Hôm nay đổi phong cách à Nana!

Nana chỉ cúi đầu ngại ngùng, ánh mắt cô chợt dừng lại ở Danson và cô gái lạ mặt kia, Ella nhanh chóng chỉ tay về phía Danson và thắc mắc:

_Ai thế anh???

Chun nhìn sang Danson, vẻ mặt khá là u uất:

_Xin trân trọng giới thiệu! Đó là Danson!

Nana nhanh chóng kéo Geinei ra trước mặt mọi người:

_Đây là Geinei! Hồn sói mà đã nhập vào tớ đây!

Geinei nở 1 nụ cười dịu dàng nhìn mọi người (có 1 người bị sét đánh):

_Chào mọi người! Hôm ấy tớ ko kìm chế được nên sr nhé!

Aaron nhìn Geinei ngạc nhiên:

_Tiểu Huyền! Phải ko???

Geinei ngạc nhiên nhìn Aaron:

_Anh là....

Aaron nhanh chóng chạy sang chỗ Geinei:

_Á Luân!

Geinei ôm chầm lấy Aaron:

_Là anh sao? Lâu rồi ko gặp! Hôm bữa em lỡ đánh anh sr nhé!

Aaron mỉm cười xoa đầu Geinei:

_Ko sao đâu nhóc! Lúc đấy anh cũng chẳng nhớ ra nhóc mà!

Geinei đánh thùm thụp vào người Aaron:

_Em mà cũng dám ko nhớ! Em về méc Gill và Sa nè!

Aaron nhăn nhó nhìn Geinei:

_Thôi anh lay em! Anh bỏ nhà là vì 2 con nhóc đó! Anh mà thấy 2 con nhóc đó nữa anh có nước chết thôi đó!

Hebe thấy mọi người đứng một đồng ở đó nên nhanh chóng cắt ngang mọi cuộc nói chuyện:

_Thôi qua kia ngồi! Đứng đây chi ko mỏi chân hả?

.....

Sau khi đã yên vị thì mọi người bắt đầu thắc mắc về sự có mặt của cô gái lạ mặt kia, Ella chỉ tay về phía cô gái đó hỏi:

_Ai thế nhĩ???

Calvin cười tươi như hoa ôm chặt cô gái đó tuyên bố:

_Đây là người mà tớ đã tìm kiếm từ lâu! Cô gái năm xưa tớ đã từng yêu! Là bạn gái của tớ! Tên là Tiểu Tuyền!

Jiro quay sang nhìn cô gái đó, một cảm giác khó chịu lại len lỏi trong anh:

_Hả? Cô gái năm đó à! Lại có tên trùng với Nana ư?

Aaron và Chun cũng ko có thiện cảm gì với cô gái này, cả 2 người đều cảm thấy cô này khá là gian xảo...Ella và Hebe thốt lên:

_Ồi! Tiểu Tuyền sao? Chào cậu!

Cô gái có tên là Tiểu Tuyền cũng mỉm cười chào lại:

_Chào các cậu!

Nana nhanh chóng rời khỏi bàn tiệc với lý do là “ko khỏe”, cô nhanh chóng chạy nhanh về 1 góc khuất ngồi 1 mình...

Tại sao??? Tiểu Tuyền!!! Cái tên đó sao quen quá. Tại sao tôi lại ko nhớ được dù chỉ một chút ít. Tình yêu! Đến và đi nhanh vậy sao? Chỉ ngắn ngủi trong 1 ngày à. Anh ko hiểu một chút ít tình cảm của tôi dành cho anh sao? Anh thật là vô tâm. Tôi chẳng cảm thấy ở cô ấy một chút gọi là người tốt cả. Cô ấy gian tà quá, gian xảo quá, tôi lo cho anh, tôi sợ anh sẽ bị hại. Nhưng có lẽ anh ko biết tôi đang lo cho anh bởi vì anh đang vui cười, hạnh phúc bên cạnh cô ấy. Tôi ghét anh. Nếu anh ko nhận ra tình cảm của tôi thì tôi cũng ko nói ra làm gì. Tình yêu, tôi sẽ chôn chặt trong tận đáy lòng. Cứ xem như tôi chưa từng yêu anh. Nana à! Mà nhất định sẽ làm được mà!

Nana quệt nước mắt, nở 1 nụ cười để cổ vũ cho chính mình. Một giọt sương 7 sắc rơi xuống tay cô, cô mỉm cười nhìn giọt sương reo lên:

_Hả? Giọt sương 7 sắc! Chính mi cũng thấy ta quyết định đúng đắn phải ko? Giọt sương! Ta yêu mi quá! (chú thích: gặp được giọt sương 7 sắc là sẽ gặp được rất nhiều may mắn trong mọi lĩnh vực)

Nhanh chóng bỏ giọt sương vào chiếc túi xách, cô quay lại khu vườn ban nãy cùng tụ họp với mọi người...

[cont...]

Thấy Nana quay lại, Ella và Hebe thở phào nhẹ nhõm nhìn Nana mỉm cười:

_Về rồi sao vợ!

Tất cả mọi người há hốc mồm ngạc nhiên, Hebe và Ella nhanh chóng giải thích:

_Thì tụi tớ thân lâu rồi nên thể thôi! Làm sao mà các cậu ngạc nhiên thế!

Đang bất ngờ thì nghe được một cuộc đối thoại vô cùng “đáng yêu” của 2 cô gái...

_Tại em đó làm chị đau gần chết đây à!

_Tại chị thì có rình thì rình mà cứ nhúc nhích! Chị chen hết chỗ em thì có!

_Đau quá nè! Tại em đó huhu!

_Chị cũng làm em té đau quá nè! Em méc chị Huyền với anh Luân nè! OaOa...

Thoáng nghe thấy tên của mình Geinei và Aaron giật bắn người và cũng nhận ra rằng giọng nói đó là của 2 cô em gái đáng yêu của mình, đang định chuẩn thì bị cả đám kéo lại, tiến gần sang chỗ 2 cô gái thì...

Trước mặt mọi người là 2 cô gái xinh đẹp, 2 cô mang một vẻ đẹp hồn nhiên, một khuôn mặt xinh đẹp như thiên thần, cả đám nhìn nhau mà ú ớ, đến khi 2 cô gái nhận ra mình đang bị mọi người “soi” thì 2 cô nhanh chóng đứng lên lao đến bên Aaron và Geinei...

Cô gái có mái tóc ngắn thanh thoát ôm lấy khuôn mặt thiên thần ko chút khuyết điểm ôm chặt Geinei mà nheo:

_Hic! Sao ai cũng nhìn tụi em hết vậy chị!

1 cô gái khác với mái tóc dài mượt mà, khuôn mặt sắc sảo với đôi mắt long lanh đang ôm cứng ngắc Aaron:

_Anh xem này! Chị Sa làm em đau mún chết nè!

Xebe bồng hét lên:

_Sao lại ôm Aaron thế! 2 cô này là ai vậy!

Aaron và Geinei nhăn nhó gỡ tay 2 cô gái ra và nói – 1 giọng nói đầy khổ sở:

_Đây là em gái của anh và Geinei! Cô gái có mái tóc ngắn là Ah Sa còn cô gái có mái tóc dài là Ah Gill!

Gill nhìn thấy Xebe lập tức chạy lại ôm cứng ngắc:

_Chị ko nhớ em sao? Chị Xebe! Sao chị lại ôm cái anh này thế này!

Sa ko ôm Xebe mà chạy sang ôm Hebe:

_Gill à! Em sai rồi! Chị Xebe bên này cơ mà!

Gill ngơ ngác con nai vàng:

_Ồ! Sao lại có cả 2 chị Xebe!

Hebe thấy thế đành trả lời thắc mắc của 2 cô gái xinh xắn:

_Chị là Hebe còn kia là Xebe!

Ah Sa gật đầu tỏ vẻ hiểu ra vấn đề:

_Thế hoá ra là 2 chị em sinh đôi giống tụi mình à! Nhưng sao chị lại nắm tay anh kia vậy nè chị Xebe!

Xebe ôm đầu nhứt nhối:

_Các em...là...ai? Đầu chị đau quá!!!!

Ah Sa và Ah Gill chạy lại đỡ Xebe:

_Nếu đau đầu thì chị đừng nghĩ nữa! Tụi em xin lỗi nhé!

Aaron nhìn 2 cô em gái phá phách của mình mà khẽ lắc đầu:

_Đúng là chỉ có Xebe mới có thể làm 2 con nhóc này lo lắng thế!

.....

...Tại phòng Xebe...

Hebe đỡ Xebe ngồi xuống và mỉm cười:

_Thôi hay là mình đi ra để cho chị Xebe nghỉ ngơi đi!

Ah Sa và Ah Gill lắc đầu nguây nguậy:

_Ko! Tụi em mún ở lại!

Hebe nhìn 2 người bất lực:

_Haiz...Thế thì 2 em ở lại đi!...

...Tại phòng Hebe...

_Tắm ảnh đó!

Hebe giật phắt người quay lại:

_Ồ...Jiro!

Jiro mỉm cười nhẹ nhàng:

_Tớ có thể vào chứ?

Hebe cười trừ đưa tấm ảnh xuống và gật đầu tỏ vẻ đồng ý:

_Um!

Jiro nhìn Hebe, ánh mắt anh dường như chỉ mún lao đến ôm chặt cô, ánh mắt yêu thương pha chút giận hờn:

_Em...và Aaron thế nào rồi?

Hebe ko dám nhìn thẳng Jiro, cô chỉ mún lẩn tránh ánh mắt của Jiro:

_Chẳng có gì cả? Chỉ là tình anh em thôi!

Jiro vẫn dán chặt vào tấm hình mà Hebe đang giữ:

_Tấm hình đó!...

Hebe bỏ nhanh tấm ảnh vào hộp tủ và mỉm cười với Jiro:

_Chỉ là tớ định đưa hình cho chị Xebe xem thôi mà! Chẳng có gì đâu!

Jiro bất chợt đứng lên hôn nhẹ lên mái tóc của Hebe:

_Thôi tớ về! Bye cậu!

Hebe nhìn Jiro, thoáng chút nuối tiếc nhưng giọng cô vẫn đầy cương quyết:

_Bye cậu! Nhưng cậu đừng làm thế nữa! Chị Xebe sẽ buồn đấy!

Jiro ko nói gì mà lẳng lặng bước sang phòng của Xebe...

...Tại phòng Nana...

_Vợ ko sao chứ?

Nana mỉm cười trấn an 2 cô bạn thân của mình:

_Tớ ko sao mà!

Hebe dò xét Nana từng cử chỉ một:

_Có chuyện gì thì nói tụi tớ nghe nhá! Ko được giấu đâu!

Ella cũng gật đầu đồng ý:

_Vợ mà giấu là tớ giận đấy!

Nana chợt mỉm cười – 1 nụ cười thật sự:

_Um! Tớ có thích Calvin! Đến lúc khi biết Calvin có bạn gái tớ có buồn! Nhưng tớ sẽ ko từ bỏ đâu! Tớ sẽ ko nói ra tình cảm của mình nhưng sẽ lun dối theo anh ấy! Điều tớ đang lo lắng là cô gái đó ko phải là người tốt!

Hebe cũng gật gù theo Nana:

_Tớ cũng cảm thấy vậy!

Ella ôm chặt Hebe và Nana vào lòng:

_Cứ để mọi thứ tự nhiên như Geinei đã nói đi! Phải ko 2 cô vợ yêu?

Nana và Hebe hôn nhẹ lên má Ella:

_Phải đó chồng yêu! Hi...

Giới thiệu nhân vật mới:

Cai Yi Zhen as Tiểu Tuyền: sở hữu 1 khuôn mặt bầu bĩnh đáng yêu, nụ cười luôn nở trên môi, cô lun mang đến cho người bên cạnh một cảm giác ấm áp nhưng cô lại đem đến cho Fah và S.H.E (trừ Calvin) một cảm giác khó chịu, bất an, là bạn gái của Calvin, thân thể của cô còn là một dấu chấm hỏi...

Twins as Tiểu Quỷ Tinh Nghịch: Ah Sa và Ah Gill là 2 chị em sinh đôi, là em gái ruột của Aaron và Geinei, xinh đẹp, đáng yêu, nhí nhảnh nhưng 2 cô đã từng làm cho Aaron phải bỏ nhà ra đi vì những trò nghịch ngợm của mình, thương nhất là Xebe...

Châm ngôn: Nhất quỷ nhì ma thứ ba SaGill

Siêu năng lực: Xem được quá khứ của người khác và di chuyển đồ vật...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

End chap 23

Liệu Tiểu Tuyền có phải là người tốt ko?

Liệu Xebe có nhớ ra mọi chuyện ko?

Tiếp tục đọc các chap tiếp nhé!!!!

25. Chương 24 : Quyết Định Của Nana...

...Tại phòng của Nana...

Trời sáng, bầu trời trong như pha lê, một vài tia nắng vàng đang tung tăng trên từng tán lá, Nana ngồi dậy hít một hơi thật sâu và đưa mắt ra nhìn từng giọt sương long lanh đang đùa vui cùng các tia nắng. Cô khẽ mỉm cười - một nụ cười xinh đẹp, dịu dàng, 1 nụ cười xinh hơn cả thiên thần. Nếu có người nào đó thấy thì sẽ chết vì cô mất...

Tách!!!Tách!!! - 1 ánh đèn chớp ngang cùng với tiếng cười rộn ràng của 2 cô gái, cô đoán chắc rằng ai đã làm gì...

Cô quay sang chu mỏ, chống nạnh nhìn 2 cô gái đang cười khúc khích:

_2 cậu làm gì đấy? Tổ còn chưa làm vệ sinh cá nhân cơ mà!

Hebe nhìn tác phẩm của mình mà cười hài lòng:

_Cậu cười như thế xinh quá rồi còn gì!

Ella khoác vai Hebe và nháy nháy mắt với Nana:

_Tụi tở chỉ mún lưu lại lúc cậu đẹp nhất thôi mà!

Nana lon ton chạy đến kí nhẹ lên đầu 2 cô bạn của mình:

_2 cậu hư lắm đấy!

Hebe mỉm cười và đẩy nhanh Nana vào phòng vệ sinh:

_Thôi cậu vào vệ sinh nhanh đi!

Sau khi đã chắc chắn rằng mình đã khá xinh đẹp, Nana bước ra làm Hebe và Ella xém ngã ngựa:

_2 cậu làm sao thế???

Ella đi vòng vòng quanh Nana, mắt thì ko ngừng nhìn từ đầu đến chân Nana:

_Cậu đi đâu mà ăn mặc đẹp thế???

Hebe sờ sờ cằm, vẻ mặt đăm chiêu:

_Đừng nói là cậu có tình yêu mới nhá???

Nana kí nhẹ đầu 2 cô rồi kéo 2 cô lại gần:

_Bậy bạ ko hà! Chẳng là tở quyết định sẽ làm osin cho Calvin!!!

Ella và Hebe mở to mắt hết cỡ, mồm thì ko ngừng hét:

_Hả??????????

Nana bịt mồm 2 cô lại và nói nhỏ:

_Các cậu nghe đã rồi hãy la!!!

[Flash back]

_Nana hả? Có chuyện gì vậy?

_Calvin! Tớ tính sang nhà cậu phụ giúp!

_Hả?? Cậu đừng làm tớ sợ! Cậu mà sang đây làm chắc mấy cô bạn của cậu giết tớ mất!

_Ko sao đâu! Tớ sẽ giải thích rõ mà! Vả lại cậu cũng đang cần người giúp mà!

_Um! Nhưng...

_Ko nhưng nhĩ gì hết! Tớ đang cần tiền xài!

_À! Hoá ra vậy! Thế thì được thôi!

_Um! Hi vậy bye cậu nha!

_Um bye! Mai 8h nha!

_Um!

[End flash back]

Hebe nhìn Nana nghi ngờ:

_Cậu mà thiếu tiền xài hả? Cậu có âm mưu gì phải ko?

Nana véo nhẹ má Hebe và mỉm cười:

_Cậu giỏi lắm! Vậy cũng biết! Tại tớ thấy Tiểu Tuyền có vẻ là người xấu! Tớ sợ Calvin sẽ gặp chuyện nên...

Ella cắt ngang câu nói của Nana:

_Cậu định qua đó giám sát chứ gì!!!

Nana mỉm cười:

_Hi! Thế 2 cậu cho tớ đi nhá! Vì tình yêu của tớ mà!!!

Ella và Hebe vẽ mặt đăm chiêu:

_Um! Nhưng sao cô ta lại có cái tên giống cậu vậy??

Nana cũng khá thắc mắc:

_Um! Tớ cũng thấy ngạc nhiên! Mỗi lần tớ đọc cái tên đó thì đầu tớ đau lắm! Tớ tiếc là tớ ko hề nhớ nổi chuyện trước 5 tuổi! Ko thì tớ cũng có thể hiểu được 1 vài chuyện!...

Hebe nắm tay Nana:

_Um! Ko hiểu sao cậu lại quên nhĩ?

Ella nhìn Nana chột loé lên 1 ý nghĩ:

_Sao cậu ko hỏi Jiro!

Nana cúi đầu:

_Tớ hỏi rồi mà anh Jiro bảo chuyện lúc trước em đi đâu thường thì anh ko biết vì tớ ko cho đi theo!

Hebe chột cúi gầm mặt, nét mặt cô buồn hẫng, Ella thấy thế cô nhanh chóng ngồi lại gần Hebe và vỗ vai cô:

_Xin lỗi!

Hebe cố cười để trấn an 2 cô bạn của mình:

_Tớ ko sao mà...

Nana bất chợt đứng dậy và xách vali ra:

_Um! Ko sao thì tốt rồi! Tới giờ rồi! Tớ đi ngen! Bye 2 cậu!

...Tại nhà của Calvin...

Nana bước nhanh vào căn nhà của Calvin...

Một căn nhà ko rộng lắm nhưng cũng vừa đủ để được gọi bằng biệt thự, căn nhà mang 1 màu trắng tinh khiết với những đường nét khá là đơn sơ nhưng lại bật lên một cái vẻ thuần khiết và dịu dàng...

Vừa bước vào nhà Nana đã có 1 thứ cảm giác vừa quen thuộc vừa ấm áp, cô ko thể nhớ nổi mình đã đến đây lần nào nhưng cô dám chắc mình đã từng ước muốn có 1 ngôi nhà như thế...

Đang ngắm nhìn căn nhà ấm áp ấy, cô đột nhiên hỏi:

_Căn nhà này ấm quá! Ai đã thiết kế nó vậy?

Calvin nở 1 nụ cười hạnh phúc – 1 nụ cười làm Nana khá đau lòng:

_Là Tiểu Tuyền đấy!!!

Nana ngạc nhiên tới độ:

_Tiểu Tuyền thiết kế à! Sao xây nhanh vậy được!

Calvin nhắc nhắc cái mũ lên nhìn Nana:

_Đâu có! Tiểu Tuyền đã thiết kế lúc 3 tuổi đấy! Tớ đã xây nó vào lúc tớ 15 tuổi!

Nana tỏ ra ngạc nhiên và mỉm cười:

_Wow! Trí nhớ cậu tốt quá! 12 năm sau vẫn còn nhớ à! Mà Tiểu Tuyền cũng thích màu trắng nhỉ? Tớ cũng vậy! Nó thanh khiết như sương mai, dịu dàng, nhẹ nhàng như mẹ tớ lúc còn sống! Màu trắng luôn mang đến 1 cảm giác ấm áp lạ lùng đối với tớ!

Calvin đứng chết trân tại chỗ...

[Flash back]

_Tiểu Tuyền à! Nếu sau này mình cưới nhau cậu thích nhà mình như thế nào???

_Tớ thích màu trắng! Nó thanh khiết như sương mai, dịu dàng, nhẹ nhàng như mẹ tớ, đặc biệt là nó làm tớ ấm áp. Tớ thích nhà mình sẽ là màu trắng! Còn mọi thứ khác cậu sẽ thiết kế!

_Um! Màu trắng...

[End flash back]

Calvin ngạc nhiên nhìn Nana rồi lại nghĩ đến chuyện của Tiểu Tuyền:

_Sao Nana lại nói giống đến thế chứ?? Trong khi Tiểu Tuyền thì lại mất hết kí ức!! Sao lại lạ thế...

Nana lay lay Calvin:

_Cậu sao đấy! Tớ nói sai gì à!!!

Calvin giờ mới hoàn hồn nhìn Nana mỉm cười trấn an cô:

_Ko sao đâu!!! Thôi tớ dẫn cậu lên phòng của cậu xem há!!!

Nana mỉm cười dịu dàng kèm theo 1 cái gật đầu nhẹ, cô kéo nhanh vali đi theo Calvin và ko quên ghẹo Calvin:

_Phòng tớ phải đẹp đấy nhá!!!

Nụ cười của Nana đẹp đến nỗi làm trái tim Calvin đập rộn ràng, cảm giác cứ như anh đang đứng trước Tiểu Tuyền năm ấy, Tiểu Tuyền cũng có 1 nụ cười đẹp đến lạ thường, mặt anh đang đỏ lên từ từ, anh nhanh chóng kéo chiếc mũ che lại ko cho Nana thấy và xách vali giúp Nana:

_Để tớ xách giúp cậu! Mắc công nặng quá bạn cậu lại đánh tớ nữa!

Thế là 2 người nhanh chóng bước lên căn phòng của Nana, vừa đi cả 2 vừa cười nói vui vẻ...

Vừa mở cửa Nana đã khá là thất vọng khi căn phòng của cô là màu trắng nhưng cô ko dám nói to:

_Sao lại là màu trắng nhỉ?

Calvin nhìn thấy vẻ mặt thất vọng của Nana, trái tim anh chợt nhói lên:

_Cậu ko thích à!

Nana cười gượng để Calvin ko lo:

_Ko sao mà! Nhưng nếu được màu hồng thì tớ thích hơn! Căn nhà màu trắng đem lại ấm áp cho Nana nhưng căn phòng màu trắng thì tớ lại thấy ghê sợ...

Calvin lại chết trân thêm 1 lần nữa, anh cố bình tĩnh để hỏi Nana:

_Sao lại ghê sợ!

Nana nhìn quanh căn phòng khẽ rùng mình:

_Bởi vì màu trắng thì nó giống trong phim ma lắm! Còn màu hồng thì nó sẽ đem đến cho người khác một cảm giác ấm áp, một niềm vui nho nhỏ, căn phòng màu hồng sẽ dễ dàng đưa người ta vào giấc ngủ bình yên hơn, mama của tớ nói thế...

[Flash back]

_Vậy thì phòng của cậu cũng là màu trắng à!

_Ko! Ko được! Tớ sẽ sợ đó...

_Sao vậy? Chẳng phải cậu thích màu trắng sao???

_Nhưng căn phòng thì tớ thích màu hồng hơn! Màu trắng giống mấy con ma trong phim ma lắm! Màu hồng sẽ làm người khác ấm áp, mang đến cho người khác những niềm vui nho nhỏ, rồi còn dễ ngủ hơn nữa, mama tớ đã nói vậy đó...

_Cậu ngốc lắm! Sợ ma cơ à...

_Cậu này! Trêu tớ ko...

[End flash back]

Cạch! - Tiểu Tuyền bước ra cùng với nụ cười tươi tắn:

_Chào cậu Nana!

Nana mỉm cười gật đầu chào lại

Calvin bỗng nhiên buộc miệng:

_Sao Nana lại giống Tiểu Tuyền lúc nhỏ vậy?

Nana thoáng ngạc nhiên, Tiểu Tuyền quay phắt sang Calvin, đôi mắt long lên:

_Anh nói thế nghĩa là sao??? Ý anh nói em giả mạo à???

Calvin nắm chặt tay Tiểu Tuyền để cô ko thể đi được:

_Ý anh ko phải thế đâu! Em đừng giận mà!

Tiểu Tuyền ôm chặt Calvin tỏ vẻ buồn bã, ánh mắt cô dần chuyển sang Nana, nhìn Nana cô nhếch mép cười tỏ vẻ đắc thắng khác hẳn với vẻ thân thiện ban nãy...

Tiểu Tuyền vờ lau nước mắt nhìn Calvin:

_Lần sau anh đừng thế nhé!

Calvin hôn nhẹ lên trán Tiểu Tuyền:

_Um! Ko có lần sau đâu em!

Nãy giờ Nana quan sát nét mặt của Tiểu Tuyền, cộng với ánh mắt ban nãy cô khẳng định Tiểu Tuyền là người xấu, lại thêm vẻ ân ái của 2 người, cô lại càng đau lòng...

_Thôi! Tớ vào dọn dẹp phòng nha! 2 cậu cứ từ từ...

Tiểu Tuyền nhìn Nana cười khinh bỉ:

_Tụi tớ làm cậu ngại à! Thôi cậu vào dọn dẹp đi!

Calvin khoác vai Tiểu Tuyền mỉm cười:

_Um! Cậu vào dọn dẹp đồ đạc đi!

Nana lảng tránh nụ cười hạnh phúc của Calvin:

_Um! Bye 2 cậu!.....

_Muốn đấu với tao à! Còn lâu nhá con ranh! Mày sẽ ko thắng đâu! Calvin và mọi quyền lực phải thuộc về tao - Tiểu Tuyền nở 1 nụ cười đầy gian xảo

_Cô ta quả là độc ác! 1 luồng yêu khí đang vây quanh cô ta! Sao Calvin anh lại ko nhận ra! Tình yêu đã làm mù quáng anh rồi à! Em nhất định phải thức tỉnh anh... - Nana nói với 1 giọng đầy quả quyết

End chap 24

26. Chương 25 : Nụ Hôn... (1)

Trời sáng, vài giọt nắng xuyên qua tấm kính chiếu nhẹ lên khuôn mặt thiên thần, khẽ cựa mình, anh ngồi dậy và mỉm cười vì giấc mơ ban nãy - giấc mơ 13 năm nay anh ko hề mơ thấy...

Cốc!!!Cốc!!! - tiếng gõ cửa nhẹ nhàng kèm theo một giọng nói ầm ập vang lên ngoài phòng Calvin:

_Calvin dậy chưa? Xuống ăn sáng đi! Nana đã làm xong rồi đấy!

Một giọng nói khàn khàn dội ngược ra ngoài:

_Um! Tớ xuống ngay!

Thoảng nghe qua Nana cũng đủ biết Calvin ko khỏe. Cô đứng suy nghĩ 1 hồi rồi quay sang phòng của Tiểu Tuyền. Đứng trước cửa phòng của Tiểu Tuyền cô cảm thấy khó chịu thậm chí đến nghẹt thở, cố nở 1 nụ cười, cô đưa tay lên gõ nhẹ cửa và ôn tồn nói:

_Tiểu Tuyền dậy chưa? Xuống ăn sáng đi!

Cánh cửa bật mở, Tiểu Tuyền nhìn Nana lăm lăm rồi nhếch mép cười 1 nụ cười hết sức đều:

_Biết rồi! Osin à!...

Nana nóng mặt, cô nắm chặt khuỷu tay Tiểu Tuyền, đôi mắt long lên:

_Cô nghĩ cô là ai mà nói thế chứ? Cô có âm mưu gì với Calvin đây hả?

Tiểu Tuyền toan phản kháng nhưng liếc mắt sang 1 bên cô thấy Calvin đang tiến gần, nét mặt cô bắt đầu chuyển sắc, cô hạ giọng, đôi mắt ươn ướt:

_Tớ đâu làm gì cậu! Sao cậu lại đối xử với tớ như thế! Xin cậu buông ra đi! Tớ đau lắm! Có phải cậu thích Calvin ko?

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Calvin ko cần suy nghĩ, anh chạy nhanh đến hắt tay của Nana ra, đôi mắt giận dữ, giọng nói khàn khàn vang lên đáng sợ:

_Cậu làm gì vậy?

Nana nhìn Tiểu Tuyền – khuôn mặt hớn hở của cô càng làm Nana tức giận, rồi lại quay sang Calvin, cô nói bằng 1 giọng nhẹ nhàng nhất có thể:

__Tớ xin lỗi! 2 cậu xuống ăn sáng đi! Tớ đi qua Hebe chút!

Nana lẳng lặng bỏ đi, lòng cô như thắt lại, hàng ngàn mũi tên như xuyên thẳng vào tim cô, Calvin lại làm thế với cô sao? Anh ko nhận ra rằng mình đang mún tốt cho anh ấy sao? Anh ko nhận ra 1 luồng yêu khí đang vây quanh anh sao? Ôi! Mọi thứ như sụp đổ...

Nhìn bóng dáng nhỏ bé của Nana khuất dần, lòng Calvin chợt đau nhói 1 cách kỳ lạ, anh ko bao giờ nghĩ tới việc mình sẽ tổn thương Nana hay làm 1 hành động quá đáng với Nana, thế mà ban này anh đã hất tay cô, anh đã làm cô đau lòng. Anh cảm thấy hối hận, anh thậm chí trách mình sao lại ko suy nghĩ trước khi hành động. Nhưng anh lại nhìn sang Tiểu Tuyền, nụ cười lun trêu trịch trên môi, anh lại càng cảm thấy có lỗi hơn, anh đã thề sẽ ko yêu ai ngoài Tiểu Tuyền thế mà trong tim anh giờ đây lại cứ văng vẳng hình bóng của 1 người cô gái khác, anh thật sự mất phương hướng, anh ko biết mình nên làm sao...

Gió thổi nhẹ, ánh nắng như chợt tắt hẳn chỉ còn le lói 1 vài tia xuyên qua khuôn mặt hoàn hảo không một chút sức sống...

Ánh nắng

Ánh nắng đâu rồi???

Nó mún ánh nắng!!!

Tại sao lại ko thể đem đến 1 chút tia hy vọng cho nó!!!

Nó cần 1 chút ánh sáng thôi!!! 1 chút ánh sáng để nó có thể hy vọng, để nó có nghị lực để vượt qua những gì nó đã quyết định. Nhưng nó lại ko thể tìm được một tia hy vọng dù chỉ là 1 tí xíu...

“_Cậu làm gì vậy???

__Tớ xin lỗi!!!

__Hahaha! Sao mi đấu lại ta!!!

__Biết rồi! Osin à...”

Bóng tối...

Chỉ có bóng tối bên cạnh nó!!! Phải rồi. Vốn dĩ nó là Nguyệt Thần mà! Nó chỉ có thể sống với bóng tối. Ko hy vọng, ko hạnh phúc, ko tình yêu. Nó vốn lạnh lùng mà sao bây giờ lại trở nên ngốc nghếch thế! Nó vốn ko nên tin tưởng nơi tình yêu. Ôi! Nó điên mất! Nó gần như ngã khụy giữa cái cánh đồng mệnh mông toàn là hoa hồng héo tàn kia...

Tách!!!

Mưa à! Phải không?

Không phải! Đó là nước mắt của nó. Nó lại vì 1 người ko hề yêu nó rơi nước mắt nữa à! Nó có tổn quá nhiều nước mắt vì người ấy ko? 1 người lạnh lùng mà dễ dàng khóc vậy sao???

Nó không lạnh lùng như nó nghĩ...

Nó yếu đuối hơn nó tưởng...

Nó ích kỷ...

Nó ko mún Calvin thuộc về ai ngoài nó...

Nó ko còn là Nguyệt Thần lạnh lùng của ngày nào...

Nó đang dần trở nên 1 Nana yếu đuối của năm ấy khi 1 sự việc đau lòng xảy ra đã cướp đi papa mama nó...

Nó ngồi tựa vào 1 cái cây cổ thụ khá to nằm xa vườn hoa hồng đỏ. Nó cứ ngồi mãi ngồi mãi đến khi nó ngủ khi nào ko biết...

Gần 12h rồi mà ko thấy Nana về...

Lòng Calvin bồn chồn, lo lắng, anh đứng ngồi ko yên làm cho lũ bạn cũng cọc cằn theo. Jiro chịu ko nổi đứng phắt dậy kéo giật ngược Calvin:

_Cậu làm gì mà đi tới đi lui! Nhức cả đầu!

Calvin như mún hét vào mặt Jiro:

_Nana giờ này chưa về!

Jiro ngạc nhiên đến há hốc mồm, đến khi hoàn hồn, anh nắm cổ áo Calvin giận dữ:

_Cậu làm sao em tớ hả? Sao em tớ lại chưa về!

Calvin hất tay Jiro ra:

_Tớ còn nôn hơn cậu đây! Cậu gọi điện thoại cho Hebe xem! Tớ sẽ đi tìm Nana!

Nói rồi Calvin phóng mất tiêu, Jiro móc điện thoại ra gọi nhanh cho Hebe:

_Hebe hả? Nana có qua đó ko?

Hebe thoáng ngạc nhiên khi nghe giọng của Jiro, giọng nói cô lập tức lạnh lùng hẳn:

_Ko! Có chuyện gì vậy?

Jiro bắt đầu đổ mồ hôi:

_Hả? Nana mất tích rồi!

Hebe bắt đầu rối lên, cô hét toáng lên gọi Ella:

_Ella! Ella ơi! Nana mất tích rồi! Cậu đi tìm đi! Tụi tớ sẽ chia nhau ra tìm!

Hebe và Ella bắt đầu tá hỏa tâm tinh đi lục lọi mọi nơi để tìm Nana, ko biết cô đi đâu mà dùng đến linh cảm cũng ko thể tìm được cô...

Gió thổi nhẹ, xuyên qua đôi mắt ướt đang chìm vào trong giấc ngủ ngon lành. Cô khẽ cựa mình, đôi mắt chớp liên tục, cô dụi mắt, vươn vai gáp 1 cái rờ dãi và thoải mái...

Nhớ lại cảnh tượng hồi sáng, đôi mắt cô lại đượm buồn, cô nhìn lên bầu trời để ngăn dòng nước mắt đang trực trào, hít 1 hơi thật sâu cô chạy thật nhanh về nhà vì đã trễ buổi cơm trưa phải nấu cho Calvin...

Vừa đi đến gần vườn hồng, cô nhìn thấy 1 bóng dáng quen thuộc, 1 bóng dáng làm đầu cô khá là đau, 1 bóng dáng cô mún ôm chặt nó, mún nghe từng hơi thở của người đó. Cô đến gần người đó, đặt nhẹ bàn tay lên vai người đó, giọng nói ngại ngùng pha chút buồn bã:

_Ai vậy???

Chàng trai đó quay lại, nét mặt ngạc nhiên nhìn cô rồi lại từ từ dần ra, anh mỉm cười nhìn Nana:

_Cậu đi đâu đấy! Làm tớ lo chết!

Lòng cô bỗng ảm áp lạ thường, cô như ko tin vào tai mình “anh ấy lo ỉnh sao?” vẫn giữ thái độ lạnh lùng cô nói tiếp:

_Um! Tớ ko sao! Cậu về nhà với Tiểu Tuyền đi!

Calvin nhìn Nana rồi nở 1 nụ cười bí ẩn:

_Cậu vẫn còn giận à! Đừng giận mà! Tớ sẽ buồn đó!

Dứt lời, bỗng nhiên Calvin ôm chặt Nana vào lòng, anh ôm thật chặt, anh sợ chỉ cần buông ra thì Nana sẽ đi mất, anh ko biết mình đã và đang làm gì, điều đó là điều có lỗi với Tiểu Tuyền hay ko, anh chỉ biết anh đang làm 1 điều làm mình hạnh phúc...

Nana như vỡ oà, cuối cùng cô cũng được ôm chặt bóng dáng ấy, được cảm nhận hơi thở ấy, hơi thở ấy ấm áp phủ vào tai cô. Ôi! Cô hạnh phúc làm sao! Cô chỉ mún như thế này mãi! Nhưng có phải là Calvin yêu cô ko? Hay chỉ là sợ cô giận. Hạnh phúc này sẽ kéo dài trong bao lâu? 10p à hay 20p. Còn Tiểu Tuyền, ko lẽ Calvin bỏ mặc à! Mọi thứ mâu thuẫn lại dần chiếm lấy tâm trí cô. Và cuối cùng lý trí đã thắng tình cảm, cô đẩy Calvin ra, giọng nói lạnh lùng:

__Cậu đừng làm vậy! Tiểu Tuyền sẽ buồn đấy...

Nét mặt Calvin ái ngại, anh ngại ngần ko dám nhìn Nana, đến khi Nana toan bước đi thì anh lại kéo Nana lại, anh nói nhỏ đủ để 2 người nghe:

__Tớ xin lỗi! Cậu xem này nhé! Mong cậu sẽ hết giận...

Vừa dứt lời thì cả không gian bừng sáng, vườn hồng héo tàn bây giờ trở thành vườn hồng tràn ngập hoa hồng tươi, ánh đèn mờ ảo rọi xuống càng tăng thêm vẻ quyến rũ của vườn hồng này. Nana gần như hét lên trước cảnh tượng đẹp tuyệt ấy, cô lao nhanh đến các nhánh hoa đùa vui, nụ cười liên tục nở trên môi cô – 1 nụ cười dịu dàng và ko suy tư, đó là nụ cười thật sự...

Sao mà giống quá!!!

Từng cử chỉ đến nét mặt và cả biểu hiện!!!

Đến cả chỗ bí mật này Nana cũng đến lúc buồn!!!

Là sao đây???

Tiểu Tuyền thì mất ký ức...

Nana thì cứ giống như thế!!!

Tôi chết mất!!!

Calvin như bị nụ cười của Nana cuốn hút vào thế giới tràn ngập hoa hồng ấy, anh cũng chạy đến vui đùa cùng Nana. 2 người cứ thế đùa giỡn vô tư mà ko hề hay biết có 1 luồng sát khí đang hướng về phía Nana...

__Đùa giỡn vui nhĩ! Mày sẽ phải biến mất thế giới của tao với Calvin, Selina à! Ko ai có thể dành Calvin của tao! Calvin chỉ của tao thôi! Grừ...

Đôi mắt màu nâu xoáy sâu tận tâm can, đôi mắt long lên sòng sọc vì giận, đôi mắt mèo đặc lại đáng sợ hơn cả đôi mắt chết chóc của Genie, đôi mắt ấy dần mất hút sau cái bóng tối đáng sợ kia...

__Á!!!

Tay của Nana bỗng chạm vào gai của nhánh hoa hồng...

Máu rơi từng giọt xuống...

Báo hiệu 1 điều ko lành...

[End part 1]

Nana sẽ gặp chuyện gì????

Sự lựa chọn của Calvin là gì???

Tất cả sẽ có ở part sau!!!

Đón đọc nhé!!!

Sau chuyện Nana bị chạm tay vào gai hoa hồng kia thì ko còn chuyện gì nghiêm trọng xảy ra đối với cô...

Sáng hôm đó, Nana vẫn làm mọi việc như hằng ngày, cô dậy sớm để tranh thủ làm bữa ăn sáng và nấu thuốc cho Calvin. Xong xuôi mọi chuyện, cô bước đến cửa phòng Calvin gọi anh dậy, cô gọi mãi gọi mãi mà ko thấy Calvin trả lời, cô bắt đầu lo lắng, cô cố gọi lớn hơn nữa:

_Calvin ơi!!! Dậy đi! Cậu bị sao vậy?

Im lặng...

Không một tiếng động...

Rầm...

Cô đập mạnh hơn mà vẫn ko nghe thấy tiếng động...

Tức quá cô đập cửa đi vào thì...

Mặt cô đỏ như gấc, mắt chữ O mồm chữ A, sau khi hết thuốc tê thì cô lập tức quay mặt qua chỗ khác, mắt nhắm tịt, miệng thì ko ngừng hét:

_Sao cậu ko lên tiếng làm tớ tưởng cậu bị xỉu...

Diễn tả sơ sơ về tình trạng trước mắt, Calvin vừa đi từ phòng tắm ra, anh mặc mỗi 1 cái quần...Chính vì vậy nên Nana mới hét um sùm lên...

Calvin nhìn Nana ko nhịn được cười, anh đi vòng ra đằng trước Nana ghẹo cô:

_Tại tớ đang tắm sao trả lời được! Mặt cậu đỏ lên kìa! Haha...

Nana tỏ ra giận dữ, cô bỏ ra ngoài và ko quên liếc Calvin 1 cái sắc bén:

_Còn dám ghẹo tớ! Xuống ăn sáng đi!

Nana bỏ ra ngoài chỉ còn lại mình Calvin, anh để tay lên tim mình...

Thình...Thịch!!!

Thình Thịch!!!

Nhịp đập mỗi lúc nhanh hơn...

Nana à!!

Thật ra em là ai???

Em làm cho...

Tim anh thổn thức...

Cảm giác ấm áp khắp người...

Có phải là anh đã yêu em ko???

Calvin bỗng cảm thấy lòng mình ấm áp lạ thường. Nhớ lại khuôn mặt đỏ ửng lên của Nana anh mỉm cười ngọt ngào. Giây phút ấy, anh chỉ mún ôm chặt Nana vào lòng, siết nhẹ bàn tay của Nana để cô cảm nhận được tình cảm của anh dành cho cô đã lớn biết nhường nào! Nhưng anh ko bao giờ có thể làm thế...

Mơ hồ quá...

Mỏng manh quá...

Anh ko thể nào nắm giữ bàn tay em...

Em hoàn hảo tựa như một thiên thần...

Một thiên thần mà ko bao giờ anh với tới được...

Có lẽ anh đã và đang yêu em...

Yêu rất nhiều...

Nhưng nó cũng sẽ chấm dứt ngay thôi...

Bởi vì anh ko thể yêu em...

Bước ra khỏi phòng của Calvin, tim Nana đập liên hồi...

Tim mình đập nhanh quá! Nhưng lại ầm ập quá!

Nụ cười ấy...

Sao mà quen thuộc...

Thật ra anh là ai???

[Flash back]

_Em đỏ mặt kia! Dễ thương quá!

_Anh này! Chọc em hoài! Thấy ghét...

_Ai cho ghét! Ghét cũng phải lấy! Keke...

_Ai thèm plè...

_Thôi mà...

_Hi...

[End flash back]

Thật ra đó là gì? 2 người đó là ai?? Sao cứ văng vẳng trong đầu nó mãi. Nụ cười của Calvin thật sự quá ầm ập, ầm đến nỗi tan chảy trái tim băng giá mà cô đã mún giữ mãi...

Anh đã làm tan chảy trái tim băng giá của em...

Anh đã làm cho em yêu anh...

Anh chính là chìa khoá mở cửa trái tim em...

Anh có thể buộc em đối xử tốt với Tiểu Tuyền như với anh...

Anh có thể buộc chúng ta phải trở thành bạn bình thường...

Nhưng...

Anh ko thể buộc em ngừng yêu và nhớ anh...

Trái tim em sẽ mãi thuộc về anh...

...Tại phòng ăn...

Một không khí im lặng bao trùm cả phòng ăn. Cả 3 người đều chỉ chú tâm vào đĩa thức ăn của mình trước mặt...

Tiểu Tuyền ko chịu nổi nữa đành lên tiếng phá vỡ bầu không khí âm u đó:

_Nana à! Chút cậu ở nhà với tớ chút nhé! Tớ có chút chuyện cần nói!

Nana ko nói gì chỉ lẳng lặng gật đầu, cô quay sang Calvin dịu dàng nói:

_Calvin! Thuộc của cậu tớ đã nấu sẵn! Để trong đó đấy!

Calvin ngạc nhiên nhìn Nana:

_Sao cậu biết tớ bệnh!

Nana thản nhiên trả lời:

_Nghe giọng nói của cậu cũng biết cậu bị cảm rồi! Tớ lấy lá ly sau vườn cậu để nấu đấy! Cậu ko thích uống thuốc đắng mà phải ko? Lá ly sẽ tốt cho cậu đấy! Mà nhà cậu cũng có trồng lá ly mới hên chứ?

(Chú thích: Lá ly là loại lá mà Nana thích dùng để nấu thuốc uống cho đỡ đắng, loại lá này chỉ có ở Magic World)

“_Tớ dùng lá ly để nấu! Ko đắng đâu!

_Lá ly là gì vậy?

_Là loại lá mà chỉ có mami tớ và tớ biết dùng đấy!

_Vậy à! Vậy thì để tớ uống!

_Um! Tớ cho cậu hạt giống này cậu trồng đi! Mốt tớ chỉ cậu nấu”

Calvin ko nói nên lời, lại thêm 1 thứ giống Tiểu Tuyền nữa...

Nana hốt hoảng nhìn Calvin, cô lay lay người Calvin, Tiểu Tuyền cũng chạy đến lay Calvin...

Lúc này Calvin mới hoàn hồn:

_Um! Tớ ko sao! Chút tớ uống. Mà sao cậu biết cách nấu lá ly thế!

Nana nhìn Calvin ko sao cô thở phào nhẹ nhõm:

_Tớ biết nấu từ nhỏ! Mami tớ dạy tớ...

Calvin nhìn Nana ngạc nhiên rồi lại nhìn Tiểu Tuyền:

_Um...Tớ vào uống đây...

Nana là ai???

Tiểu Tuyền lại là ai???

Em mang cho anh nhiều kỷ ức...

Lại mang cho anh nhiều thắc mắc...

Em thật sự là ai???

...Tại phòng Nana...

Cô ngồi cạnh cửa sổ đón từng cơn gió nhẹ nhàng thổi qua mái tóc mềm mượt của cô. Mỗi lần như thế, cô lại cảm thấy thanh thản và ấm lòng hơn, có lẽ là do thấy gió thì cô như thấy được anh trai cô - người anh trai cô kính trọng nhất...

Đôi mắt cuốn hút đưa ra ngoài quan sát vẻ đẹp của những tán cây, cảm giác bình yên lan toả trong cô. Được một chút, cô lại bắt đầu suy nghĩ về Calvin, đầu óc lại miên man hình ảnh của anh...

Nấu lá ly. Bộ có gì đó ngạc nhiên lắm sao? Sao anh lại ngạc nhiên đến thế? Ko phải lại vì Tiểu Tuyền chứ...

Cô mở tủ, lấy sợi dây chuyền được cất kỹ càng trong chiếc hộp xinh xắn. Đó là sợi dây chuyền mang chữ N được khắc tinh tế cùng với những hạt pha lê đủ màu tạo nên một cái khung hình chiếc lá, sợi dây chuyền mang một cái gì đó huyền ảo, mỗi lần cô chạm vào nó thì các hạt pha lê ánh lên một màu đen tuyền. Thêm 1 điểm đặc biệt là sợi dây chuyền này ko bao giờ rời xa cô, cho dù có vứt nó đi thì nó vẫn quay về với cô...

Nhìn sợi dây chuyền, nhiều thứ thắc mắc lại tiếp tục hiện lên đầu cô. Cô nhớ rõ là mami và papa ko hề tặng cho cô sợi dây chuyền này. Thật ra là ai tặng cô cũng ko rõ...

Cốc Cốc!!! - tiếng gõ cửa cắt ngang dòng suy nghĩ của cô

Cô thừa biết là ai! Cố gắng tỏ ra một vẻ thân thiện nhất có thể, cô mở cửa:

_Có chuyện gì vậy?

Tiểu Tuyền bưng một khay thức ăn cùng với 1 chai rượu, miệng cười tươi tắn:

_Cho tớ vào được ko?

Nana miễn cưỡng gật đầu:

_Um! Cậu vào đi...

Tiểu Tuyền đặt chai rượu xuống bàn, cô rót ra 2 ly đưa cho Nana 1 ly cô 1 ly và nói:

_Tớ xin lỗi cậu chuyện hôm qua. Vì tớ quá yêu Calvin đấy thôi! Uống xong ly này! Xem như bỏ qua mọi chuyện nhé!

Nana thoáng ngạc nhiên với hành động của Tiểu Tuyền nhưng cô cũng đón lấy ly rượu và uống sạch:

_Um! Tớ uống nhưng ko chắc tớ sẽ bỏ qua đâu!

Tiểu Tuyền nở 1 nụ cười khá là gian xảo:

_Um! Cậu uống là được rồi!

Xoảng!!!

Cái ly rơi xuống...

Xé tan bầu không khí trong lành...

Nhức đầu...

Chóng mặt...

Nana ngã xuống...

Cô chỉ kịp nghe tiếng cười hả hê của Tiểu Tuyền...

27. Chương 25 : Nụ Hôn... (2)

Trời sập tối, Calvin quay về nhà, anh ko thấy ai cả, cả Tiểu Tuyền và Nana anh cũng ko thấy, anh gõ cửa phòng Nana nhưng ko thấy tiếng động...

Hoảng quá anh đập cửa cũng ko thấy Nana...

Anh qua phòng của Tiểu Tuyền cũng ko thấy Tiểu Tuyền...

Anh lập tức quay về phòng mình thì...

Tim đập nhanh, mặt đỏ lừ, anh quay mặt sang chỗ khác và hét thật to:

_Nana! Cậu dậy đi!...

Nghe tiếng ồn ào, Nana cự mình, cô ngồi dậy, dụi dụi mắt, nhìn Calvin ngạc nhiên hỏi:

_Sao cậu lại ở phòng của tớ?

Calvin ko dám quay lại, giọng nói ngượng ngùng pha chút hốt hoảng:

_Đây là phòng của tớ mà sao cậu lại qua đây! Với lại cậu...

Nana vừa ngạc nhiên vừa ko hiểu, cô nhìn xuống người cô thì:

_Á...Á...Á Sao tớ lại ăn mặc như vậy?

Calvin bịt tai:

_Ai biết cậu! Mặc đồ lại đàng hoàng đi!

Tình trạng là vậy, Nana đang mặc quần short và 1 cái áo sơ mi dài hơn cả quần, đã thế cái áo còn bị phanh nút ra. Thế thì hỏi sao ko hét với la...

Cô nhanh chóng sử dụng phép thuật để thay đồ ỉnh rồi ngại ngùng nhìn Calvin:

_Tớ xin lỗi! Tớ cũng ko biết sao lại thế! Tớ xong rồi cậu quay lại đi!

Calvin quay lại nhìn Nana nhăn nhó:

_Sao lại thành thế này!

Vẻ mặt Nana tức giận:

_Tớ ko biết! Tớ chỉ biết là uống xong ly rượu của Tiểu Tuyền đưa thì tớ thành thế này!

Calvin há hốc mồm:

_Là Tiểu Tuyền á! Sao tớ ko thấy Tuyền vậy?

Vẻ mặt của Nana chuyển sang dăm chiêu:

_Tớ ko biết! Suyt!...Tớ nghe tiếng dưới nhà kho!

Calvin và Nana nhanh chóng chạy xuống nhà kho...

Ầm!!!

Calvin mở cửa ra thì Tiểu Tuyền đang bị trói, mình mẩy đầy máu, nét mặt hốt hoảng, cô ko ngừng hét lên:

_Calvin cứu em! Nana thả tớ ra!

Calvin nhìn sang Nana, Nana thoáng ngạc nhiên, cô đẩy Calvin:

_Đi cởi trói cho Tiểu Tuyền kìa! Còn ngó cái gì?

...Tại phòng khách...

Nana nhìn Tiểu Tuyền ân cần hỏi:

_Cậu sao vậy? Ko phải nhà mình có trộm chứ?

Tiểu Tuyền giương đôi mắt hận thù nhìn Nana:

_Cậu đóng kịch hay lắm! Còn hỏi tớ à! Chính cậu đã làm tớ ra thế này mà còn bảo!

Nana ngạc nhiên vô cùng:

_Tớ cho cậu nói lại đây! Tớ làm cậu ra thế hồi nào? Chính tớ còn bị xỉu mà!

Tiểu Tuyền khóc lóc:

_Cậu còn nói thế được! Tớ 1 lòng muốn hoà với cậu! Thế mà cậu đã ko chịu thì thôi! Còn đánh tớ bất tỉnh. Đã thế còn trói tớ bảo tớ bỏ anh Calvin ko thì cậu rạch mặt tớ, đánh tớ. Cậu còn nói tớ ko chịu cũng kệ, cậu trói tớ ở đây! Còn cậu sẽ lên ngủ ở phòng của Calvin buộc anh Calvin phải chịu trách nhiệm! Thế mà giờ cậu còn nói thế à! Hic...

Calvin mở to mắt kinh ngạc nhìn Nana:

_Cậu...cậu làm vậy thật sao?

Nana giận dữ nhìn Tiểu Tuyền, cô nắm lấy khuỷu tay Tiểu Tuyền hét lên:

_Tớ làm thế hồi nào? Tớ ko phải là hạng người như thế!

Mắt Tiểu Tuyền ngấn nước, vẻ mặt tội nghiệp như một đứa trẻ mất ba mẹ:

_Cậu còn chối! Có người xấu nào thừa nhận mình là người xấu chứ! Cậu buông tớ ra...

Calvin hất mạnh tay Nana ra, nét mặt giận dữ:

_Cậu buông Tiểu Tuyền ra! Cậu quá đáng lắm rồi! Tớ ko mún nhìn thấy cậu nữa!

Nana nhìn Calvin:

_Vậy là cậu ko tin tớ?

Calvin nói với giọng chắc nịch:

__Chứng cứ rành rành mà cậu bảo tớ làm sao tin cậu? Cậu đi ra khỏi nhà tớ ngay!

Nana nhìn Calvin 1 lần nữa, đôi mắt nâu đặc lại, ánh mắt sắc bén pha chút lạnh lùng, cô nói bằng 1 giọng nói lạnh lùng nhất từ trước đến nay:

__Được! Chào cậu!

Nói xong, Nana bước đi, bước đi dứt khoát, cô ko hề quay lại nhìn Calvin dù một cái liếc cũng ko. Nét mặt lạnh băng của một nguyệt thần...

[cont...]

(

Cô chạy mãi chạy mãi, vẫn là vườn hồng hôm đó, cô ngồi bệch xuống đất. Khuôn mặt thất thần, lạnh lùng đến đáng sợ, cặp mắt vô hồn...

Ánh sáng...

Ta ko cần người...

Ta cần bóng tối...

Hy vọng...

Đã tắt...

Trái tim...

Đã chết...

“ __Tớ ko muốn nhìn thấy cậu nữa

__Cậu đi khỏi nhà tớ”

Từng câu nói...

Như cửa thẳng vào trái tim mỏng manh ấy...

Nước mắt...

Rời từng giọt vào lòng bàn tay...

Dập tắt hy vọng cuối cùng...

Khơi gợi nỗi đau...

Nỗi đau thấm sâu vào con tim...

Anh ghét em đến thế sao???

Em thật sự ko có làm mà...

Sao anh ko tin em...

Sao ko tin dù chỉ 1 lần...

Nước mắt rơi càng lúc càng nhiều, nét mặt cô biến sắc, cô ngã xuống giữa vườn hoa hồng đó vô tình va vào nhánh hoa hồng hôm đó...

Máu...

Lại rơi...

Từng giọt một...

Thấm qua cánh hoa hồng ấy...

[End Part 2]

Nana sẽ như thế nào???

Liệu Calvin sẽ làm theo tiếng gọi con tim mình ko???

Sẽ có ngay ở part 3

_Ồ đây là đâu???

Hebe nhìn Nana mừng rỡ:

_Cậu dậy thì tốt rồi! Đây là nhà của tớ mà!

Nana gật gật đầu, nét mặt buồn bã:

_Um! Sao tớ lại ở đây!

Ella đến gần Nana và ngồi xuống:

_Tại linh cảm tụi tớ thấy cậu ở vườn hồng đang gặp nguy hiểm nên dắt cậu về! Mà sao cậu lại ra nông nổi này!

Một lần nữa Nana lại rơi nước mắt, cô bắt đầu kể cho 2 đứa bạn thân thiết nhất nghe chuyện hôm qua...

Hebe phần nộ:

_Sao cậu ta lại có thể làm thế! Quá đáng quá mà!

Ella hậm hực:

_Cậu ta được lắm! Sao lại có thể nghĩ Nana của tớ như thế chứ?

Hebe sẵn tay áo, giọng nói tức giận vô cùng:

_Rõ ràng là Nana yêu cậu ta mà! Ko lẽ cậu ta ko biết mà còn làm thế! Phải cho cậu ta 1 trận mới được!

Nana ngăn Hebe lại, cô kéo Hebe ngồi xuống:

_Đừng làm thế! Ko sao đâu! Nhờ cậu ấy mà tớ mới trở lại là một Nguyệt thần được mà!

Hebe nhìn Nana mà lắc đầu ngao ngán:

_Đến giờ phút này mà cậu còn bênh cậu ta! Tớ hết biết nói sao?

Ella chợt nhớ ra và la lên:

_Hôm nay là ngày họp của 2 nhóm đó! Chuẩn bị đi Nana!

Hebe và Nana uể oải đáp:

_Um! Cậu cũng chuẩn bị đi!

Buổi họp diễn ra cũng bình thường nhưng có 1 số người thì ko được bình thường cho lắm...

Hebe suốt buổi cứ cắm đầu vào ly nước trước mặt mình, Jiro thì thỉnh thoảng nhìn Hebe rồi lại cúi đầu xuống, Xebe thì vẫn luôn miệng nói chuyện mặc dù trong lòng đang nhói lên, Aaron thì luôn hướng cặp mắt về Xebe. Trớ trêu nhất vẫn là Nana và Calvin, Calvin thì nhìn Nana với ánh mắt khó xử, còn Nana thì lại nhìn Tiểu Tuyền với cặp mắt hận thù...

Ngồi mãi cuối cùng Nana được giao nhiệm vụ đi lấy nước cô mừng rỡ lập tức đứng dậy đi liền nhưng trớ trêu 1 cái là Calvin cũng được phân công đi lấy nước chung...

Dọc đường cả 2 ko ai nói với ai câu nào...

Không khí im lặng 1 cách đáng sợ...

Calvin đành mở lời trước:

_Nana! Tôi xin lỗi!

Nana ko quay lại, giọng lạnh băng:

_Xin lỗi gì?

Calvin hạ giọng:

_Tôi ko nên nói thế! Tôi đã nặng lời! Thật ra cậu có làm ko?

Nana quay phắt lại, đôi mắt nhìn thẳng vào Calvin, danh giọng:

_Ko tin thì cậu hỏi làm gì?

Calvin chạy theo Nana nắm chặt khuỷu tay cô:

_Tôi xin lỗi! Tôi ko cố ý!

Nana hất tay Calvin ra 1 cách lạnh lùng:

_Buông tôi ra!

Bóng dáng bé nhỏ ấy...

Quen thuộc quá...

Lạnh lùng quá...

Sao tim anh đau quá...

Nét mặt lạnh lùng của cô làm tim anh như muốn vỡ vụn thành trăm mảnh, anh có thể cảm nhận được trái tim của Nana đã bị tổn thương nặng nề. Chính anh! Chính anh đã làm điều đó. Anh thật tồi tệ, đã ko thể làm cô hạnh phúc mà đến cả bảo vệ cô anh cũng ko làm được...

Anh yêu em!

Thật sự yêu em mất rồi Nana à!

Anh ko cần biết ngày mai sẽ ra sao?

Ko cần biết Tiểu Tuyền sẽ như thế nào?

Chỉ biết rằng anh sẽ ko để mất em lần nữa...

Sẽ ko chậm trễ thêm một bước nào nữa...

Calvin chạy thật nhanh, ôm Nana từ đằng sau, siết chặt cô như ko muốn buông ra. Nana giật mình đẩy Calvin ra, cô giận dữ:

_Cậu ko cần làm mấy trò này! Tôi ko thích đâu!

Nana bước đi thật nhanh cố ko muốn để Calvin giữ lại, Calvin kéo tay Nana lại vô tình làm lộ ra sợi dây chuyền của cô, Calvin ngạc nhiên:

_Sợi dây chuyền đó...

Nana cố gỡ tay Calvin ra:

_Dây chuyền đó thì sao?

Calvin nắm chặt tay Nana hơn:

_Sao cậu có được?

Nana ko gỡ tay Calvin nữa, cô ngược lên nhìn anh:

_Cậu nói vậy có ý gì? Ý là tôi ăn cắp à?

Calvin lắc đầu:

_Ko phải! Nhưng nó rất quan trọng với tớ! Cậu nói đi!

Nana nhìn thấy nét mặt nghiêm trọng của Calvin cũng có chút xiêu lòng, vẫn giữ thái độ lạnh lùng cô nói:

_Tôi ko biết! Từ khi mất hết ký ức trước 5 tuổi thì sợi dây chuyền này đã đeo trên cổ của tôi! Nó ko tháo ra được! Ko vứt bỏ được. Tôi ko biết tại sao? Lý do là vậy! Đừng bao giờ nghĩ tôi đã ăn cắp từ tay ai!

Calvin kéo từ cổ mình ra 1 sợi dây chuyền hình chữ T:

_2 sợi này vốn là 1 cặp!

Nana ngạc nhiên:

_Sao cậu biết! Tại sao lại ở chỗ của tôi?

Calvin lấy 2 sợi dây chuyền ghép lại:

_Đó là do tớ làm sao tớ ko biết! Cậu xem này...Ko lẽ cậu là Tiểu Tuyền...

Nhức đầu...

Chóng mặt...

Đột nhiên Nana cảm thấy đầu mình nhức kinh khủng, những hình ảnh quen thuộc hiện lên liên tục trong đầu cô...

“_Tiểu Nho à! Tớ yêu cậu

_Tiểu Nho à! Tớ phải đi rồi!

_Cậu sẽ quay lại chứ Tiểu Tuyền!

_Sau này lớn lên tớ sẽ lấy cậu Tiểu Tuyền à!

_Um! Tớ cũng thế Tiểu Nho à!”

Lần này cô có thể nhìn rõ mặt cậu bé đó rồi. Cô cũng nhớ lại tất cả những ký ức trước 5 tuổi rồi...

Cô ôm thật chặt Calvin, môi thì ko ngừng cười, nước mắt ko ngừng rơi, cô thì thầm bên tai Calvin:

_Tiểu Nho à! Tớ sẽ lấy cậu mà! Hi...

Calvin ngạc nhiên mở to mắt ra, đó là tên năm ấy của 2 người, chỉ 2 người biết, cả papa và mami anh cũng ko hề biết, đây đúng là Tiểu Tuyền của anh rồi, anh siết chặt Nana mỉm cười hạnh phúc:

_Cuối cùng anh đã tìm được em Tiểu Tuyền à!

Hạnh phúc...

Hạnh phúc quá...

Cuối cùng em đã tìm được nó...

Được nắm bắt nó...

Được sở hữu nó...

Em sẽ ko để nó vụt mất thêm một lần nào nữa...

Một luồng yêu khí đã cắt ngang cái ôm của 2 người. Đó là Tiểu Tuyền, nói đúng hơn là con miêu tinh đã giả mạo Tiểu Tuyền, cô đang đứng ngay đó, đôi mắt mèo hận thù đang dán chặt vào Nana:

_Chính cô đã cướp đi hạnh phúc của tôi! Trả nó lại cho tôi!

Nói xong cô giơ móng vuốt sắc bén của mình nhắm thẳng vào Nana. Calvin chạy nhanh đến hất mạnh tay cô ra và giáng 1 cái tát vào khuôn mặt khả ái của cô:

_Cô điên à! Sao cô lại giả mạo Tiểu Tuyền chứ?

Tiểu Tuyền gương đôi mắt đầy sự hận thù của mình liếc nhìn Nana rồi đến Calvin:

_Anh biết tôi đã yêu anh bao lâu chưa? Từ lúc trước anh gặp con nhỏ này đây!

_Em có sao ko?

_Ko sao cảm ơn anh!

_Sẽ ko còn con mèo nào dám ăn híp em nữa đâu!

_Dạ!

_Mạnh mẽ lên nhé! Mèo con!

_Sau này em sẽ thích mình anh thôi!

_Ngốc ă! Sau này có duyên sẽ gặp lại! Bye em!

_Bye anh

Calvin ngạc nhiên hỏi:

_Ko lẽ cô là...con mèo năm đó à?

Tiểu Tuyền gật đầu:

_Um! Em tưởng anh quên em rồi!

Calvin nhìn Tiểu Tuyền giận dữ:

_Tôi ko ngờ mèo con đáng yêu hôm đó lại trở thành một con miêu tinh mưu mô như cô! Tôi thật sự thất vọng!...

Nana bịt miệng Calvin lại:

_Anh đừng nói thế! Sẽ tổn thương cô ấy đó!

Calvin ngạc nhiên:

_Nhưng...

Nana nhanh chóng cắt ngang lời nói của Calvin:

_Em cũng là con gái mà! Em hiểu! Nói vậy sẽ tổn thương cô ấy rất nặng đó!

Calvin đành im lặng nghe lời Nana, Tiểu Tuyền đương nhiên là ngạc nhiên với cách đối xử của Nana, ko ngờ mình đối xử thậm tệ với Nana đến thế mà Nana lại đối xử tốt với mình như vậy:

_Tại sao lại tốt với tôi như thế? Tôi đã hại cô mà!

Nana mỉm cười dịu dàng nhìn Tiểu Tuyền:

_Cũng tại vì cậu quá yêu anh Calvin thôi! Ko sao đâu! Tổ quên rồi!

Tiểu Tuyền chỉ biết lẳng lặng bỏ đi vì nỗi nhục của mình...

Calvin nhìn Nana bằng 1 ánh mắt âu yếm:

_Em...nhân hậu quá!

Nana nhìn lại Calvin mỉm cười:

_Vậy mới là Nana chứ!

Calvin nhẹ nhàng đặt môi mình lên môi cô...

Ngọt ngào...

Nồng nàn...

Giây phút ấy chính là giây phút hạnh phúc nhất của 2 người...

Giây phút cả thế giới chỉ còn lại 2 người...

End chap 25

Couple CalSel đã thành!!!

Rắc rồi còn đang ở 4 người Hebe, Jiro, Xebe và Aaron!!!

Rắc rồi này sẽ được giải quyết như thế nào???

Tiếp tục theo dõi chap 26 nhá!!!

28. Chương 26 : Thức Tỉnh...

Buổi chiều...

Cả một khu vườn ngập tràn trong sắc vàng, đó là màu vàng của lá phong, của ánh nắng đang he hé chiều qua từng kẽ lá. Bầu trời dường như xanh và rộng hơn...

Và giữa cái khung cảnh đẹp và thơ mộng ấy, phảng phất một hương dịu đặc biệt của một cô gái, có lẽ ko! Đó phải gọi là một thiên thần...

Khuôn mặt nhỏ gọn, đôi mắt đen láy với hàng mi cong vút, đôi môi gợi cảm đang ngân nga câu hát, mái tóc dài mượt mà đang phất phơ trong gió, từ đó toả ra một mùi hương đặc biệt và khó tả - một mùi hương làm dịu lòng người và cũng làm người ta dậy lên mùi vị của chiến tranh. Đó chính là Xebe...

Xebe đang nằm thả mình giữa vườn hoa rải đầy lá phong, miệng đang ngân nga câu hát mà cô cũng ko biết nó từ đâu có và do ai sáng tác, cô chỉ biết hát và hát thôi...

Tiamo Te Quiero...

Mei yi tian dou yao ai shang ni...

Tách!!!!

Một giọt nước mắt khế rơi từ khoé mi xuống thảm cỏ xanh mát...

Đột nhiên Xebe khóc. Cô ko biết tại sao mình khóc? Đơn giản là vì bài hát này làm cô cảm động chẳng? Hay là vì nó quá quen thuộc. Cũng có thể là cảm xúc đột xuất thôi! Đầu cô chợt loáng thoáng một vài hình ảnh. Hình ảnh của một vài kỷ ức mà cô chẳng hề muốn tìm lại...

Một cơn gió nhẹ thoảng qua mang một vài cánh hoa Tulips lướt qua khuôn mặt xinh đẹp của cô. Khế đưa tay lên đón một cánh hoa, siết nhẹ vào lòng bàn tay, cô cảm thấy ấm áp lạ thường. Chắc là do cô thích hoa này từ nhỏ hay tại vì nó tượng trưng ột thứ gì đó quan trọng đối với cô...

Tuyết...

Bỗng nhiên rơi...

Lạnh lùng và vô cảm...

Xebe lại đưa tay đón từng mảnh tuyết, xoa nhẹ nhàng vào lòng bàn tay, bỗng cô cảm thấy ấm áp chứ ko lạnh như ban đầu nữa. Bất chợt cô lại nở một nụ cười khó hiểu...

Tuyết...

Vẫn cứ rơi...

Ấm áp và ngọt ngào...

Đột nhiên từng mảnh tuyết trước mặt cô đều trở thành màu vàng – như màu của hoa Tulips ban nãy. Cô vô tư đùa giỡn với tuyết, đưa tay ra đón từng mảnh tuyết mà lòng cô chợt dâng lên một cảm xúc hạnh phúc khó tả...

Tuyết vẫn cứ rơi...

Gió vẫn cứ thổi...

Xebe vẫn đùa vui với tuyết...

Chợt...

Lặng tai nghe thật kỹ...

Đó là tiếng đàn...

Du dương và lãng mạn...

Tiếng đàn ấy vẫn cứ vang lên đều đều bên tai Xebe...

Nó cuốn hút cô...

Cô lần theo tiếng đàn mà đi, cô cứ đi, đi mãi. Cô chẳng còn bận tâm sau tiếng đàn đó là một thế lực nào, cô chỉ biết ngay lúc này đây nếu cô ko đi tìm tiếng đàn đó thì cô sẽ ân hận cả đời. Con đường dẫn đến nơi có tiếng đàn phát ra trải đầy hoa Tulips ở hai bên. Chính giữa là một thảm màu vàng. Ko hiểu sao trong đầu cô lại tiếp tục loáng thoáng những ký ức xa xưa ấy...

Ngôi nhà mang màu xanh dương xen lẫn màu trắng – màu tượng trưng cho băng tuyết, được khắc một cách tinh tế hình ảnh của một cô gái cầm bông hoa Tulips - một cô gái khá là giống Xebe đang dần hiện lên trước mắt cô...

Đưa tay lên sờ nhẹ vào bức tường khắc hình cô gái đó. Xebe chợt thấy tim mình nhói lên. Một vài ký ức lại loáng thoáng trong đầu cô...

“_Em thích ko?

_Thích! Anh khắc à!

_Um...Chỉ dành riêng cho em thôi!”

Nhẹ nhàng bước vào nhà, đập vào mắt cô là một cuốn sách nhạc. Xebe nâng cuốn sách lên và lật nhẹ từng trang giấy...

“Tiamo TeQuiero

Mei yi tian dou yao ai shang ni...”

Xebe mở to mắt kinh ngạc, cô như ko tin vào mắt mình, chính là bài hát đó, bài hát làm cô cứ thắc mắc mãi...

Cô càng tiến sâu hơn nữa, cuốn sách làm cô rất tò mò...

Aaron ngồi thẩn người và phiêu theo một bài hát – bài hát vốn chỉ dành riêng cho anh và Xebe. Từng dòng chữ, từng nốt nhạc anh đều đặt tất cả tình cảm của mình vào...

Nhưng giờ đây Xebe đã quên tất cả, quên cả giây phút hạnh phúc của cả hai người. Đau lòng hơn nữa cô lại yêu Jiro - người bạn thân nhất của anh.

Anh đã từng rất yêu cô...

Anh đã từng xem cô như cả thế giới của anh...

Anh đã từng nghĩ nếu cô rời xa anh thì anh sẽ ra sao...

Anh đã từng tưởng tượng về cuộc sống của hai người sau này...

Nhưng tất cả đều đang dần rơi vào tuyệt vọng...

Khi cô chẳng nhớ anh...

Anh đã từng nghĩ sẽ chấm dứt tình yêu của hai người tại đây...

Nhưng anh chẳng thể làm được...

Tình yêu cả anh đối với cô thật sự quá lớn...

Lớn đến nỗi chẳng có thứ gì có thể thay thế cô, chẳng thứ gì có thể khoả lấp nỗi nhớ của anh về cô. Anh đã từng nghe nói rằng ko có thứ gì là vĩnh cửu. Anh cũng biết cô là thánh nữ của Magic World, chuyện hai người xa nhau là sớm muộn thôi. Anh biết và anh hiểu hết tất cả, thế mà trái tim anh sao vẫn nhói lên từng đợt khi nghĩ đến ngày hôm ấy – cái ngày đau khổ nhất của hai người. Đến ngày hôm nay, cô đã thực sự từ chức thánh nữ, những tưởng sẽ được hạnh phúc bên nhau thế mà cô lại quên tất cả. Giá như anh chưa từng gặp cô, chưa từng yêu cô, chưa từng hạnh phúc thì anh sẽ ko đau khổ và dằn vặt như lúc này. Nhưng tất cả chỉ là “giá như” thôi. Bởi vì nó đang tồn tại sờ sờ trước mặt anh, mặc dù là vậy nhưng tình cảm của anh dành cho cô vẫn ko nguôi ngoai đi phần nào. Trong trái tim anh lúc nào anh cũng mong khi mở mắt và trước khi đi vào giấc ngủ đều có cô bên cạnh, anh ko ngừng tưởng tượng về niềm hạnh phúc khi anh và cô trở thành một đôi vợ chồng trẻ. Thế thì sao? Anh đã gần như gục ngã khi sự thật ấy xảy ra...

Tại sao thần Joe lại tàn nhẫn vậy chứ? Tại sao lại nỡ chia rẽ hai người để rồi bây giờ lại xoá ký ức của cô...

Tuyệt vọng...

Dằn vặt...

Đau khổ...

Anh chỉ còn biết thốt lên những tiếng nấc và chấp tay nguyện cầu cho cô được hạnh phúc bên Jiro và mong Jiro cũng sẽ yêu cô hơn anh đã từng yêu...

[cont...]

29. Chương 26 : Thức Tỉnh... (2)

Tiếng đàn càng lúc càng gần, cô dừng lại ở một căn phòng màu xanh da trời. Cô xác định chính căn phòng này phát ra tiếng đàn du dương đó. Đẩy cửa một cách nhẹ nhàng để người đó ko phát hiện. Cô đưa đôi mắt lướt quanh căn phòng và dừng lại ở người con trai đang lướt nhẹ từng ngón tay trên chiếc đàn piano...

Tiếng đàn ấy...

Giai điệu ấy...

Là bài hát đó...

Người đàn lại là...

Người đang đàn là một chàng trai cực kỳ điển trai, đôi mắt sâu thẳm ẩn chứa một nỗi buồn, làn da trắng như tuyết pha một chút hồng hồng - một làn da đẹp hơn cả con gái, tất cả dường như quá hoàn hảo, mọi thứ tuyệt vời ấy đều gói gọn trên khuôn mặt baby cực đáng yêu ấy. Nhưng tiếc rằng người con trai ấy ko hề cười, đôi mắt ẩn chứa một nỗi buồn và khuôn mặt lạnh tanh...

Tiamo TeQuiero

Mei yi tian dou yao ai shang ni

Sha la he And I Love You

Wo mei tian dou yao ai shang ni...

Tiếng hát trầm ấm được vang lên, tiếng hát hoà quyện vào tiếng đàn ấy dường như là sự kết hợp hoàn hảo, đến nỗi ko ai ko say đắm trước tiếng hát đó...

Tiếng đàn vừa dứt cũng là lúc chàng trai ấy mở to mắt kinh ngạc:

_Sao cậu lại đến đây!

Xebe dán chặt mắt vào chàng trai đó:

__Tại vì cậu đàn hay quá!

Chàng trai đó thoáng mỉm cười:

__Cậu cũng đã từng nói thế với tớ đấy! Cậu nhớ ko?

Xebe nhìn chàng trai ấy khẽ nhủ mày như đang cố tìm kiếm một kỷ ức quan trọng:

__Tớ...ko thể...nhớ...xin lỗi cậu...Aaron...

Aaron cảm thấy khoé mi mình cay cay, ngược mặt lên trần nhà để ngăn nước mắt ko trào ra:

__Thật sự...tình cảm của mình chỉ chấm dứt tại đây sao???

Nhìn thấy Aaron như thế Xebe chợt cảm thấy lòng mình đau như cắt, cô thật sự ko thể chịu đựng thêm nữa, chân cô cố bước nhanh còn miệng thì ấp a ấp úng:

__Tớ xin lỗi...tớ về đây...

Aaron nắm chặt khuỷu tay của Xebe giật ngược lại, anh ôm cô vào lòng:

__Đừng đi...em ở lại với anh một chút cũng ko được sao??

Nước mắt...

Rơi xuống...

Rất nhiều...

Thấm qua mái tóc phảng phất mùi hương quen thuộc...

Len qua khuôn mặt đáng yêu của cô ấy...

Aaron thật sự ko cầm cự được nước mắt nữa, anh khóc, khóc thật nhiều, giữ chặt Xebe trong vòng tay, tìm anh ko hề có cảm giác hạnh phúc mà chỉ là đau khổ, là giằng xé, là trối buộc khi Xebe chẳng nhớ gì về anh, chẳng còn yêu anh...

Nước mắt...

Là nước mắt của anh ấy...

Một vài giọt khẽ thấm qua kẽ miệng...

Đắng và mặn...

Xebe vẫn để yên, cô ko hề đẩy Aaron ra, phải nói là cô ko hề có ý định đó. Ở trong vòng tay của Aaron cô cảm thấy ấm áp và hạnh phúc, nhưng liệu có ấm áp khi nước mắt của Aaron có vị đắng...

“ __Anh yêu em!

__Em cũng thế!

.....

__Papa! Đừng mà!

__Thần Joe! Con xin ngài!

__Con và Aaron thật sự yêu nhau!

__Đừng chia cách tụi con mà!

__Luật của Thánh Nữ là ko thể yêu! Tách hai người đó ra!”

Từng mảnh, từng mảnh kỷ ức lại tiếp tục hiện lên. Xebe nở một nụ cười hạnh phúc và ôm chặt Aaron hơn...

Aaron siết chặt Xebe trong vòng tay, anh biết rằng mình có giữ như thế mãi thì Xebe vẫn thuộc về Jiro - bạn thân của anh, anh ko còn cơ hội được yêu Xebe nữa. Aaron cảm thấy như hàng ngàn mũi tên xuyên thẳng vào tim mình, anh buông Xebe ra:

_Tớ xin lỗi!...

Xebe vẫn giữ nụ cười trên môi, mắt thì ko rời Aaron:

_Xin lỗi chuyện gì?

Aaron quay mặt ra cửa sổ, hai tay đút vào túi quần:

_Tớ ko nên làm thế! Sẽ có lỗi với Jiro!

Xebe chạy đến trước mặt Aaron mỉm cười:

_Nhưng nếu em nói anh ko có lỗi thì sao! Á Luân ngốc!

Aaron mở to mắt kinh ngạc:

_Cậu mới gọi tớ là gì?

Xebe nhéo nhẹ má của Aaron:

_Gọi là Á Luân đó ngốc! Em nhớ ra hết rồi...

Aaron mừng đến hết ko lên tiếng, anh chỉ kịp ôm chặt Xebe vào lòng và siết nhẹ bàn tay của cô, bao nhiêu nhớ nhung như vỡ oà...

Nước mắt...

Vẫn rơi...

Rất nhiều...

Nhưng...

Nó ko đắng và mặn...

Mà...

Nó ngọt...

Đó chính là nước mắt dành cho sự hạnh phúc...

Hạnh phúc của một cặp tình nhân tìm lại được nhau...

_Em muốn nghe anh đàn!

_Anh cũng muốn nghe em hát!

_Chúng ta sẽ mãi hạnh phúc như thế này nhé anh!

_Um...sẽ mãi hạnh phúc...

End chap 26

Aaron và Xebe đã có thể quay lại!

Thế còn JiHe????

Chap sau sẽ rõ!!!

30. Chương 27 : Em Sẽ Yêu Anh Lần Nữa... (1)

“_Hát tớ nghe đi!

_Để tớ bắt nhịp cho cậu hát nha!”

Mắt nó mở to nhìn lên bầu trời, hai bên khoé mắt đang rơi từng giọt nước mắt – Đó là nước mắt cho sự hạnh phúc khi nhớ lại những kỉ niệm vui vẻ ngày nào hay là nước mắt dành cho sự đau khổ đã ko nhận ra

tình cảm của mình sớm hơn. Những giây phút hạnh phúc vẫn luẩn quẩn quanh đầu nó. Đó là những kí ức mà nó muốn ôm giữ mãi...

“_Hebe à! Anh yêu em! Em đồng ý cho anh bảo vệ và che chở cho em!

_Em...xin...lỗi...”

Lại một vài kí ức thoáng qua. Nó ko còn ngăn chặn được những giọt nước mắt hư hỏng kia, nước mắt ào ra như mưa. Đó là một quyết định sai lầm nhất trong cuộc đời nó, đó ko chỉ là kí ức mà còn là một giây phút đau đớn nhất. Câu nói “Em...xin...lỗi” của nó vẫn vang vọng bên tai nó khiến nó càng đau khổ hơn...

Thật ra nó cũng đâu muốn thế! Nó nghĩ làm như vậy, người chị yêu quý của nó sẽ vui vẻ và hạnh phúc. Nó ko nghĩ rằng mình đã yêu người ấy. Tất cả chỉ là do nó quyết định quá vội...

Nhưng bây giờ nhìn thấy chị nó hạnh phúc bên người chị nó yêu thật sự thì nó cũng nhẹ nhõm phần nào. Nhưng còn nó...Nó đã ko còn có quyền lựa chọn hạnh phúc ình nữa rồi. Ước gì nó có thể quay ngược lại thời gian chọn lựa lần nữa. Nhưng tất cả đều đã quá chậm trễ. Nó dần dần thiếp đi trong cơn buồn ngủ đang xâm chiếm lấy nó, tiếng nấc nhẹ phát ra từ cổ họng rồi tắt dần...

Những cơn mưa bất ngờ trút xuống. Cả khu vườn lại trở nên ẩm ướt. Nó vẫn đang nằm đó, mưa rơi từng giọt thấm qua đôi mắt và đôi môi của nó. Nước mắt của nó hoà lẫn vào nước mưa. Mặc dù mưa ko to, chỉ lất phất thôi nhưng cũng đủ làm người khác ngã bệnh khi đứng hàng giờ ngoài đó. Thế mà nó đã nằm đó cả tiếng đồng hồ. Môi nó đã tái nhợt đi, khuôn mặt trắng bệch, đôi mắt vẫn nhắm nghiền, nó vẫn ko muốn đứng dậy mặc dù toàn thân đã rã rời...Bỗng dừng ở đâu một cơn gió thoáng qua, gió ko mạnh, chỉ nhẹ nhẹ thoáng qua người nó.

Một vòng tay rắn chắc và ấm áp nhắc bổng nó lên. Nó ko giẫy giụa cũng ko hề mở mắt chỉ ngả đầu vào người của người đó để cảm nhận hơi ấm ấy. Nó sợ nếu nó chỉ cần mở mắt thì người đó sẽ đi mất...

Đi được một đoạn đến một ngôi nhà nhỏ, người đó đặt nó xuống. Lấy một chiếc khăn nóng đắp vào trán nó. Nó dần dần mở mắt, nhìn vào người đối diện với ánh mắt vừa biết ơn vừa tiếc nuối:

_Cám ơn cậu!

Người ấy vẫn nhìn nó, đôi mắt đỏ dần lên:

_Tại sao cậu ko vào nhà! Làm như thế sẽ bệnh đấy!

Nó mỉm cười lau nhẹ giọt nước mắt đang lăn xuống khuôn mặt kia:

_Ko sao đâu mà! Chẳng phải giờ đã ko có gì rồi sao!

Người ấy nắm chặt bàn tay của nó như ko muốn buông:

_Cậu hứa là sẽ ko làm như thế nữa nhé! Tổ sẽ rất lo đấy!

Nó giật nhẹ bàn tay của mình ra và mỉm cười:

_Tổ ko đảm bảo đâu đấy!

Người ấy nhào đến ôm chặt nó, chặt đến nỗi nó ko thể nhúc nhích:

_Cậu đừng đùa nữa! Chúng ta bắt đầu lại được ko? Xebe đã nhớ ra mọi chuyện rồi!

Nó vẫn ko phản kháng:

_Chị Xebe nhớ ra thì sao! Cậu ko nhớ tổ đang là Thánh nữ à! Jiro à! Quên tổ đi!

Jiro vẫn ôm chặt nó:

_Tổ sẽ ko bao giờ quên được cậu đâu! Chúng ta hãy tìm thần Joe đi!

Nó dùng hết sức của mình đẩy Jiro ra:

_Xin lỗi cậu! Chúng ta ko thể đâu...

Nói xong, Nó vùng ra khỏi tay của Jiro, chạy vụt đi để lại Jiro đau khổ đứng đó, anh chỉ biết hét thật to tên nó mà thôi:

__Hebe!...

Ko hiểu sao hôm nay Magic World im lặng một cách lạ thường. Những dãy phố rất vắng lặng, hầu như là ko có người. Nó chỉ biết cắm đầu chạy, màn mưa bỗng dưng cũng dày đặc dần. Mắt nó cũng mờ dần, chân nó thì ko còn sức lực, hơi thở cũng dần đứt quãng. Nó ngã nhào người xuống đất, nước mưa văng tung toé vào người nó, mặt nó...

Giây phút ban nãy nó chỉ muốn đồng ý với Jiro. Nhưng làm sao nó có thể cho Jiro cũng chịu khổ với nó chứ. Nếu muốn từ chức Thánh Nữ nó cũng đi một mình. Đau khổ hãy để nó chịu một mình...

Đôi mắt của nó hướng sang thềm cung của thần Joe...

Chú thích:

Nếu muốn từ chức Thánh Nữ thì phải có một trong hai điều kiện:

1. Ko còn khả năng trấn giữ Bảo vật của Magic World
2. Thi hành nhiệm vụ quan trọng do thần tối cao giao

Nhưng nếu muốn tự rời bỏ chức Thánh Nữ vì tình yêu thì phải chịu hình phạt:

1. Nếu là hai người cùng đến khẩn cầu thì cả hai người sẽ phải nhận hình phạt là mất hết tất cả phép thuật và đẩy xuống làm người phạm
2. Nếu chỉ có Thánh Nữ đến khẩn cầu thì Thánh Nữ sẽ chấp nhận hình phạt là mất hết kí ức và chịu mọi hình phạt đau khổ trong tù khổ ải của Magic World 3 năm (trong 3 năm đó người đó sẽ mất hết tất cả phép thuật cho đến khi hết kì hạn 3 năm)

*Chú thích: Tù khổ ải: nếu như 18 tầng địa ngục là nơi ma quỷ sợ nhất thì tù khổ ải chính là nơi kinh tởm nhất dành cho các vị thần của Magic World, thường dùng để phạt những trọng phạm của Magic World cũng như những kẻ vi phạm luật lệ trên Magic World...

[End part 1]

Trong tình yêu có vị ngọt cũng có vị đắng...

Khi vị đắng qua đi...

Thì vị ngọt sẽ đến...

__Đưa cô ta vào trong!

Một người đàn ông lực lưỡng đẩy mạnh một cô gái xuống đất rồi khoá chặt cửa sắt và bỏ đi. Cô gái vẫn nằm đó, đầu tóc rũ rượi, người đầy thương tích, cô dường như gượng dậy ko nổi, tay chân cô bị một loại dây xích cực kỳ rắn chắc của Magic World xích chặt lại ko thể nhúc nhích. Xung quanh cô ta là những người cũng giống như cô, đau đớn và tàn tạ. Dãy phòng đó vang lên nhiều tiếng hét kinh rợn – đó chính là Tù khổ ải – nơi giam giữ tù binh của Magic World...

Ánh sáng le lói xuyên qua một cái cửa sổ nhỏ chỉ bằng bàn tay chiếu nhẹ vào cô gái ấy...

Như ánh sáng chiếu xuyên qua màn đêm tăm tối...

Như một chút hy vọng dành cho tôi và anh...

Em nhớ anh...

__Chào thần Ariel!

__Chào! Ta có thể vào thăm một người được ko?

__À...chuyện này...thần Joe...

__Ta chỉ vào chừng nửa tiếng thôi! Đi mà!

_Um...thế thì thần Ariel nhanh nhanh nhé!

Ariel tay xách một đồng đồ ăn và thuốc men bước nhanh vào khu phòng đầy thảm thiết đó. Cô nhanh chóng tiến đến cô gái ban nãy và cúi trối cho cô, nhẹ nhàng dìu cô gái đó xuống, cô đưa đồ ăn và chải lại mái tóc cho cô gái ấy. Bất chợt Ariel ko cầm được nước mắt, cô khóc nức lên:

_Con gầy đi nhiều quá! Khổ lắm phải ko con?

Cô gái ấy nở một nụ cười méo xệch:

_Ko khổ đâu mẹ! Chỉ cần có thể từ chức Thánh nữ này thì con có thể chấp nhận tất cả!

Ariel vuốt nhẹ lên khuôn mặt gầy gộc của cô gái ấy:

_Hebe! Con ngốc quá! Tại sao phải gánh chịu một mình chứ? Con yêu Jiro đến thế sao?

Lần này Hebe nở nụ cười tươi hơn:

_Thật sự là con rất yêu Jiro! Nếu ngược lại là mẹ, mẹ có vì ba mà làm thế ko?

Ariel nghẹn ngào ôm chặt Hebe vào lòng, cô thoa thuốc và đút cho Hebe ăn từng miếng đồ ăn mà lòng cô đau ko thể tả. Chứng kiến cảnh con mình như thế cô muốn khuyên Joe thả Hebe biết chừng nào nhưng “Quốc có quốc pháp, Gia có gia quy” nên cô đành chấp nhận...

_Chỉ còn một năm nữa thôi! Con sẽ được ra khỏi chỗ này...

Nhìn bóng dáng của Ariel khuất dần mà Hebe thầm tiếc nuối. Cô thật sự nhớ mọi người nhưng lại ko thể để họ biết mình ở đây. Không khí nơi đây lại lạnh lẽo và hoang vắng từ khi Ariel ra về. Hebe lại hướng mắt ra phía có một vài tia ánh sáng. Lần đầu tiên cô khao khát ánh sáng, nơi quỷ quái này chẳng hề có một chút ánh sáng, chỉ toàn bóng tối với bóng tối. Cô muốn điên lên mất! Nhưng còn một năm nữa thôi. Cô phải cố gắng lên...

Nước mắt của cô lại rơi...

Giam mình trong cái bóng tối ấy...

Khó chịu thật...

Nhưng nghĩ đến anh...

Lòng tôi ấm lạ thường...

Tôi thật sự rất nhớ anh...Jiro Wang!

Nếu cho tôi một điều ước...

Tôi ước mình sẽ mãi mãi biến mất khỏi nơi này...

Để ko phải chứng kiến một sự thật quá tàn nhẫn như vậy...

Gió thổi mỗi lúc một mạnh và hung tợn...

Tôi vẫn luôn nghĩ tình yêu là do sự sắp đặt của trời. Chính trời đã sắp đặt cho tôi gặp em, thích em rồi yêu em. Nhưng chính trời cũng đưa em rời xa tôi. Rõ ràng hai chúng ta yêu nhau mà tại sao em lại đi xa tít phía Nam để lấy chồng...

Gió thoảng qua, mạnh mẽ và hung tàn, nó cuốn đi những cái cây cổ thụ to tướng làm cho cả khu vườn Dark World như một nơi đổ nát, hoang tàn. Đột nhiên, cơn gió dừng lại và xuất hiện một chàng trai...

_Jiro!

_Chào mẹ!

Gigi nhẹ nhàng bước đến kéo tay Jiro qua cạnh bờ hồ:

_Con lại nhớ Hebe à!

Jiro ko nói gì mà chỉ nhẹ nhàng gật đầu...

_Cũng hai năm rồi! Con quên Hebe đi!

_Con sẽ ko bao giờ quên Hebe đâu! Dù Hebe đã lấy chồng nhưng trái tim con chỉ mãi mãi có mình Hebe thôi! Ko ai có thể thay thế cô ấy! Chắc chắn là vậy! – đôi mắt Jiro hằn lên nỗi nhớ mong hai năm nay mà anh đã cố gắng chôn sâu tận đáy lòng...

Từ khi biết tin em đã thuộc về người khác...

Tôi ko còn biết mình nên làm gì nữa...

Tôi chỉ còn biết ngọn lửa yêu thương trong tôi đang dấy lên...

Tôi chỉ muốn đánh chết những kẻ chiếm hữu em...

Nhưng...tôi ko thể...

Tôi nhớ em...Hebe Tian!

Hai năm sau...

_Hôm nay cô đã hết kỳ hạn đầy ải rồi! Ra tù đi!

_Con cảm ơn!

Hebe mỉm cười - một nụ cười tươi nhất trong ba năm nay. Sau hôm nay, cô đã chính thức trở thành một công chúa bình thường, ko còn là Thánh Nữ, cô vui mừng biết chừng nào. Trong tâm trí cô toàn là hình bóng của Jiro, “nhất định Jiro sẽ ko quên mình” Hebe tự nhủ và vui vẻ bước đi cùng người đằng trước. Cô đã quên bén đi một chuyện...

Bước đến trước mặt thần Joe, cô chợt sực nhớ ra trong điều lệ của việc huỷ chức Thánh nữ, cô phải mất hết ký ức. Cả thế giới như sụp đổ. Những tưởng bao tháng ngày cực khổ cô chịu tù ải trong tù là đau khổ nhất nhưng ko ngờ điều đang ở trước mắt sẽ là điều đau đớn nhất đời cô. Phải quên đi người cô yêu thật sự cô ko thể tưởng tượng. Nhưng mọi thứ đều quá chậm trễ khi một luồng sáng phát ra từ tay của thần Joe...

Ánh sáng...

Chói quá...

Con mắt tôi đau quá...

Tôi đang ở đâu đây...

Jiro...

Em phải quên anh rồi...

Em xin lỗi...

[End part 2]

Trời rạng sáng và mọi người vẫn còn đang yên giấc bên chiếc giường yêu quý của mình. Nhưng phía khu vườn của căn nhà gỗ JeHi xuất hiện một cô gái đang nằm tựa mình ngay gốc cây cổ thụ khá lớn. Ngay lúc đó thì một tiếng động khe khẽ vang lên bên tai cô gái ấy “chiêm chiếp” – tiếng động ko lớn nhưng cũng đủ làm cô thức giấc. Khẽ tựa mình cô nhìn thấy một chú chim non đang đậu ngay vai của mình, bất giác cô mỉm cười. Được một lúc, chú chim ấy bay đi, cô nhìn theo đường bay của chú chim, cô tỏ vẻ thích thú. Chợt, cô sững sờ trước căn nhà trước mắt cô, một ngôi nhà gỗ mang kiến trúc phương tây, đơn giản mà thu hút, bên phải của khu vườn là một hồ nước nhỏ cùng với một cái bàn ăn dành cho hai người, bên trái lại là một vườn hoa hướng dương. Cô bước đến ngồi bên cạnh cái hồ nước ngắm những giọt nước đang dâng lên rồi rơi xuống. Chợt đầu cô như nhớ một vài hình ảnh gì đó. Đầu cô đau như búa bổ, cô chạy thật nhanh ra khỏi cái hồ đó...

Tựa đầu vào cái cây cổ thụ ban nãy, cô bắt đầu suy nghĩ “Tại sao mình lại ở đây?” “Mình là ai?” “Đây có phải nhà mình ko?” “Hình ảnh ban nãy là gì mà sao đầu mình đau thế?”... Câu hỏi dần dần được đặt ra. Những câu hỏi đó làm cô mệt mỏi. Vừa lúc đó, một tiếng nói vang lên làm cô giật mình.

_Cô là ai mà ngồi ở đây?

Sau khi hoàn hồn cô xoay đầu lại nhìn vào chỗ đã phát ra tiếng nói ban nãy:

_Ồ...tôi cũng ko biết tôi là ai!

Người đó ngạc nhiên, mắt mở to miệng lắp bắp:

_H...e...b...e...Là...em...phải...ko?

Hebe nhìn vào người đó đăm chiêu một hồi:

_Anh quen tôi à! Tôi tên Hebe sao? Thế gia đình tôi đâu? Đây là nhà của tôi à?

Người đó chạy thật nhanh đến ôm chặt Hebe, nước mắt của anh bắt đầu tuôn:

_Em đúng là Hebe rồi! Em đã trở về với anh rồi! Anh rất nhớ em!...

Hebe ko thể nhúc nhích, cô cảm thấy khó chịu khi một người ko quen ôm cô chặt đến thế:

_Anh làm gì thế? Buông tôi ra xem nào! Tôi chả biết anh là ai cả! Buông tôi ra! Tôi đau đó...

Người con trai đó buông Hebe ra và nhìn vào đôi mắt cô:

_Em...ko nhớ anh sao...Anh là Jiro mà! Là người em yêu đây!

Hebe ngớ ngẩn nhìn Jiro:

_Hơ...anh là người tôi yêu à! Mà nghe tên anh quen quen! Mà thôi gác qua một bên! Nói như vậy anh ko phải là người thân của tôi à! Thế papa mami tôi đâu? Mà tôi tên Hebe à! Tên đẹp thật đấy!

Jiro ngẩn người ra anh ko biết nên nói gì, Hebe ko nhớ gì về anh à. Cô quên hết tất cả sao? Cô thật sự nhần tâm quên hết tất cả sao? Anh ngã khụy xuống, anh ko thể tin những gì đang xảy ra trước mặt mình...

Hebe nhìn thấy Jiro như thế, chợt cô cảm thấy tim mình nhói lên. Cô ngồi xuống nhìn Jiro, đưa đôi tay lên lau nước mắt cho anh:

_Xin lỗi anh! Tôi đã nói gì sai à! Nhưng thật sự tôi đã ko nhớ mình là ai? Anh dẫn tôi đi tìm người thân của tôi được ko?

Cô vừa dứt lời thì một người phụ nữ cùng với bốn người con gái, bốn người con trai tiến nhanh đến chỗ hai người với khuôn mặt khẩn trương:

_Ta biết thế nào con cũng đến đây mà!

Một cô gái có một mái tóc dài, khuôn mặt ko sắc sảo nhưng rất xinh đẹp, khuôn mặt cô khá lo lắng và tiến gần Hebe:

_Cậu làm tội này tìm muốn chết này!

Hebe lại thêm một lần ngớ ngẩn:

_Ồ...

Chưa kịp nói xong thì cô gái mang một phong cách tomboy, mái tóc ngắn cùng với khuôn mặt khá là manly nhưng ẩn trong đó lại là một cô gái ko mạnh mẽ như vẻ bề ngoài. Cô chạy đến ôm chặt Hebe:

_Cậu làm tội này lo chết đi được!

Chưa kịp ngớ xong thì cô tiếp tục nhìn thấy hai cô gái bước đến, một cô gái có khuôn mặt y hệt cô chỉ khác mái tóc, một cô khác thì với dáng vẻ nhỏ nhắn nhưng khuôn mặt sắc sảo, hai cô gái này nhìn Hebe và mỉm cười:

_Ko sao là tốt rồi!

Lại thêm một lần ngớ ngẩn nữa, cô nhìn lên lại thấy bốn chàng trai bước đến nữa, cô ko chịu nữa nhanh chóng ngăn lại:

_Mọi người là ai???

Nghe đến câu này thì tất cả mọi người ngây ra, tám người mười sáu con mắt nhìn nhau như ko hiểu ra vấn đề thì một người phụ nữ mang một vẻ đẹp hiền lành mà quý phái đến từ Hebe dậy:

_Các con sẽ làm Hebe sợ đấy! Hebe con nhận ra ta là ai ko?

Hebe nheo nheo mắt nhìn kĩ người phụ nữ ấy:

_Dì là...là...A...r...i...e...l...À...Ariel...con chỉ nhớ được tên thôi ạ! Con và dì đã gặp nhau đâu rồi nhỉ!

Trong khi mọi người vẫn đang ngây ngô ko hiểu gì thì Ariel tiếp tục nói với Hebe:

_Ta chính là mami của con đây!

Nét mặt Hebe khá mừng rỡ:

_Dì là mami con à?

Ariel nở một nụ cười hiền hoà xua tan đi bao câu hỏi của Hebe:

_Um! Bây giờ con vào trong nhà nghỉ ngơi một chút! Mami muốn nói chuyện với bạn con một chút!

Hebe ngoan ngoãn gật đầu:

_Dạ vâng!

Sau khi Hebe đi vào nhà thì ánh mắt của tất cả mọi người bắt đầu đổ dồn về Ariel, các câu hỏi bắt đầu đặt ra:

_Tại sao Hebe lại như vậy? Con tưởng Hebe đã đi lấy chồng chứ? Sao Hebe lại quên tất cả? Có phải chồng của Hebe đối xử tệ với cô ấy ko? Hay là Hebe chịu một cú shock gì hả? Dì nói tụi con nghe nào!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Ariel bực mình hét lên:

_Các con hỏi dồn dập vậy sao dì trả lời!

Mọi người đều im bất sau tiếng hét của Ariel, sau một phút im lặng thì Jiro bắt đầu lên tiếng nhưng mặt vẫn ko hề ngẩng đầu lên:

_Hebe bị sao vậy dì?

Ariel nhìn Jiro mà thương xót vô cùng, bà bắt đầu kể lại câu chuyện hôm ấy...

[cont...]

31. Chương 27 : Em Sẽ Yêu Anh Lần Nữa... (end)

...3 năm trước...

_Con muốn huỷ chức Thánh nữ!

_Huỷ? Con tưởng đây là trò đùa à! Nhận xong rồi huỷ!

_Con xin lỗi nhưng thật sự con ko thể điều khiển trái tim của mình nữa! Con yêu Jiro mất rồi!

_Hả????????? Sao con lại bước vào con đường cũ của chị con! Ta.....

Thần Joe mặt đỏ bừng bừng, giận dữ tột độ, ông ko ngờ hết người con này đến người khác đều đi cùng một con đường. Ông đã chứng kiến cảnh Xebe chịu tù ải rồi, ông thật ko nhẫn tâm cho Hebe vào đó lần nữa...

_Papa à! Hãy cho con được vào tù để chuộc những sai lầm khi nhận chức Thánh nữ của con!

_Ta...ta...làm sao...có thể chứ???

_Hebe à! Con hãy nghĩ lại đi! Con sẽ ko chịu nổi đâu! Mami xin con đó!

_Con biết trong đó rất đau khổ! Nhưng nó ko đau khổ bằng việc con mất đi Jiro! Papa mami đều biết trong tình yêu thì có thể hy sinh lẫn nhau mà! Papa Mami biết mà! Con xin papa đó! Cho con toại nguyện đi!

_Ta...ta...thôi được rồi...

_Joe...ko được...

_Mami à! Con muốn thế mà! Mami hãy hứa với con đừng nói ai nghe cả! Kể cả Nana và Ella, nhất là Jiro đó, mami hãy nói là con đã đi lấy chồng rồi! Nhớ nha mami!

...Trở lại với hiện tại...

Mất Ariel ngăn nước, cô nhìn thẳng vào Jiro:

_Và bây giờ sau 3 năm chịu tù khổ ải, Hebe đã phải mất hết tất cả ký ức, chuyện con cần làm là hãy làm cho Hebe nhớ lại con đi! Con chỉ có thời gian ba ngày thôi! Đó là thử thách mà Joe dành cho hai con! Hãy làm tốt nếu con ko muốn mất Hebe!

Jiro ngạc nhiên vô cùng và chạy nhanh vào nhà, vừa nhìn thấy Hebe anh đã ko ngăn được cảm xúc:

_Anh xin lỗi...em đã chịu khổ vì anh rồi!

Hebe nhìn nước mắt Jiro lại chảy dài, tim cô lại chợt nhói lên, cô lại đưa tay giúp anh lau nước mắt:

_Anh đừng khóc! Sao anh lại xin lỗi tôi! Mà này tôi mới nhớ ra rồi! Tất cả mọi người ở ngoài tôi đều nhớ ra cả rồi!

Jiro lập tức vui mừng hẳn lên, anh nhìn vào cô ánh mắt như chờ đợi điều gì đó:

_Thế em nhớ ra anh ko???

Hebe khá bối rối. Thật ra cô chẳng nhớ nổi anh là ai? Cô sợ mình nói ra thì anh sẽ buồn. Càng nhìn nét mặt hờn hờ của anh cô càng ko dám nói ra. Cô liền đánh trống lảng:

_À...mọi người ở ngoài đang làm gì nhĩ???

Hebe nhìn Jiro bằng ánh mắt dò xét, hy vọng anh sẽ quên đi chuyện đó. Nhưng nét mặt anh trùng xuống, anh hỏi lại lần nữa:

_Em có nhớ ra anh ko???

_Ko!

Hebe đành phải trả lời, cô thật sự ko muốn như vậy tí nào!

Nét mặt Jiro trùng xuống hẳn, đôi mắt bắt đầu buồn dần nhưng anh ko rơi nước mắt. Tận sâu trong tim anh vẫn nghĩ mình chắc chắn sẽ làm Hebe nhớ ra mình. Anh mỉm cười nhẹ với Hebe:

_Ko sao! Anh sẽ làm cho em nhớ ra anh! Anh đi đây! Em có cần anh gọi bạn em vào ko?

Chợt Hebe cảm thấy nuối tiếc khi Jiro nói anh sẽ đi nhưng thật sự cô ko tài nào nhớ nổi anh, cô mỉm cười nhìn vào Jiro:

_Um! Tôi muốn gặp mọi người!

_Um! Em đợi một chút!

[End part 3]

Chú thích:

Nhà gỗ JeHi: vì quá thương nhớ Hebe nên Jiro xây căn nhà này để đợi cô về...

Tại ngôi nhà gỗ JeHi, hôm nay không khí trong lành lạ thường, trời cũng trong xanh hơn, có lẽ...bởi chủ nhân của nó đang mang một hy vọng...mặc dù biết đó là một hy vọng khá...mong manh...

Đúng 8h sáng, Jiro đã có mặt tại thăm cung của Magic World, để đón một người mà ai cũng biết là ai...

Hôm nay, trông anh khá tươi tỉnh và vui vẻ, anh mặc một chiếc áo sơ mi trắng và quần Jeans, nhìn anh khá giản dị nhưng vẫn toát lên vẻ nam tính mạnh mẽ của anh. Anh đứng chấp tay để phía trước, mắt thì hướng vào cánh cổng như đang mong nó mở nhanh lên.

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Hebe đứng nhìn mình một lần nữa trước gương, chắc chắn mình đã ổn thì mới bước ra cổng. Hôm nay theo kế hoạch của mẹ Ariel thì cô phải đi chơi với Jiro để giúp cô nhanh chóng hồi phục trí nhớ. Mặc dù chẳng nhớ anh là ai nhưng chỉ cần nghe đến tên anh ta cũng đủ làm tim cô đập liên hồi. Hôm nay lại còn đi chơi với anh ta, cô hồi hộp vô cùng. Bất giác, mặt cô đỏ ửng lên.

_Mình đang làm gì thế này !! Ko lẽ trước đó mình và anh ấy yêu nhau thật sao ??

Hebe nhanh chóng bước ra, nhìn thấy Jiro, cô cười nhẹ nhưng cũng đủ làm Jiro hạnh phúc đến muốn ngất đi. Hôm nay, trông cô khá đơn giản nhưng vẫn ko giấu được vẻ đáng yêu của cô, cô mặc một chiếc đầm trắng hai dây dài gần tới đầu gối, vẫn mái tóc tém, nụ cười rạng rỡ, trông cô có vẻ vui vẻ và tinh nghịch hơn hẳn hôm trước. Nụ cười của cô đẹp đến nỗi khiến Jiro đắm chìm trong hạnh phúc mà ko biết rằng Hebe đang trở mặt nhìn anh ko hiểu gì. Nhìn một hồi lâu, thấy tình hình ko có gì tiến triển, cô đành lên tiếng:

_Anh có bị sao ko vậy ?? Mặt tôi dính gì à ?? Hay hôm nay tôi mặc đồ này xấu. Sao anh cứ nhìn tôi cười mãi thế ??

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Nghe tiếng Hebe, Jiro mới giật mình:

_Ko đâu !! Hôm nay em xinh lắm !! Chúng ta đi công viên em nhé !!

_Um !! Sao cũng được !!

_Đi thôi !!

Jiro mỉm cười rồi nắm tay Hebe kéo đi. Hebe thoáng bối rối, mặc dù nghe kể qua thì Jiro là người cô yêu khi xưa nhưng dù gì cô cũng là con gái, bị một người con trai ko hẳn là xa lạ nhưng cũng ko hẳn là quen thuộc nắm tay thì tất nhiên cô sẽ ngại ngùng.

_Mình phải làm sao đây !! Anh ta vui thế kia mà !! [Hebe trầm nghĩ]

Cô kéo kéo áo của Jiro, đôi mắt vô cùng ngây thơ:

_Anh... [chỉ chỉ vào hai bàn tay đang đan vào nhau]

Jiro ngạc nhiên, nhưng suy nghĩ lại cũng hiểu cho cô, anh buông tay ra và mỉm cười gượng:

_Anh quên !! Em ko giận chứ ??

_Ko !!

Nhìn thấy nét mặt thoáng buồn bã của anh, lòng cô lại chợt nhói lên. Cô cố gắng gọi anh đi chỗ này rồi đến chỗ kia làm cho anh đừng buồn nữa. Nhưng cô biết ko thể nào !!

Sau khi chơi một hồi, cảm thấy khá mệt, Jiro và Hebe ngồi ở một cái xích đu gần đó để nghỉ mệt. Lúc này, cô mới có thể ngắm kĩ cảnh vật xung quanh, chỗ này, có một cảnh vật thật đặc biệt. Nó ko um tùm cây xanh như các chỗ khác của công viên mà toàn là những ngôi nhà cũ kỹ nhưng những ngôi nhà này lại có một kiến trúc rất độc đáo và lạ mắt. Có lẽ đây là khu di tích nhà cổ của Magic World chẳng?? Cả khu này im lặng như tờ, có lẽ rất ít ai đi đến chỗ này vì thật sự ở đây chẳng có gì vui cả. Nhưng ở đây lại rất bình yên. Giữa một dãy nhà yên ắng ấy, trong lòng cô chợt dâng lên một thứ cảm xúc kì lạ, một chút thích thú, một chút bình yên, một chút ấm áp. Bất giác, cô ngả đầu mình tựa vào vai Jiro, cảm giác lúc này có thể là hạnh phúc. Cô cứ như thế mà ko nói bất cứ câu nào cả, Jiro cũng thế. Hạnh phúc chỉ đơn giản là như thế

đổi với anh. Sau một hồi lâu, Hebe chợt giật mình, thì ra này giờ mình dựa vào vai anh lâu như vậy rồi. Cô ngược mặt lên nhìn anh, đôi mắt có vẻ ái ngại:

_Xin lỗi anh !! Tôi quên mất !! Vai anh có đau ko ??

_Ko !! Chỉ cần em thích thì có chết anh cũng chấp nhận !!

_Anh...lại nói bậy !!

_Hi !! Em đỡ mệt chưa ?? Chúng ta đi tiếp nhé !!

_Um !!

Nơi mà Jiro dẫn Hebe đến là một khu vườn khá thơ mộng. Khu vườn trồng bồ công anh nhưng lại là bồ công anh màu xanh lá – màu mà Hebe thích nhất. Chỉ vừa mới bước vào khu vườn, Hebe đã cảm thấy thích thú. Những cánh hoa bồ công anh thoảng trong gió. Cô đưa tay ra hứng từng cánh hoa. Lòng cô chợt bình yên lạ thường. Cô như muốn sống mãi trong cảm giác bình yên này. Mặc dù mắt ký ỨC nhưng chỉ thoáng qua cảm giác cô cũng biết là trước đó cô sống trong đau khổ và dằn vặt. Đột nhiên, một cơn gió nhẹ nhàng thoảng qua, từng cánh hoa bồ công anh cứ vây quanh cô, cô cười thích thú, rồi cô xoay vòng vòng quanh những cánh hoa ấy. Trông cô lúc ấy đẹp hơn cả thiên thần. Jiro vẫn dán chặt mắt vào cô, cô thật đẹp !! Cô quay qua mỉm cười nhìn Jiro, cô định chạy đến nói gì với Jiro thì Á!! Cô vấp phải một sợi dây gần đó té...Nhưng có một bàn tay nhẹ nhàng đỡ lấy cô, người đó giữ cô trong vòng tay...Bụp !! Cả hai cùng té nhào xuống thảm cỏ nhưng cô lại ko cảm thấy đau...Một cảm giác lâng lâng khó tả, hình như cô đang đè lên ai đó, đầu cô đang ngả vào người anh, cô ngẩng mặt lên nhìn thì...Thành Thịch !! Tim cô đập mạnh quá !! Cô và anh gần quá gần đến nỗi chỉ còn một cm nữa thôi là đôi môi cô sẽ chạm vào đôi môi anh. Jiro vẫn đang nằm yên đó. Anh nhìn cô bằng ánh mắt lo lắng nhưng ánh mắt ấy có gì đó thu hút. Nhìn vào ánh mắt đó, cô như bị hút vào. Những dòng điện xẹt ngang qua cô. Mất đến 5 phút cô mới có thể lấy lại bình tĩnh và nhanh chóng đứng dậy. Jiro cũng nhanh chóng đứng lên và đỡ cô dậy.

_Em ổn ko ??

_Tôi ko sao !! Cám ơn anh đã đỡ tôi !! [cô vẫn cúi mặt]

Mặt cô đang đỏ lên dần dần, cô quay sang chỗ khác để tránh ánh mắt của anh. Chợt cô thấy bàn tay anh đang chảy máu. Phải rồi lúc đỡ anh hình như tay anh đụng trúng cái thành sắt gần đó. Cô cảm thấy đau xót và áy náy vô cùng. May là vết thương chỉ nhỏ chứ ko lớn nên cô cũng an tâm phần nào. Cô chạy nhanh đi mua chai nước rửa vết thương cho anh rồi lấy chiếc khăn nhỏ băng lại vết thương để ko bị nhiễm trùng. Trước hành động đó, bất giác Jiro mỉm cười...thật tươi...

_Xin lỗi anh !! Vì tôi mà làm anh bị thương !! [Hebe vẫn cúi đầu]

_Ko sao !! Được em quan tâm thế thì bị thương hơn cũng đáng !![Jiro nhìn Hebe mỉm cười thích thú]

_Anh thật là...khùng quá đi !!

Sau đó thì hai người nhanh chóng ra về vì trời cũng đã chập tối.

_Cám ơn anh !!

Hai tiếng rất nhỏ nhưng cũng đủ để Jiro nghe thấy. Nói xong Hebe nhanh chóng bước vào cung điện, trên môi cô vẫn nở một nụ cười rất tươi. Lúc cô cười...đẹp thật !! Jiro nhìn theo bóng dáng của Hebe mà cũng cười theo, anh gọi với theo:

_Cám ơn về chuyện gì ??

Hebe ko nói mà chỉ mỉm cười nhìn Jiro, cô nhanh chóng bước vào trong. Nhìn bóng cô khuất dần, anh cũng mỉm cười ra về. Đi được một đoạn khá xa thì anh chợt sực nhớ rằng vẫn có điều gì chưa nói nên anh sử dụng thiên lý truyền âm...

Vừa về đến phòng, Hebe đã nằm dài xuống chiếc giường thân yêu thì một cơn gió thoảng qua, kèm theo đó là một tiếng nói thân thuộc.

_Mai 8h anh vẫn chờ em dưới cung điện đây !! Anh sẽ dẫn em đi một nơi khá thú vị !!

_Ko biết sẽ là đâu nhĩ ?? Anh ta đáng yêu thật !!

Hebe bật cười khi nhớ lại những lúc đi chơi cùng Jiro và đổ mắt khi nhớ lại cái cảnh ở khu vườn bồ công anh. Kể ra thì anh ta cũng đáng yêu chứ ko điên khùng như ấn tượng ban đầu. Cô mỉm cười và bước vào phòng tắm.

[End part 4]

8h sáng, Hebe bước ra khỏi cung điện. Jiro đã đứng chờ sẵn ở đó...

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Hôm nay, anh mặc một chiếc áo thun sọc ngang tay được xắn lên một chút với một chiếc quần jeans màu xám đen, mang đôi giày bata màu trắng, trên tay anh còn có một chiếc đồng hồ màu đen nữa, nhìn anh thật là năng động. May mắn hôm nay cô cũng chọn ình chiếc áo thun màu trắng cùng với chiếc quần lửng màu đen, thêm một sợi dây nịt lạ mắt, trên tay đeo thêm một cái vòng tay thay cho chiếc váy hai dây mà cô định mặc nên nhìn đồ hai người khá hợp. Mà nhìn kĩ cô mới nhớ, trên mé bàn tay anh vẫn còn vết thương hôm qua. Cô bước đến bên anh và hỏi nhẹ:

_Tay anh còn đau ko ??

[Long fic] Nữ thần Nguyệt Quế

Jiro rất ngạc nhiên và cũng rất hạnh phúc khi cô quan tâm anh đến thế:

_Ko sao !! Vết thương nhỏ thôi mà !! [vừa nói vừa cười]

_Ko sao thì tốt rồi !! Anh nói dẫn tôi đến một nơi thú vị nào cơ ??

_Um !! xem quên mất !! Đi thôi !!

Anh vẫn vậy, ko biết do quen tay hay cố tình mà tay anh lại nắm lấy tay cô dẫn đi. Lần này, cô ko bối rối cũng ko muốn anh buông ra nữa mà cô cảm thấy ấm áp lạ thường. Cô ko biết thứ này có thể gọi là yêu ko ?? Nhưng ít ra cô biết mình đã thích anh mất rồi.

Nơi anh dẫn cô đến là trần gian. Cô ngạc nhiên nhưng rồi cũng tỏ ra thích thú. Nhưng cũng lạ thật, ở đây hình như là căn tin của một trường học nhưng sao lại chẳng có bóng ai. Có lẽ họ đang học. Đẹp cái suy nghĩ vớ vẩn đó sang một bên, cô quay sang hỏi anh:

_Sao anh lại dẫn tôi đến đây !!

_Chính nơi này...anh và em đã có rất nhiều kỉ niệm. Và từ ngày hôm đó, anh đã thích em và dần dần anh biết anh ko thể sống thiếu em !! [Jiro nhìn thẳng vào mắt cô]

_Ồ...à mà tôi muốn đi dạo một vài vòng !! [Hebe cố gắng lảng tránh ánh mắt anh]

_Ok !! Đi nào !!

Khu vườn của ngôi trường mang tên The Prince cũng có một phong cảnh rất tuyệt và yên tĩnh, xung quanh là những cây cổ thụ làm cho khu vườn mát mẻ một cách lạ thường, dưới sân toàn là lá phong. Một phong cảnh thật tuyệt đối với cô, cô nhắm mắt thả mình theo gió, cảm nhận hương vị của sự bình yên. Chợt, cô cảm thấy mặt mình âm ấm như có vật gì mềm mềm chạm vào. Cô nhanh chóng mở mắt thì thấy môi của anh đang yên vị trên mặt của cô. Cô ngượng ngùng đẩy anh ra, ánh mắt bối rối, cô lấp ba lấp bắp:

_Anh...anh...làm gì vậy ??

_Anh...xin lỗi !! [anh cúi đầu]

_Thôi !! Tôi mún dạo chỗ khác !! [cô nhanh chóng bước đi]

_... [anh cảm thấy có lỗi vô cùng]

Hai người vừa ra đến sảnh thì đã đông đúc người do giờ ra chơi đến. Cô bước đi trước, anh bước theo sau, hai người cứ thế đi mà ko ai nói với ai câu nào. Thật ra cô ko trách anh chỉ vì cô cảm thấy ngượng quá ko biết nên nói gì thôi. Còn về phía anh, anh cứ tưởng rằng cô giận nên anh chẳng dám hó hé gì.

Học sinh trường The Prince mỗi lúc đông dần và họ cũng dễ dàng nhận ra, hai người đang đi chung với nhau, một người chính là ca sĩ trong nhóm Fahrenheit đã mất tích bấy lâu nay, còn người cô gái đó cũng chính là Hebe – hotgirl của trường họ. Vừa nhận ra, họ đã ào ào chạy đến bên hai người vây quanh, nào là hỏi han, nào là xin chữ ký, nào là tặng hoa này nọ. Hai người thật sự ko biết nên làm gì trước tình huống này. Phải khổ sở lắm hai người mới trốn ra khỏi trường được, tất nhiên là phải nhờ đến sự giúp đỡ của phép thuật. Sau cuộc chiến tranh với các fan yêu quý thì trời cũng chấp tội. Hai người đã thấm mệt và đói bụng. Jiro quyết định dẫn Hebe đến chợ đêm để ăn một trận xả láng.

Chỉ vừa mới 6h tối nhưng chợ đêm đã đông đúc người qua lại. Đây là một khu chợ khá là nhộn nhịp, những gian hàng bày bán được trang trí rất dễ thương. Cô phần khởi bước vào, nhìn vào các món ăn là cô đã cảm thấy thích thú rồi. Vốn dĩ cô đã thích ăn nay các món ăn lại hấp dẫn như thế, cô bỏ rơi cả anh để đến với các món ăn yêu quý. Cô nhanh chóng tấp vào một gian hàng gần đó, vì mùi thức ăn quá hấp dẫn. Rồi vậy vậy tay, gọi anh lại đây cùng ăn...

_Em thích ăn thì ăn nhiều vào nhé !!

_Um !! Ngon thật đấy anh !! Anh cũng ăn nhiều vào nha !!

Sau ba tiếng đồng hồ lếch lên lếch xuống thì bụng hai người đã no căng. Trời cũng đã tối rồi nên cô và anh phải đi về. Dọc đường anh cứ mãi nhìn cô, còn cô thì tất nhiên là ngượng ngùng...

_Sao anh nhìn tôi hoài thế !!

_Em...

_Tôi sao ??

_Hôm nay là ngày thứ ba rồi !!

_Thì sao ??

_Em có nhớ được chút gì ko ??

_À...ừm...ko... [cô cúi đầu áy ngại]

_Um !! Thôi em vào ngủ đi !! Ngủ ngon !! [Jiro chào cô rồi ra về]

Tim cô đau lắm !! Cô ko biết tại sao. Càng nhìn bóng dáng đó, cô lại càng đau hơn. Một lần nữa, cô lại làm anh buồn nhưng sao anh lại nói là ngày thứ ba, đó có ý nghĩa gì, cô cảm thấy như anh đang thất vọng một điều gì đó. Suy nghĩ một hồi lâu, cô cũng quay mặt bước vào trong...

[cont]...

Sáng hôm sau, cô vừa chớp mắt được một chút do thức trắng đêm để suy nghĩ về anh thì có tiếng đập cửa ầm ầm. Cô ngồi bật dậy và mở cửa xem có chuyện gì thì cô thấy mẹ Ariel đang hốt ha hốt hải, thở hồng hộc nhìn cô...

_Con...Jiro...Jiro...

_Jiro sao mẹ ??

Vừa nghe tên anh cô lập tức lo lắng

_Con mau thay đồ ra đại diện sẽ rõ !!

Cô nhanh chóng phóng vào vệ sinh vì trong lòng cô đang dâng lên một cảm xúc bất an. Cô lo lắng cho anh vô cùng !!

...Đại diện...

_Jiro !! Con thua rồi nhé !!

Joe nhìn Jiro một cách nghiêm nghị.

_Vâng !! Thần xin chấp nhận tất cả mọi hình phạt !!

_Khoan...

Cô phóng đến bên cạnh Jiro, mồ hôi nhễ nhãi, nhìn thấy anh còn bình an, cô yên tâm phần nào

_Sao con lại đến đây !! [Joe ngạc nhiên]

_Thế hai người đang làm gì mà ko cho con biết !! Jiro thua gì hả ba ?? [Cô thở hồng hộc]

_Giờ ba hỏi con, con phải thành thật trả lời ba nhé !!

_Vâng !!

_Con có nhớ được chuyện giữa Jiro và con ko ??

_Dạ ko !! [cô hơi cúi đầu]

_Điều đó đủ để chứng tỏ Jiro đã thua !!

_Nhưng thua gì ba ??

_Lúc con bị mất ký ức !! Ba đã cho Jiro thêm một cơ hội !!Nếu con có thể nhớ lại kỷ niệm giữa hai người thì ba sẽ cho hai con yêu nhau !! Nhưng sự thật rõ ràng sau ba ngày thời hạn Jiro đã ko làm được !! Jiro đã thua và phải rời xa con mãi mãi !! Người đâu !! Đưa Jiro đi !!

_Không được... [cô thét lên]

_Em đừng thế nữa !! Thật sự anh đã thua !! Em còn ko nhớ anh là ai ?? Thế anh sống để làm gì ?? [Jiro nhìn cô bất lực]

_Ba ko được đưa anh ấy đi !! Và anh cũng ko thể rời xa nơi này !! [Hebe nhìn thẳng vào mắt anh]

_Con đang ra lệnh cho ba à ??

_Con ko có ý đó !! Nhưng ko thể nhớ lại thì có gì to tát đâu hả ba !!

... [Joe im lặng ko nói gì]

_Con ko biết rằng con đã yêu anh ấy trước đó như thế nào !! Nhiều ra sao !! Nhưng con chỉ biết hiện bây giờ, anh ấy đã nằm sâu trong trái tim con rồi !! Khi yêu nhau thì có cần quan trọng quá khứ ko ?? Chỉ vốn vền trong ba ngày thôi. Nhưng trái tim con đã lỡ nhịp khi thấy anh ấy cười, ầm áp khi anh ấy nắm tay con và hạnh phúc, ngưỡng chừng khi anh ấy hôn con. Trái tim con đã rỉ máu một lần trong quá khứ. Con mong ba đừng để nó rỉ máu một lần thứ hai nữa. Cho dù là quá khứ hay hiện tại, thậm chí cả tương lai, Hebe Tian này đều chỉ yêu mỗi mình Jiro Wang mà thôi !! Mãi mãi là vậy !! Ba có hiểu ko ??

_Thật ko Hebe !! [Jiro sung sướng đến rơi nước mắt]

_Thật !! Em ko nhớ anh là ai trong quá khứ !! Em xin lỗi vì điều đó !! Có lẽ trước đó em đã làm anh đau rất nhiều !!Nhưng hãy cho em bù đắp lại !! Hãy cho em yêu anh lần nữa !! Được ko anh ??

_Hebe Tian...anh yêu em...

Jiro siết chặt Hebe vào lòng, anh thật sự hạnh phúc. Nước mắt anh bắt đầu rơi từng giọt.

_Ba sẽ ko chia rẽ tụi con lần nữa chứ ?? [cô nhìn Joe]

_Con ngốc quá !! Nếu đã yêu nhau thật sự thì ba chúc phúc cho tụi con !! [Joe mỉm cười]

_Con cảm ơn ba thật nhiều !! [cô ôm chầm lấy Joe]

_Cảm ơn thần Joe !! [anh cũng cúi đầu tỏ vẻ biết ơn]

_Từ nay ba cũng sẽ huỷ luật lệ “ko được yêu” của Thánh Nữ !! Con thích ko nào ??

_Thế thì quá tốt rồi còn gì !! [Ariel mỉm cười nhìn Joe]
_Đúng là một chuyện tình cảm đồng lòng người !! [Nana ôm chặt Hebe mỉm cười]
_Cuối cùng hai cậu đã đến được với nhau !! [Ella cũng mỉm cười nhìn Hebe]
_Em giỏi lắm Hebe !! [Xebe giơ tay kiểu number one nhìn Hebe]
_Tớ đã bảo của cậu nhất định sẽ của cậu mà !! Chúc mừng !! [Genei cũng nắm lấy tay Hebe mà chúc mừng]
_Các em bỏ mặc tụi anh rồi à !! [Calvin, Chun, Aaron và Danson đang than vãn trong khi các nàng đang ôm chặt Hebe]
_Thấy người ta bạn tốt ko, người ta biết chúc mừng !! Còn các cậu là bạn cái quái gì mà chỉ biết đến gái !! Đúng là trọng sắc khinh bạn mà !! Hừ !! [Jiro tỏ vẻ giận dữ]
_Cậu cũng đã hạnh phúc quá rồi còn gì !! Ở đó mà trách với chả móc !! [Aaron làm một câu Jiro quê độ luôn]
_A... [Nana đột nhiên la lên]
_Chuyện gì vậy Nana? [Hebe ngạc nhiên]
_Là Genei đó... [Nana ấp úng]
_Genei sao ?? [Hebe lo lắng]
_Thì Genei và Danson đang quen nhau đó !! [Xebe mỉm cười]
_Woa! Vậy mà giấu nha !! [Hebe nháy mắt với Genei]
_Dám giấu anh em nha !! Xử nó đi !! [Calvin la lên]
_Thôi giỡn hoài !! đi đâu chơi ko ?? [Genei đánh lạc hướng]
_Cậu đánh trống lảng hả ?? Chưa gì đã bênh rồi !! Ghê lắm !! [Ella ranh mãnh]
_Thôi tha cho hai cậu ấy đi !! Chúng ta còn phải...đi chơi mà phải ko ?? [Hebe giải vây dùm Genei]
Thế là cả đám rủ nhau đi chơi, ai cũng có đôi có cặp, trông họ thật là vô tư và hạnh phúc.

~THE END~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nu-than-nguyet-que>